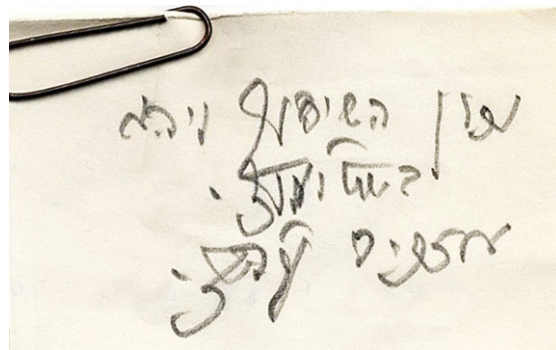

מזכרת

משמחת נישואין

של

חיים אלימלך ופעשא שיחיו וילהלם

א' דראש חודש אדר

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ואחת לבריאה

ברוקלין, ניו-יארק

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו, החתן הרב התמים **חיים אלימלך** והכלה המהוללה מרת **פעשא** שיחיו.

התודה והברכה לכל קרובי המשפחה, ידידים ומכירים, שהואילו לבוא לשמוח אתנו ביום שמחת לבבנו, ולברך את החתן והכלה שיחיו, ואותנו כולנו, בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בשמחה ובטוב לבב הננו בזה לכבד את המשתתפים בשמחתנו - על יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בחתונת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית מרת ח' מושקא זי"ע - בתשורה מיוחדת:

א) כמה מכתבים ומענות שזכה לקבל סב הכלה הרה"ג ר' **יצחק רייטפארט** שליט"א, אשר כידוע זכה לקירובים רבים מכ"ק אדמו"ר, וכתב עליו "זה זמן רב אשר ראיתי והתבוננתי בשקידתו והתמדתו בלימוד התורה, שם לילות כימים ומוסיף מזמן לזמן".

ב) כמה מכתבים ומענות לסב הכלה הרה"ת **גרשון שי' סודקביץ**, וזוגתו - יבחל"ח - מרת **תרצה** ע"ה.

ג) כמה מכתבים ומענות בקשר לאבי החתן הרה"ת **יצחק שי' וילהלם** ולעבודתו כספרן בספריית אגו"ח.

כהנ"ל נערך ע"י אח החתן שי'.

הא-ל הטוב, הוא יתברך, יברך אתכם ואותנו, בתוך כלל אחינו בני יחיו, בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש.

מוקיריהם ומכבדיהם

משפחת רייטפארט

משפחת וילהלם

א' דראש חודש אדר, ה'תשפ"א

ברוקלין, נ.י.

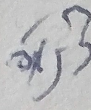
(א) מכתבים ומענות לסב הכלה הרה"ג ר' יצחק רייטפארט שליט"א

רייטפרט - ברוקלין
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, ג' אלול תשמ"ט
ברוקלין, נ. י.

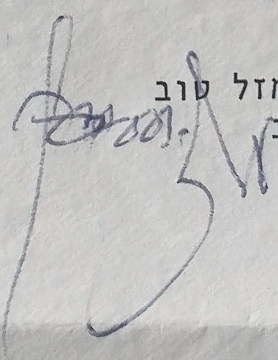
הרה"ג הרה"ח אי"א נוי"ב עוסק בצ"צ
מוה' יצחק שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונת בתו
מרת חנה תי' עם בי"ג האברך מוה' בנימין שי'
ליום ה' אלול הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל טוב
ושתהי' בשעה טובה ומצלחת ויבנו בית בישראל
בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי
שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

והוא וזוגי תי' ירוו מהם, ומכל יו"ח שי'
רוב נחת חתידותי.

בברכת מזל טוב
מזל טוב
וכוח"ט

מכתב לסב הכלה הרה"ג ר' יצחק רייטפארט בקשר לחתונת בתו

הוסיף בכת"ק: "צנמ"ס" (צנא מלא ספרא)

רייטפורט - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

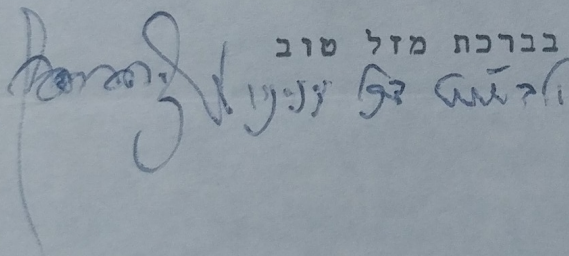
ב"ה, ה' מנ"א תשל"ז
ברוקלין, נ. י.

הרב הגהו"ח אי"א נו"נ
עוסק בצ"צ וכו'
מוה' יצחק שי'

שלום וברכה!

במענה על הודעתו אשר נולדה להם בת
למזל טוב, ונקרא שמה בישראל מרים תי',
הנה יה"ר מהשי"ת שיגדלה ביחד עם
זוג' תי' ואת כל ילדיהם שיחיו לתורה
ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

- ידוע מכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע,
אשר מנהגנו הוא לאמר גם בלידת בת לתורה
ולחופה ולמעשים טובים, ע"פ מרז"ל (ברכות
יז' א) נשים במאי זכייך באקרוי' כו' באתנוי'
כו' ונטריין כו'.

בברכת מזל טוב
ואגמ"ל דר' יצחק שי'

מכתב לסב הכלה הרה"ג ר' יצחק רייטפארט בקשר להולדת בתו

הוסיף בכת"ק: "הרה"ג"

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיחיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

בשנת תשכ"ד עודד כ"ק אדמו"ר את סב הכלה הרה"ג ר' יצחק רייטפארט שליט"א להוציא לאור את חידושיו על הרמב"ם.

בראש חודש סיון - באופן נדיר ביותר - כתב מכתב מיוחד להדפיסו בראש ספרו עם הערות רבות על הספר, וביקש להמתין במסירת המכתב עד ט"ז סיון - יום חתונתו של הרב רייטפארט, ולמסור לו את המכתב בעומדו תחת החופה.

רייטפארט-ברוקלין
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
ה' איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ר"ח סיון תשכ"ד
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ חו"ב
פלפלן וחריף וכו'
הרב יצחק שי'

שלום וברכה!

זה מזמן רב אשר ראיתי והתבוננתי בשקידתו והתמדתו בלימוד התורה, שם לילות כימים ומוסיף מזמן לזמן, ולאחרי זה גרמה לי קורת רוח מיוחדת הידיעה אשר, כפי שדברנו, הכין וסידר חדו"ת בדפוס ובקרוב יופיעו ויו"ל בעז"ה.

ותקותי חזקה אשר כהנ"ל יעוררו להוסיף עוד בהתמדה ושקידה בנגלה ובפנימיות התורה (שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות) ויראת ה' תהא אוצרו, וכציווי חז"ל: ואפ"ה יראת ה' היא אוצרו (עיי"ש שבת לא, סע"ב), והרי ציווי תורתנו - גם נתינת כח הוא,

וביחד עם זה - גם התעסקות בהפצת המעיינות הוצה, צדקה ברוחניות וגם צדקה כפשוטה, למאן דלית לי' מגרמי' כלום ולהחיות רוח שפלים וכו', והרי צדקה תרומם גו', ועד שנעשים מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה, וכדברי רבנו הזקן בזה באר היטב בתחלת ספרו תורה אור, ויהי רצון אשר יהי' כל זה מתוך הרחבה בגשמיות וברוחניות.

בברכה - בנוסח המקובל - לקבלת התורה
בשמחה ובפנימיות ולהצלה בכל
האמור

נ.ב.
לחביבותא דמילתא באות בזה איזו הערות בספרו האמור.

פתיחה. בתחלתה. דביהמ"ק יסוד העולם, שהרי הוא מן דברים שקדמו לעולם, וכוונתו שמשם תתפשט השכינה (דנק' כן ע"ש ושכנתי בתוכם - הנאמר בעשיית המשכן דאיקרי מקדש) בכל העולם.

ויש לייסד זה במחז"ל כי השתות - אילו ביהמ"ק (סנה' כו, ב). ואפילו למאן דפליג שם בפ"י הכחוב, לא פליג בגוף הדבר שביהמ"ק הוא שתי' ויסוד העולם, שהם דברי חכמים (יומא נד, ב. וכהרמב"ם מפיה"מ שם).

מהברייתא דז' דברים נבראו קודם שנברא העולם כו' ביהמ"ק-ראי' רק על הקדימה, אבל לא שהוא יסודו של עולם ויסוד גם כפשוטו. ותורה ותשובה וכו' יוכיחו.

שם. ביהמ"ק ענינו קרבנות וארון כו' מחלוקת הרמב"ם והרמב"ן כו'. עיי"ש.

יש להעיר כמה במש"כ בספרו ומובן מהבא לקמן מה שנלפענ"ד בביאור שיטת הרמב"ם והרמב"ן (א) בתכלית בנין ביה"ב. (ב) בענין הארון - (והארכתי בכ"ז במק"א):

(א) כתב הרמב"ם בסהמ"צ (מ"ע מצוה כ) ציוונו לבנות ביהב"ח לעבודה בו יהי' ההקרבה כו' ואליו תהי' ההליכה ועלי' לרגל כו' והוא אמרו ית' ועשו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

סנדל שניאורסאהן
יובאויש
ה' אשטער פארקוי
ברוקלין, נ. י.

ב

לי מקדש. ועד"ז הוא ברמב"ם ריש הל' ביהב"ח ובסהמ"צ שורש יב. לא כן
דעת הרמב"ן שכתב: עיקר החפץ במשכן הוא מקום מנוחת השכינה שהוא הארון
(א"פ תרומה, וראה ג"כ רמב"ן עקב י, ה).

ולכאורה יוקשה בדעת הרמב"ם, שהרי כתוב זה עצמו שמביאו "ועשו לי
מקדש" - מבאר כוונת העשי' "ושכנתי בתוכם" ומקום "ושכנתי" זה - ג"כ
מפורש בכ"מ בקרא שהוא הארון (עיי"ש ברמב"ן). וראי' (ועכ"פ - זכר)
לדבר גם מדברי הרמב"ם עצמו (מו"נ ח"ג פמ"ה) וז"ל: וצונו אנחנו שנבנה
היכל לשמו יתעלה ונשים בו הארון שיש בו כו'. ועכצ"ל שגם לדעת הרמב"ם
החפץ במקדש הוא מנוחת השכינה, ובעיקרה הוא על הארון, ובמילא מובן שבו
הלוי' גם שלימת קדושת המשכן.

-ולכן המשכן בזמן שלא הי' בו הארון, הי' לו דין במה גדולה (תוספתא
ובחים ספ"ג. וראה ג"כ מאירי מגילה ט, ב). ואין להקשות מהא דביהמ"ק
בקדושתו גם לאחר שנגנז (ואפילו לאחר שניטל) הארון - כי הוא לפי ש"שכינה
אינה בטיילה" (רמב"ם הל' ביהב"ח ספ"ו); משא"כ המשכן שהי' מלכתחילה רק
לפי שעה, צצ דירת עראי ולא מנוחה ונחלה.

אלא שהרמב"ם מדבר בענין המצות שנפשו בו בני לעשות בביהב"ח, והרמב"ן
מדבר בענין וחפץ אשר במשכן עצמו, שהוא "ושכנתי" וזה הי' בעיקר - ע"י
הארון.

(ב) ידועה הקשו"א על שלא מנה הרמב"ם עשיית הארון במנין המצות (ובפרט
- שמנה מצות משאו בכתף. ושקו"ט בכ"ן בארוכה בפ"י רי"פ פערלא לסהמ"צ לרס"ג
בטופו פרשה נב). ולא עוד אלא שבסהמ"צ שם כשמבאר הטעם שאינו מונה את עשיית
"המנורה והשלחן והמזבח וזולתם" כי "כלם מאלקי המקדש והכל יקרא מקדש" אינו
מוכיר כלל את הארון. - ולכאורה יש לתרץ - כי הארון ענינו רק כלי שהי'
"ושכנתי בתוכם", וזהו כללות ענין כל התומ"צ, ואין ראוי למנות הציווים
הכוללים התורה כולה" (סהמ"צ שרש ד'. וראה נ"כ שם). והציווי לעשות הארון
אף שהוא "מעשה מיוחד", הרי ענינו-כולל עניני "התורה כולה" והמצות כולם
ולכן נחשב כציווי כולל, ועד' וערפכם לא תקשו עוד - שמביא בסהמ"צ שם. -
ובכ"ז נמנה בנין ביהב"ח אף שענינו "ושכנתי בתוכם", כי בבנין ביהב"ח ישנם
עוד ענינים: ההקרבה וכו', והם הם שנמנו בתרי"ג המצות - משא"כ בארון.
(נתינת הלוחות בארון - לפי זה - אינה אלא פרט מעניני (קדושת) הארון).
- ובכ"ז מונה הרמב"ם מ"ע דמשא בכתף ומל"ת דלא יסורו, כי לדעה זו אין
הלוי' בזה קדושת הארון וענינו ד"ושכנתי בתוכם", כ"א ציווי מיוחד הוא
לכהנים שיסאוהו בכתף וכו'.

אבל פ"י זה בשיטת הרמב"ם דוחק הוא, דסו"ס כיון שיש ציווי על "מעשה
מיוחד", עשיית הארון - למה לא יכנס במנין המצות? ומה בכך שענינו כולל,
כיון שנוסף ציווי "מעשה מיוחד". ולא עוד אלא שכש"כ הוא ממ"ע דאמונת ה'
דמונה הרמב"ם אף שענינה כולל עוד יותר (ולהעיר מסהמ"צ להצ"צ ריש מצות
האמנת אלקות).

ולכן צ"ל פ"י שיטת הרמב"ם באופן אחר, ובהקדם התמי' גדולות: א) למה
השמיט ברמב"ם כל דיני עשיית הארון? (ב) איך זה נטל יאשיהו הארון ממקומו
סנצטו בני' לשומו שם וגנזו? ובש"ס (יומא נב, ב) מוכח שלא הי' זה ע"פ
הציווי וכיו"ב, כ"א שדאג שמא יגלה לבבל לאחר זמן?

ולתרץ כל הנ"ל י"ל - דמעשה יאשיהו מוכיח דקראי כפשוטם, דעשיית הארון
והבאתו לקדה"ק הוא אך ורק כדי שיהי' "ונועדתי לך שם". ולאחרי שפעשה זה וק'
ד"אינה בטיילה" לעולם - שוב לא מצינו מצוה בעשיית הארון. אלא שכל זמן שישנו
(ולאחרי שיתגלה לעת"ל) - נצטוו לשאתו בכתף ושלא יסירו הבדים. -ולכן לא
נמנית עשיית הארון במצות (לדורות) ולא הובאו דיני עשייתו, כי מאי דהוי
הוי, ומזמן בנין ביהמ"ק הא' - אין כל ציווי בזה. ובה מתוץ ג"פ הא דבמלחמות
פלשתים וכיו"ב לא גנזו את הארון עד עבור המלחמה (ועד' שעשה יאשיהו) -

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מחנה מנוחה
ליובאוויטש
רחוק איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

וע"פ הנ"ל מובן, כי במשכן שילה וכו' - נסילת הארון ממקומו הייתה
מכילה ה"נועדתי לך שם", שהרי בנסילתו הי' למשכן רק קדושת במה גדולה
וכנ"ל, (והטעם - מפני שהייתה רק דירת עראי)

- ורק שמקום פקו"נ (מיתת אנשי בית שמש - ש"א ו, יט - ומיתת עוזה
- ש"ב ו, ז) הותר שלא להחזיר הארון למשכן -

וע"פ הנ"ל, מעשה יאשיהו - רא"י חזקה לשיטת הרמב"ם דאין מ"ע כלל
(מסנבנה ביהמ"ק) לעשות ארון. - ולפע"ד כ"ז ברור וגם פשוט.

אלא שמ"מ גנז יאשיהו את הארון בביהמ"ק דוקא ולא במקום אחר, כי אף
ש"שכינה אינה בטילה", מ"מ כמה דרגות בהשראת השכינה שבביהמ"ק, כמפורש
ביומא כא, ב. ונצטוו במ"ע נצחית - שבביהמ"ק תהי' אותה דרגת ההשראה שבאה
ע"י שהכניסו לשם הארון באופן דירת קבע. ובעת שישראל זוכין יש דרגא נעלית
מזו: כשהארון נמצא (עכ"פ גנוז) בביהמ"ק, יותר מזה - כשנמצא במקומו בקדה"ק
(וכו').

אלא שעדיין יש להבין: לדעת המ"ד (ירוש' יומא פ"ה ה"ד) דהזי' על הכפורת
זריף שיגע - איך זה גנז יאשיהו את הארון, שהרי (עכ"פ לכתחילה) צריך שיגע.
- וי"ל: א) דהדאגה שיגלה לבבל מספיק כוחה לגנוז הארון בזמן שאין כל חיוב
(אפילו לכתחילה) שיהי' בקה"ק, אף שלאח"ז בדרך ממילא לא הוכל להיות הנגיעה
ביוהכ"פ (וכמה דוגמאות לזה, ואפילו בחיוב ואיסור ברור. וראה בזה שדי חמד
אס"ד מע' יוהכ"פ ס"א סק"י. וש"נ לש"ס, ראשונים וכו'). ב) מ"ד דצריך שיגע
- יטבור כמ"ד דלא גנזו יאשיהו (אלא שניטל הארון לבבל). [ודלא כפסק הרמב"ם
- ונגנו].

נחומתה
נתחלתו. ע' כג. גגי ירושלים וקדושתן וכו'. עיין צפנת פענח - להגאון הרגובי -
למכות (י"ג, א) ודף י"ג שמשונה דברי הרמב"ם וכו' - ע"פ ההנחה דיש דבר הצריך פנים
ויש דבר שפסול בחוץ והג' לכו' לא הוי חוץ וגם פנים לא הוי. - שוב ראיתי שנגע
בזה בספרו (ע' כו).

ס"ע נא. דחיובי שבת הוא שלא יפעול הפעולה ולא שלא תיעשה הפעולה, ולדוגמא
בכתיבה וכו'. - אין לומר כן בכל חיובי שבת, כדמוכח בכ"מ ובפרט בנוגע
לכתיבה-מחיוב נטלו לגנו דחי"ת ועשאו ב' זייני"ן (שבת קד, סע"ב) ואף שפרש"י
ס"ע והספר לכך צריך - אין הטעם משום משלים וכו' (כי זהו פי' רבא שם), אלא דחשיב
כותב ב' אותיות (ואף שלכאורה רא"י להיפך מהא דכתיבה בשמאל פטור-י"ק הטעם שא"א
שחיה' כתיבה ביד כהה' כזו שביד ימין שלו). ולהעיר גם מהוציא חצי גרוגרות ואח"כ
לד חצי גרוגרות שאם קדם והגבי' ראשונה פטור (שבת פ, א).

וצע"ק ממה שצ"ל כדרך המוציאין דוקא (שבת צב, א) וי"ל שאז לא מקרי הוצאה.
ולהעיר מתוד"ה בהעלם (ב"ב נה, סע"ב). ואכ"מ.

כ"ק אדמו"ר שליט"א

בעת ההתעודות ביאר כ"ק אד"ש דמשפחת בילגא חולקת לעולם בדרם. מפני שנשים שייכים ג"כ לאכילת זבחים וכמו שביאר כ"ק כוונתו על שאר חלוקות ולא על לחם הפנים דבזה אין לה חלוקה.

ולפי"ז צ"ל דחולקת לעולם אפי' שלא נכנס משמר אחר אלא בינהם והרי רש"י כתב לעולם חולקת בדרום ואפי' כשהיא נכנסת – קנס הוא ויותר נכון הו"ל רש"י לפרש דאפי' כשהם כבעצמם במשמר חולקין בדרום.

ב) בנוגע להפשט ביאר כ"ק מקבלה ואילך מצות כהונה א"כ ע"כ הפשט ונתוח לא הי' בנשים, אם הכוונה מפני שאסור בנשים וזהו תמוה דהרי זר כשר כמבואר בכ"מ וברמב"ם פ"י ב"מ דהפשט כשר בזר ואדרבא בכהנת צריך מיעוט מפורש אפי' באלו שאסור בזר כדאית' בקדושין ל"ו הגשות וכו' או הכונה מפני שא"א ליכנס לשם, כיון שמקבלה ואילך מצות כהונה

יצחק רייטפארט

מענה כ"ק אדמו"ר:

על מה שכתב "מפני שנשים שייכים ג"כ לאכילת זבחים" תיקן: "מפני שנשים שייכים ג"כ לאכילת זבחים להדברים שנחלקים שם (ל"ד דאכילה. וכמו עורות מוספין) אף שלא בתורת חלוקה, אלא שמקבלת מזכרי כהונה – שהם אנשי המשמר ולא הנשים (ראה רמב"ם הל' בכורים פ"א ה"י יא).

על מה שכתב "דבזה אין לה חלוקה" תיקן: "דבזה איננה לה חלוקה אוכלת".

על מה שכתב "אפי' כשהיא נכנסת" כתב: "אפשר לפרש 1) כסברתו ביום שנכנסת ובכ"ז זהו בזיון יותר (שמחלקין ביניהן באותו המקום, ביחד, עם המשמרה היצאת מן הקודש) – ואין הדגשה זו בשאר הימים. 2) בסוג וגדר דנכנסת (היינו למיעוטי – יוצאת שמתחילה רק כשיש משמרה אחרת בביהמ"ק)

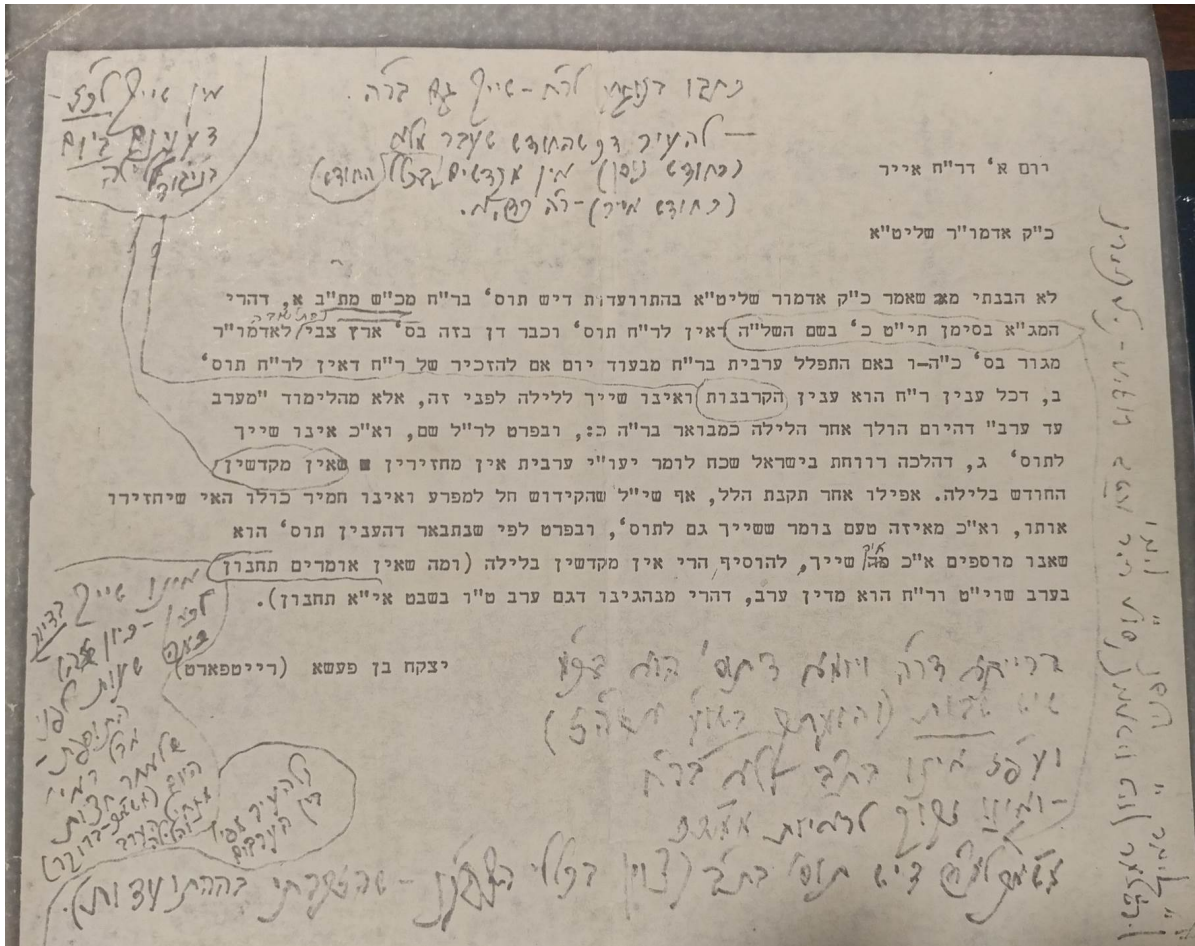
על מה שכתב "אם הכוונה מפני שאסור בנשים" כתב: "בנדו"ד הכניסה למקום זה לרש"י בקידושין נב, ב (לרש"י אסור ולד"ה בפועל)

בבי' יותר בפתקא דהרי"ל שי' גראנער

מוצש"ק אחרי תשל"ח - בענין תוס' ראש חודש

- א -

שאלות על השיחה

יום א דר"ח אייר

כ"ק אדמו"ר שליט"א

לא הבנתי מה שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתועדות דיש תוס' בר"ח מכ"ש מת"ב. א. דהרי המג"א בסימן תי"ט כ' בשם השל"ה דאין לר"ח תוס' וכבר דן בזה בס' ארץ צבי בתשובה לאדמו"ר מגור בס' כ"ה-ו באם התפלל ערבית בר"ח מבעוד יום אם להזכיר של ר"ח דאין לר"ח תוס'. ב. דכל ענין ר"ח הוא ענין הקרבנות ואינו שייך ללילה לפני זה, אלא מהלימוד "מערב עד ערב" דהיום הולך אחר הלילה כמבואר בר"ה כ: ובפרט לר"ל שם, וא"כ אינו שייך לתוס'. ג. דהלכה רווחת בישראל שכח לומר יעו"י ערבית אין מחזירין אותן שאין מקדשין החודש בלילה. אפילו אחרי תקנת הלל, אף ש"ל שהקידוש חל למפרע ואינו חמיר כולי האי שיחזירו אותן, וא"כ מאיזה טעם נאמר ששיך גם לתוס', ובפרט לפי שנתבאר דהענין תוס' הוא שאנו מוסיפים א"כ איך שייך להוסיף הרי אין מקדשין בלילה (ומה שאין אומרים תחנון בערב שוי"ט ור"ח הוא מדין ערב, דהרי מנהגינו דגם ערב ט"ו בשבט אי"א תחנון).

יצחק בן פעשע (רייטפארט)

מענה כ"ק אדמו"ר:

לשיטתי - חידוש בר"ח שיש תוס' לאחריו כיון שמקדשין ביום ואין תוס' לפניו כיון שאין מקדשין בלי

כתבו בנוגע לר"ח - שייך גם בר"ה - להעיר דכשהחודש שעבר מלא (כחודש ניסן) אין מקדשין החודש בכלל (כחודש אייר) - ר"ה כד, א.

על מה שכתב "המג"א בסימן תי"ט כ' בשם השל"ה", כתב:

בריינתא דר"ה ויומא דתוס' הוא בכ"מ שיש שבות (והועתק בשו"ע אדה"ז) ועפ"ז אינו בת"ב ולא בר"ח - ואינו זקוק לראיות ממש"כ המג"א וכו' משא"כ למ"ד דיש תוס' בת"ב (צוין בכללי הצפ"נ - שהזכרתי בהתועדות)

על מה שכתב "הקרבנות" ו"ש אין מקדשין" כתב:

אין שייך לכ"ז דענינים ביום בניגוד ללילה

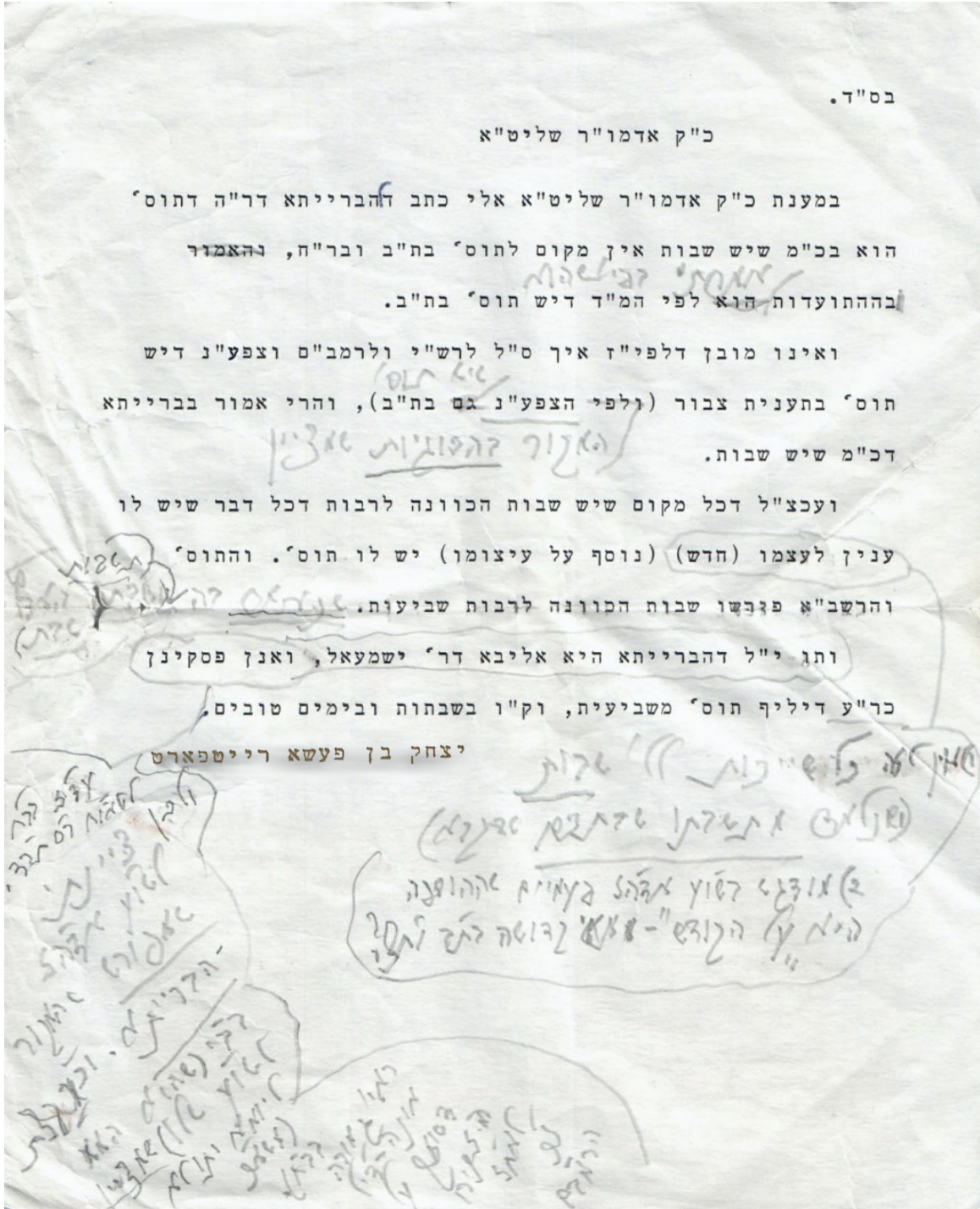
על מה שכתב "ש אין אומרים תחנון" כתב:

אינו שייך בדיוק לכאן - כיון שזהו כמה שעות לפני התוספת - אבל ראי' שלאחר חצות היום (משא"כ - בבוקר) מתחיל הערב והלילה

ולהעיר מפ' בין הערביים

-ב-

שאלות על המענה

בס"ד.

כ"ק אדמו"ר שליט"א

במענת כ"ק אדמו"ר שליט"א אלי כתב דהברייתא דר"ה דתוס'

הוא בכ"מ שיש שבות אין מקום לתוס' בת"ב ובר"ה, והאמור

בהתועדות הוא לפי המ"ד דיש תוס' בת"ב.

ואינו מובן דלפי"ז אין ס"ל לרש"י ולרמב"ם וצפע"נ דיש

תוס' בתענית צבור (ולפי הצפע"נ גם בת"ב), והרי אמור בברייתא

דכ"מ שיש שבות.

ועכצ"ל דכל מקום שיש שבות הכוונה לרבות דכל דבר שיש לו

ענין לעצמו (חדש) (נוסף על עיצומו) יש לו תוס'. והתוס'

והרשב"א פגשו שבות הכוונה לרבות שביעות.

ותג' י"ל דהברייתא היא אליבא דר' ישמעאל, ואנן פסקינן

כר"ע דיליף תוס' משביעית, וק"ו בשבתות ובימים טובים.

יצחק בן פעשא רייטפארט

בס"ד

כ"ק אדמו"ר שליט"א

במענת כ"ק אדמו"ר שליט"א אלי כתב דלהברייתא דר"ה דהתוס' הוא בכ"מ שיש שבות אין מקום לתוס' בת"ב ור"ח והאמור בההתועדות הוא לפי המ"ד דיש תוס' בת"ב.

ואינו מובן דלפי"ז איך ס"ל לרש"י ולרמב"ם וצפע"נ דיש תוס' בתענית ציבור (ולפי הצפע"נ גם בת"ב), והרי אמור בברייתא דכ"מ שיש שבות.

ועכצ"ל דכל מקום שיש שבות הכוונה לרבות דכל דבר שיש לו ענין לעצמו (חדש) (נוסף על עיצומו) יש לו תוס'. והתוס' והרשב"א פירשו שבות הכוונה לרבות שביעית.

ותו י"ל דהברייתא היא אליבא דר' ישמעאל ואנן פסקינן כר"ע דיליף תוס' משביעית, וק"ו בשבתות ובימים טובים כמפורש בחי' הר"ן.

יצחק בן פעשא רייטפארט

מענה כ"ק אדמו"ר:

על מה שכתב "והאמור בההתועדות הוא לפי המ"ד דיש תוס' בת"ב", תיקן: והאמור בההתועדות הוא אמרתי בפי' שהוא לפי המ"ד דיש תוס' בת"ב.

על מה שכתב "ולפי הצפע"נ גם בת"ב" תיקן: ולפי המקור בהסוגיות שמציין הצפע"נ גם שיש תוס' בת"ב),

על מה שכתב "ענין לעצמו (חדש)" כתב:

1) אין לזה כל שייכות לל' שבות (ושנלמד מתשבתו שבתכם שבקרא)

2) מודגש בשו"ע אדה"ז פעמיים שההוספה היא ,,על הקודש" – מאי קדושה בת"ב ות"צ?

על מה שכתב "והתוס' והרשב"א פירשו שבות הכוונה לרבות שביעית" כתב:

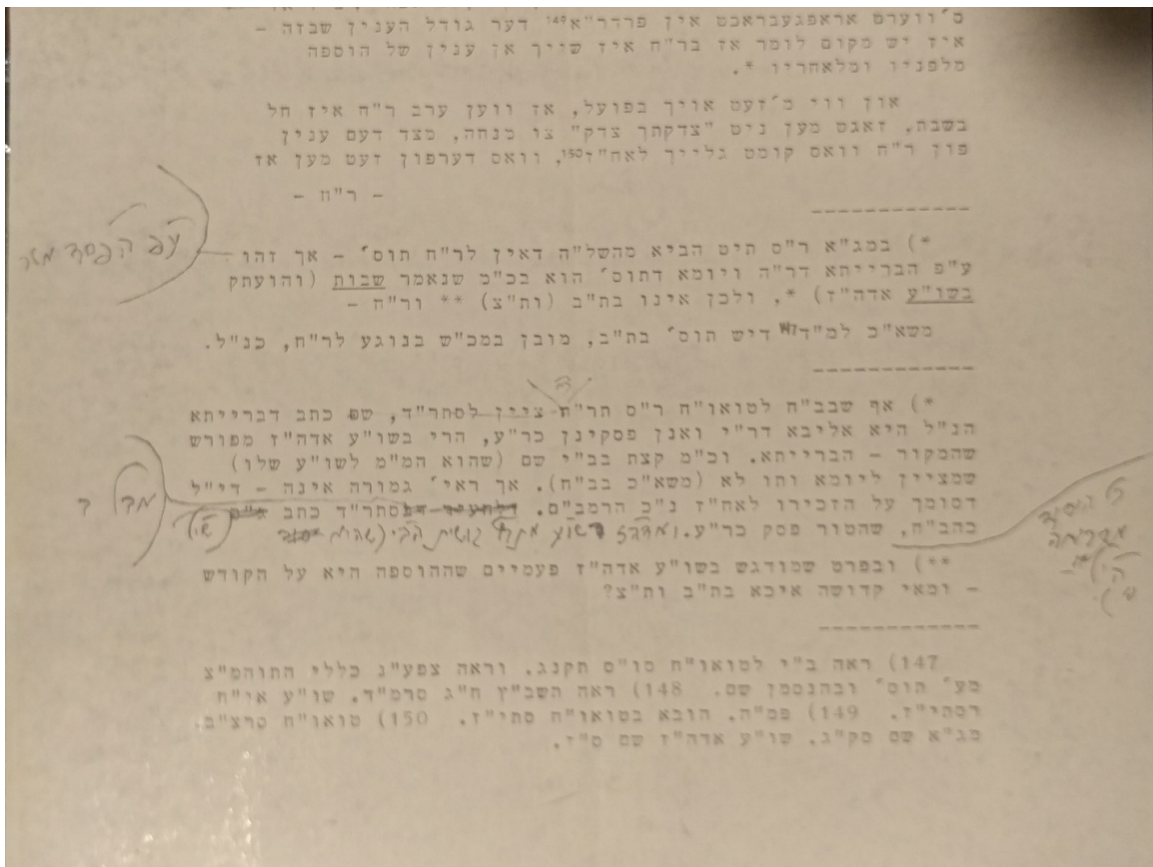
שנאמר בה תשבות ושבתה הארץ שבת

על מה שכתב " ואנן פסקינן" כתב:

עד"ז בב"ח לטאו"ח ר"ס תר"ד. ולכן ציינתי לשו"ע אדה"ז שמפורש שהמקור הברייתא. וכ"מ קצת בב"י (שהוא המ"מ לשו"ע שלו) שמציין ליומא ותו לא (משא"כ בב"ח). ראי' גמורה אינה – די"ל דסומך על הזכירו לאח"ז נ"כ הרמב"ם.

- ג -

הגהת כ"ק אדמו"ר על ביאור הנ"ל כפי ששולב בתוך ההנחה

במג"א ר"ס תיט הביא מהשל"ה דאין לר"ח תוס' - אך זהו ע"פ הפס"ד אשר ע"פ הברייתא דר"ה ויומא דתוס' הוא בכ"מ שנאמר שבות (והעותק בשו"ע אדה"ז * , ולכן אינו בת"ב (ות"צ) ** ור"ח - משא"כ למ"ד דיש תוס' בת"ב, מובן במכ"ש בנוגע לר"ח כנ"ל.

(* אף שבב"ח לטוואו"ח ר"ס תר"הד ציין לסתב"ד, שם כתב דברייתא הנ"ל היא אליבא דר"י ואנן פסקינן כר"ע, הרי בשו"ע אדה"ז מפורש שהמקור - הברייתא. וכ"מ קצת בב"י שם (שהוא המ"מ לשו"ע שלו) שמציין ליומא ותו לא (משא"כ בב"ח). אך ראי' גמורה אינה - די"ל דסומך על הזכירו לאח"ז נ"כ הרמב"ם ולהעיר שבאבל בסתר"ד כתב ג"פ שי"ל כהב"ח, שהטור פסק כר"ע. ואדה"ז מתרץ קושית הב"י (שהוא כל היסוד מכריחה ה"י"ל").

(** ובפרט שמודגש בשו"ע אדה"ז פעמיים שההסופה היא על הקודש - ומאי קדושה איכא בת"ב ות"צ?)

מוצש"ק פ' וישב תשל"ט - בענין הקזה

בס"ד.

מה שהעיר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתוועדות דמוצש"ק פ' וישב בענין הקזה:

נ"ל דהנה דין חובל בחבירו וחובל בעצמו, ילפינן מלא יוסף כמבואר ברמב"ם פ"ה מהל' חובל, ונראה דכל זה הוא בלא רשות, דהרי האומר לחבירו סמא את עיני קטע את ידך ע"מ שאחה פטור, פליגי הרמב"ם והרא"ש ב"ק צ"ג אי פטור באם כוונתו בלב שלם או לאו, רמב"ם שם הל' י"א וברא"ש ובטושו"ע סי' תכא סעי' י"ב,

וכמו שפליגי לענין חמשה דברים, כן הוא לענין הלאו דלא יוסף, וכן נראה לענין לצער א"ע דילפינן בק"ו מנזיר ב"ק צ"א דאסור, ונראה דכל שהוא לתועלת כסור ומותר, אף שצ"ק מהתוס' שם ד"ה אלא האי דאסור לחבול עצמו אפי' לצורך, י"ל: א) דלפי המסקנא דילפינן מנזיר (שציער עצמו מן היין), הרי בנזיר אפילו צורך קצת כהאי מותר, עי' בנדריים י" ע"ב. ב) אפי' לפי התוס' דלצורך אסור, זה רק בצורך קצת כהאי מפני שירא וכדומה, אבל כל שיש בו תועלת גופני אפי' קצת מותר דאין זה חובל, כדאמרינן בסנה' פ"ד בן מהו שיקיז דם לאביו, ר' מהנא אמר ואהבה לרעך כמנן פירש"י שם ואין זה מכה איש כיון שאין זה היפך ואהבה, ואפי' לרב ורבינא ולא שביק. לבריה וכו' הוא משום שמא יעשה חבורה במקום אחר, ורק גבי אביו, ובעיקר הדין אינו חולק על ר' מהנא ור' דימי בר חנינא כמבואר בחידושי הר"ן.

וכן מפורש ברמב"ם פ"ה מהל' ממרים ה"ז אם אין שם מי שיעשה אלא הוא והרי הן מצטערין הרי"ז מקיז וחותר כפי מה שירשהו לעשות, מובן דכל מה מה שמרשה אותו לעשות והוא לצורך אין זה חובל ואין זה מכה אביו (ולא הזכיר הרמב"ם מפני שעושה לצורך רפואה).

וכן מצאתי במנחת חנוך מצוה מ"ט (ריש ע' 140) דאין זה חובל כשעושה ברשות, והגמ' בסנה' מיירי בלי רשות. וכמו"כ כתב הטורי אבן מגלה כ"ח דכל שעושה ברשות אינו חובל ופטור ומותר, אלא שמתרץ דהגמרא דחולין מיירי באביו דאינו יכול למחול (כידוע שיטת הריב"ש בזה ואכ"מ).

היוצא לענ"ד דכל שברשות ובפרט לצורך פטור ומותר ואין זה חובל ומכה איש.

יצחק בן פעשא

אשר יצאנו לך
במה צדוק ושלום
זהו נאמן לפני דתנו (ואינו)
אשר יצאנו לך

כתב: "מה שהעיר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתנוועדות דמוצש"ק פ' וישב בענין הקזה נ"ל דהנה דין חובל בחבירו וחובל בעצמו, ילפינן מלא יוסף כמבואר ברמב"ם פ"ה מהל' חובל, ונראה דכל זה הוא בלא רשות, דהרי האומר לחבירו סמא את עיני קטע את ידי ע"מ שאתה פטור, פליגי הרמב"ם והרא"ש ב"ק צ"ג אי פטור באם כוונתו בלב שלם או לאו, רמב"ם שם הל' י"א וברא"ש ב"ק צ"ג ובטוש"ע סי' תכא סעי' י"ב".

כ"ק אדמו"ר סימן את מה שכתב "פליגי הרמב"ם . . . בלב שלם", וכתב:

אבל פשוט שהמדובר בש"ס ע"ד [הקזה] הוא לכל הדעות בפשטות – ולכן לא הביאו ראי' מזה וכ'ו']

בסיום המכתב, כתב כ"ק אדמו"ר: לפלא הכי גדול דלא נזכר פס"ד ברור ומוחלט דאדה"ז בהל' נזקי גוף בהנ"ל (ואינו מזכיר אפילו קס"ד אחרת)

ש"פ מקץ תשל"ט - בסוגיית מעלין בקודש

ראה בארוכה לקו"ש חלק כ' עמוד 192 ואילך. עמוד 207 ואילך ובהערות שם.

בס"ד.

א. בהא שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתחווה דמוצ"ק פ"ק מקץ, דלפי
המ"ד (שבת כא, ב) דאמרינן מעלין בקודש ולא מורידין, באם לא הי' לו שמן
כספיק ביום שני לשני נרות כ"א לנר א', יכול להדליק ביום שלישי שני נרות
אף שכל העולם מדליקין שלש וכו',
והוא א"כ - ג' נרות, וזו היא ה'תשובה' (הק"ק)
ולא א"כ - מעלין בקודש הוא על הפעולה איזה קדושה יש בהנרות
(האם י"ל שיש יותר קדושה בשני נרות מאחד), אלא הפי' במעלין בקודש הוא
בהנס שאירע בימים אלו שהנס הי' מוסיף וגובר בכל יום ויום וא"כ צריך
להדליק נרות במספר המתאים להראות שבכל יום הקדושה ניתוסף וגבורה כהחוקף
דאז (בשבת) כנגד ימים היוצאים הרי"ז (להראות תגבורת הנס).
וכן נראה מדרכי משה סי' חערב סק"ד, דמי שלא הדליק בליל ב' שני נרות
ידליק בליל ג' כשאר בנ"א. וכ"כ במשנה ברורה וחי' אדם סי' תרעא שבאם יש
לנר רק ס' נרות ידליק שנים ביום ב' ולא ביום ג', ואם יש לו י' נרות ידליק
ביום ג' נר א' (דקשה לומר למה) כמ"ד שזהו כנגד ימים היוצאים.
ומצאתי בשפה אמה לשבח שם דמעיקרא מפרש הנפק"מ בין הטעמים כמו שביאר
כ"ק אדמו"ר שליט"א, ואח"כ דוחה זה ע"ד הנ"ל ומפרש הנפק"מ באם יש לו עשרים
נרות - לפי הטעם דמעלין בקודש צריך להניח ההידור ללילות האחרונים, ולהשעם
שזהו כנגד ימים היוצאים יתחיל לקיים המצוה כל מה דאית לי'.

ב. מ"ש כ"ק אדמו"ר שליט"א בפירש"י שאסור לאדם לשמש מכתו בשני רעבון,
דשני רעבון (ל' רביס) בדיוק הוא דצריך חזקה דרעב הוא, ולאו"א מ"דלפי הגמ'
תעניה יב, ב דאחר י"ג תעניהים צריך למעט בנישואין, הרי דהוחזק רעב. וכן
מפורש ברמב"ם פ"ג מהל' תענית ה"ח אחר שהביא המשנה דשם הוסיף: וכל מי שקיים
מצוה פו"ר אסור לו לשמש משהו בשני רעבון (וזהו הגמ' דרף יא שם) (ולהעיר
שגם הרמב"ם כ' בל' רביס "שני רעבון"). ובפרט צ"ל שהרי יש לפלפל אם שייך
בקללה חזקה (ואינו שייך לקטלנית).

ואלי כוונת כ"ק אדמו"ר שליט"א הוא (רק) ע"פ פשט"ם לבן חמש שלא למד
עדיין הגמ' דתענית, אך גם זה א"כ דהרי אצלו המ"ד ברעב הוא כפשוטו שלא נמצא
לחך בחנוכה, ושם (בלו"ן) לא הי' לחם לקנות ומה צריך שם עני' חזקה?
יחזק בו פשט"ם ר"י פאראן

ע"פ מקץ תשל"ט - בסוגיית מעלין בקודש

א. בהא שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בההתוועדות דמוצש"ק פ' מקץ, דלפי המ"ד (שבת כא, ב) דאמרינן מעלין בקודש ולא מורדין, באם לא הי' לו שמן מספיק ביום שני לשני נרות כ"א לנר א', יכול להדליק ביום שלישי שני נרות אף שכל העולם מדליקין שלש וכו'.

ולא אביי: האם מעלין בקודש כפשוטו - הנרות ש"קודש הם", להעלות במספרם (היפך דפוחת דפרי החג - במספרם). הוא על הפעולה איזה קדושה יש בהנרות (האם י"ל שיש יותר קדושה בשני נרות מבאחד), אלא הפי' דמעלין בקודש הוא בהנס שאירע בימים אלו שהנס הי' מוסיף וגובר בכל יום ויום לא חדש - דחילקו ביום א לח' חלקים, או שבכ"י נמצא היפך מלא, וכיו"ב וא"כ צריך להדליק נרות במספר המתאים להראות שבכל יום הקדושה ניתוסף וגוברת כהתוסף דאז (ולפ"ד דהוה זהו תוכן כנגד ימים היוצאים (2) הרי"ז להראות תגבורת הנס).

וכן נראה מדרכי משה סי' תערב סק"ד, גכל מי שלא הדליק בליל ב' שני נרות ידליק בליל ג' כשאר בנ"א. וכ"כ במשנה ברורה וחיי אדם סי' תרעא שבאם יש לו רק ט' נרות ידליק שנים ביום ב' ולא ביום ג', ואם יש לו י' נרות ידליק ביום ג' נר א' (וקשה לומר לכאן שהוא לצאת גם מה"מ ולמה ידחוהו מפני האיסור דיום ג' כו' כמ"ד שזהו כנגד ימים היוצאים).

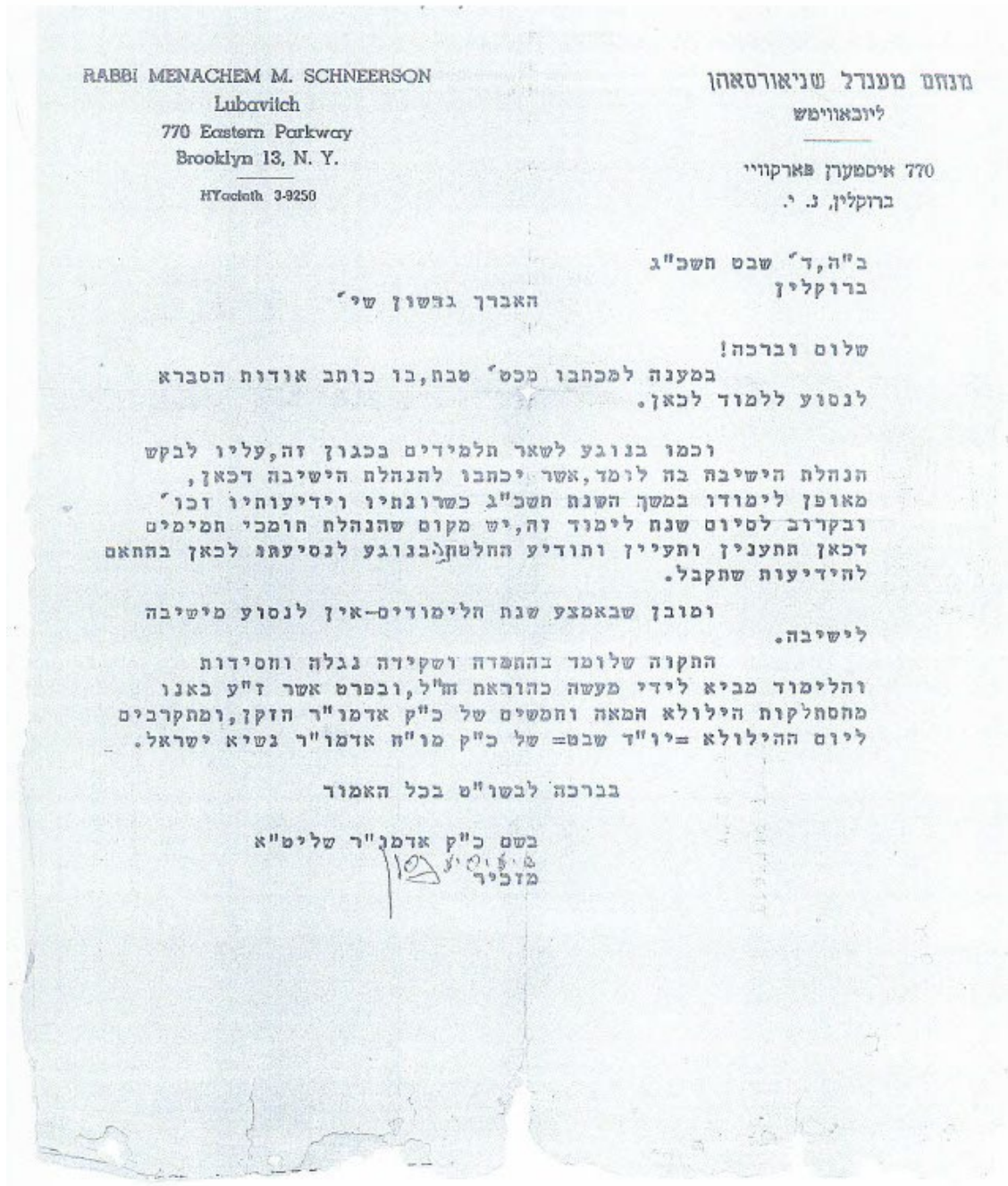
ומצאתי בשפת אמת לא ראיתיו לע"ע דמעיקרא מפרש הנפק"מ בין הטעמים כמו שביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א, ואח"כ דוחה זה ע"ד הנ"ל ומפרש הנפק"מ באם יש לו עשרים נרות - לפי הטעם דמעלין בקודש צריך להניח ההידור ללילות האחרונים במחכ"ת - צ"ע בזה ע"פ חקירה הנ"ל, והמשנ"ב הנ"ל ולהטעם שזהו כנגד ימים היוצאים יתחיל לקיים המצוה כל מה דאית לי'.

ב. מ"ש כ"ק אדמו"ר שליט"א בפירש"י שאסור לאדם לשמש מטתו בשני רעבון, דשני רעבון (ל' רבים) בדיוק הוא דצריך חזקה דרעב הוא, ולכאוו' א"מ דלפי הגמ' תענית יב, ב דאמר י"ג תעניתים צריך למעט בנישואין, הרי דהוחזק רעב. וכן מפורש ברמב"ם פ"ג מהל' תענית ה"ה אחר שהביא המשנה דשם הוסיף: וכל מי שקיים מצות פו"ר אסור לו לשמש מטתו בשני רעבון (וזהו הגמ' דדף יא שם) (ולהעיר שגם הרמב"ם כ' בל' רבים "שני רעבון"). ובפרט צ"ל שהרי יש לפלפל אם שייך בקללה חזקה (ואינו שייך לקטלנית). איפוא נרמז זה (עכ"פ) בפרש"י!?

ואולי כוונת כ"ק אדמו"ר שליט"א הוא (רק) ע"פ פשש"מ לבן חמש שלא למד עדיין הגמ' דתענית, והזכרתי במפורש המקרא (מב, לו) (וראה חולין צה, ב) ומאז נדבר שזהו פשש"מ (מב, ד) דמוסיף "אחי יוסף" ולפני זה לח, יא ובפרש"י. אך גם זה א"מ דהרי אצלו הפי' ברעב הוא כפשוטו שלא נמצא לחם בחנות, ושם (בלוי) לא הי' לחם לקנות ומה צריך שם שני חזקה?

יצחק בן פעשע רייטפארט

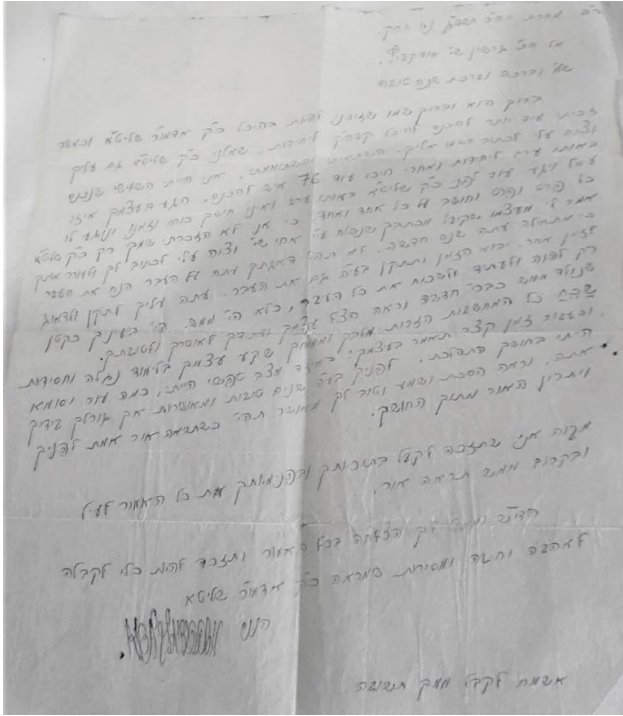
ב) מכתבים ומענות לזקני הכלה למשפחת סודקביץ

מכתב לסב הכלה הרב גרשון שי' סודקביץ משנת תשכ"ג

מכתב שכתב הרב משה ע"ה לנדא לסב הכלה הרב גרשון סודקביץ בשנת תשכ"ג

ב"ה

מחרת יוה"כ תשכ"ג ניו יורק.

אל הת' גרשון שי' סודקביץ.

שלום וברכה וברכת שנה טובה

ברוך הוא וברוך שמו שזיכני להיות בהיכל כ"ק אדמו"ר שליט"א וכאשר זכיתי עוד יותר להכנס להיכל קדה"ק ליחידות שאלני כ"ק שליט"א גם עליך וצוה עלי לכתוב בשמו אליך. השתאתי והשתוממתי. אני הייתי השלישי שנכנס באותו ערב ליחידות ואחרי חיכו עוד 76 איש להכנס. הגע בעצמך איזו עמל ויגע עוד לפני כ"ק שליט"א באותו ערב ואינו חוסך כוחו וזמנו ונוגע לו כל פרט ופרט

וחושב על כל אחד ואחד. כי אני לא הזכרתי שמך רק כ"ק שליט"א אמר לי מעצמו שקיבל מכתבך שנשלח ע"י אחי שי' וצוה עלי לכתוב לך ולעורר אותך כי מתחילה עתה שנה חדשה. לא תהי דאגתך עתה על העבר הנח את העבר לזמן אחר. יבוא הזמן ותתקן בע"ה גם את העבר. עתה עליך לתקן ולדאוג רק להווה ולעתיד ולשכוח את כל העבר, כלא הי' ממש. הי' בעיניך כקטן שנולד ממש כברי' חדשה וראה הצל עצמך ועתידיך לאושרך ולטובתך.

שכח כל המחשבות הזרות מלבך וממוחך שקע עצמך בלימוד נגלה וחסידות וכעבור זמן קצר תאמר בעצמך: באיזה מצב טפשי הייתי, כמה עור וסומא הייתי בחושך התהלכתי, לפניך בע"ה שנים טובות ומאושרות אך גורלך בידיך אתה, וראה הסכת ושמע וטוב לך מאושר תהי' כשתראה אור אמת לפניך ויתרון האור מתוך החושך. מקוה אני שתזכה לקבל בתוכיותך ובפנימיותך את כל האמור לעיל ובקרוב ממש תראה אור.

הדו"ש ומאחל לך הצלחה בכל האמור ותזכה להיות כלי לקבלה לאהבה וחיבה ומסירות שמראה כ"ק אדמו"ר שליט"א

הנני משה יהודה ליב לנדא

אשמח לקבל ממך תשובה.

Tel.: HYacinth 3-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות

כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן
ליובאוויטש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rabbi
770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN, N. Y. 11213

ב"ה, מ"ז טבה תשכ"ט
ברוקלין, נ.י.

מרת תרצה חיה'

ברכה ושלום!

במענה למכתבה, הנני להודיעה כמענה למכתבה
לכ"ק אדמו"ר שליט"א, הואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לציין
כדלקמן:

לאחרי שהשקיעה כ"ב עמל וזמן בלימודי
בגייטסד - מובן שעלי להמשיך שם החדשים
האחרים שנוהרו, עד שתסיים ותקבל התעודה
זכו. ובודאי שזה יהי' ג"כ לשביעה
רצון האב שיי'.

בברכה כמ"ס

חבר ח.מ.א. הרקוב

מענת הרבי למרת תרצה ע"ה סודקביץ משנת תשכ"ט

100-11111111111111111111

SECRETARIAT OF RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

מזכרות

כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן

ל י ו ב א ז ו י ט ש

100-

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

the Lubavitcher Rabbi

770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, עחה"ש ה'תשל"ו
ברוקלין, נ.י.

גרשון שי' סודקביץ
כפר חב"ד

שלום וברכה!

במענה למכתבו עם צירוף
הצילומים, הואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א
לענות:

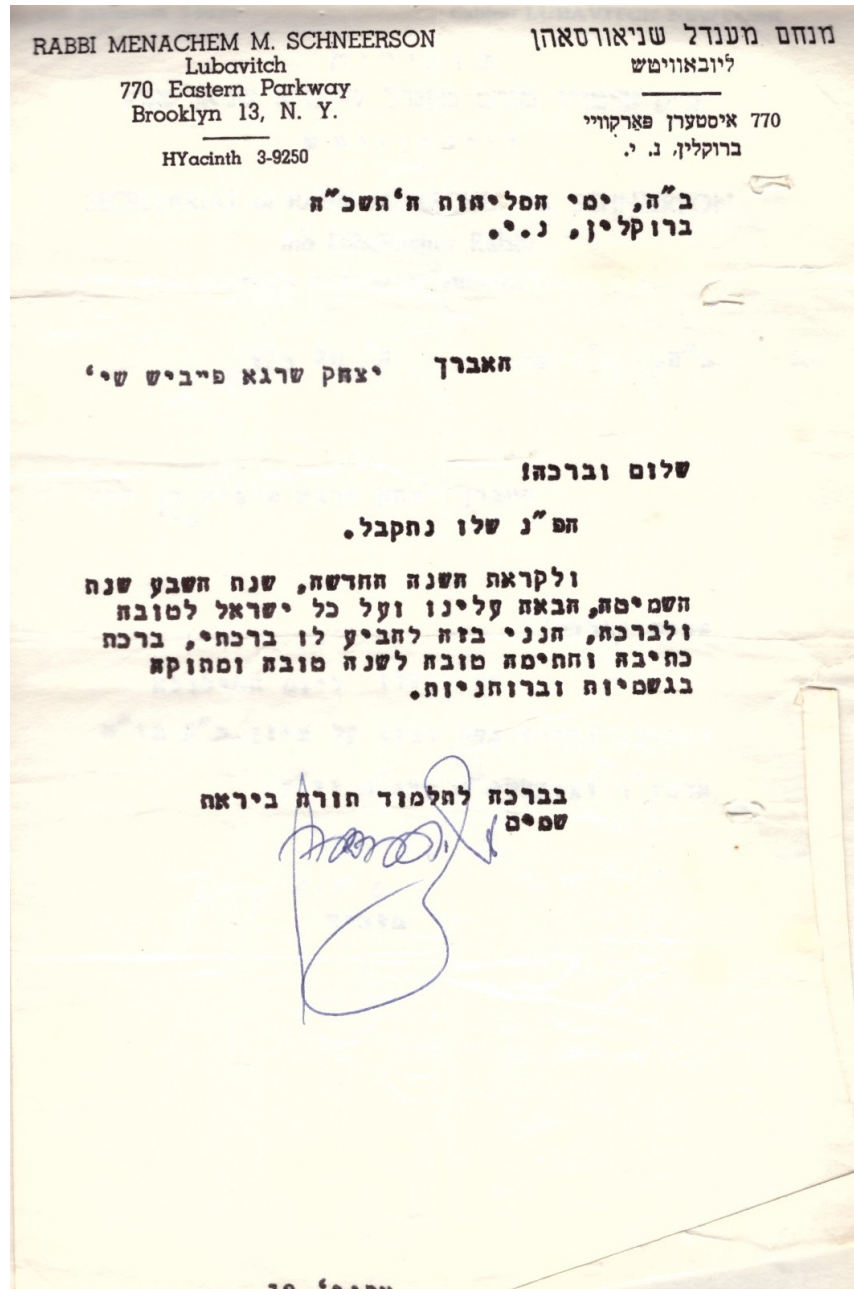
„לעשות כדעה אחידה דשני רופאים
מומחים.
אזכיר עה"צ."

אי"ה ע"י הנוסעים הזרה אשלה הצילומים
חזרה.

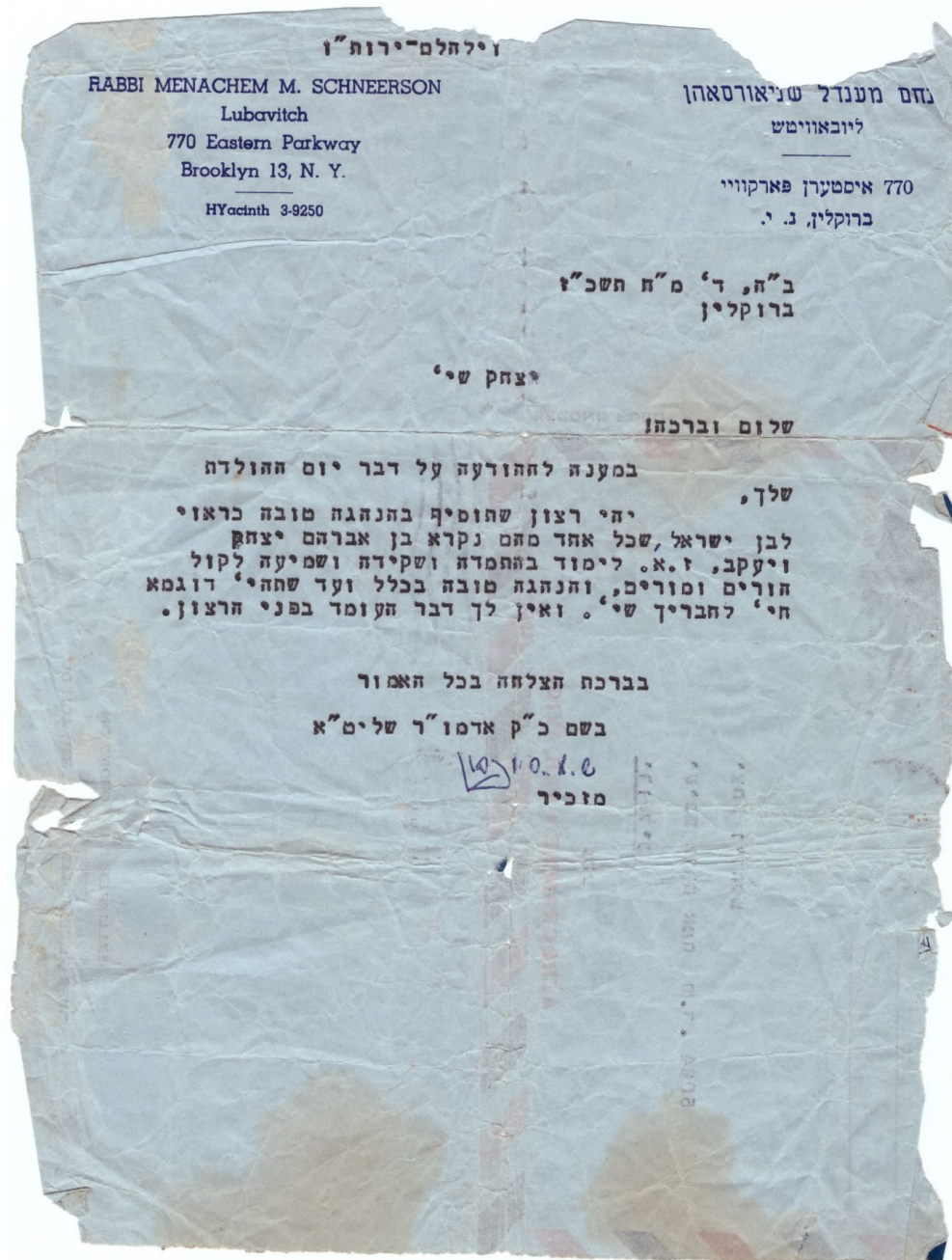
בברכה גט"ס
בנימין קליין

מענת הרבי לסב הכלה הרב גרשון שי' סודקביץ משנת תשל"ו

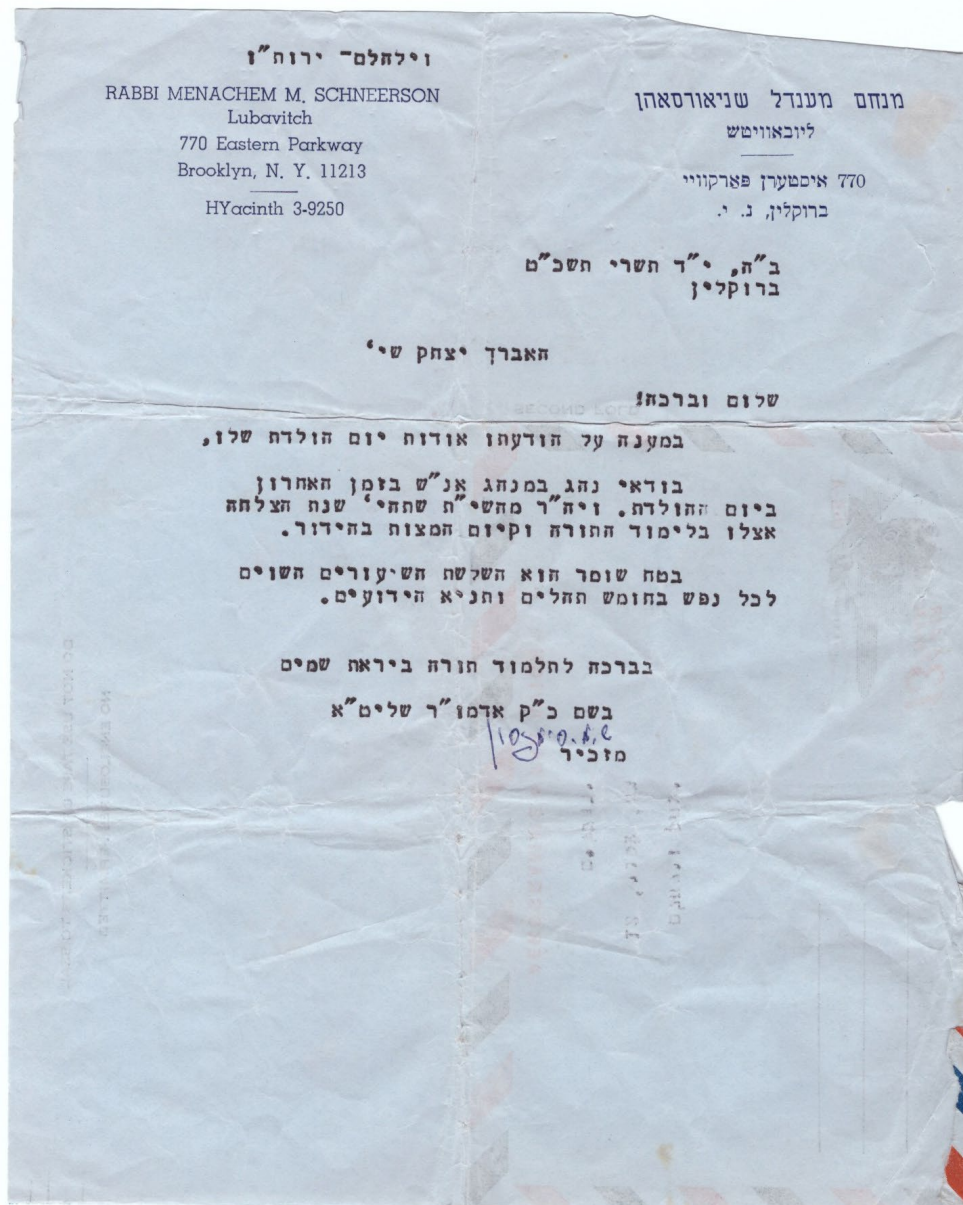
ג) מכתבים ומענות לאבי החתן

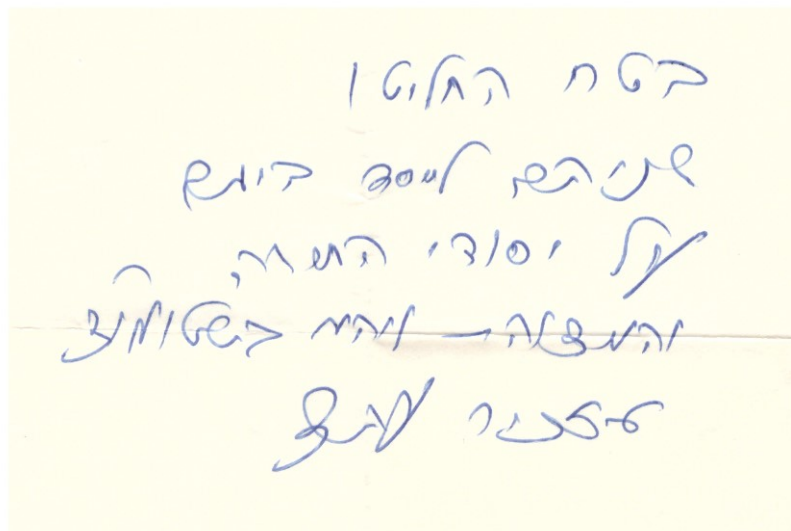
מכתב שקיבל אבי החתן שי' בשנת תשכ"ה

מכתב שקיבל אבי החתן שי' בקשר ליום הולדתו בשנת תשכ"ז

מכתב שקיבל אבי החתן שי' בקשר ליום הולדתו בשנת תשכ"ט

מענה בהעתקת המזכיר על קשה"ת של הורי החתן אדר תשל"ט

ווילהלם - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

בי"ה, ג' שבט תשנ"ב
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נוי"ב עוסק בצ"צ
מוה' יצחק שרגא פייביש שי

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן למזל טוב,

הנה יה"ר מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו של אברהם
אבינו, וכשם שיכניסוהו לברית כן יכניסוהו לתורה
ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם זוג' תי'
מתוך הרחבה.

בברכת מזל טוב

מכתב לאבי החתן שי' בקשר להולדת א' מאחי החתן

(א) קטלוג לספריית הרבי

כ"ק אדמו"ר שליט"א

התשובה

מצו"ב הקטלוג של מדור "חסידות הכללית" - שערך התמים יצחק שרגא פלייביש שי' וילהלם.

הנ"ל קיבל רשות מהנהלת הישיבה, להתעסק בזה עד סוף חדש מנ"א - במשך כל היום, ואודות הזמן שלאח"ז, היא תדון אודות נתינת רשות - להמשיך בזה כמשך חצי היום.

בינתיים הוא ערך את הקטלוג בכתובה, ע"מ שיעתיקוהו לאח"ז במכונת כתיבה, ולכן לא דייק על יופי הכתיבה וכו'. האם כדאי למסור להעתיק במכונת כתיבה, ואם להסתפק בזה (לע"ע עכ"פ)?

* * *

בנוגע לאופן סידור הקטלוג, התייעתי כמ"פ עם מרח"ל שי' ועוד, ואמשיך בזה בל"ג - מחוך תקוה שמזמן לזמן תשתפר העריכה.

בכללות השיטה שנקטנו:

בסופו של דבר יעמדו כל הכרטיסים בסדר א"ב אחיד, וידעו למצוא כל ספר לפי האות שע"ג הכרטיס, המסמן את המדור (ובמילא את הארון); ואח האות הראשונה של הספר (להקל למצוא ספר שיש * להסתפק בשמו העיקרי, ועוד). הרי שלגבי סידור הסופי של הקטלוג - אין שום נפ"מ בין אופני חילוק המדורים; רק לגבי סדר עמידתם בהארונות (ואף אם נחלק אז את הכרטיסים - גם לפי הנושאים, הרי אין זה תלוי בחלוקתם בהארונות), שהרי אם לא יובדלו ספרים יקרי ערך משאר הספרים, וכיו"ב).

בארון של ספרי חב"ד עומדים גם ספרי נגלה וכיו"ב - כשהמחבר הוא מחסידי חב"ד הידועים; ספרים שנכתבו במיוחד על שו"ע אדה"ז; קובצי חדו"ת שי"ל ע"י מוסדות חב"ד וכיו"ב.

בתור דוגמא מסרתי לשימה של ספרי חב"ד - דפוסים ישנים (שנדפסו עד שנת ה"ש). אלא שכיון שרשמתי גם כמה ספרים שלאחר ת"ש, נצטרפו גם הם לרשימה הנ"ל.

בטעות לא נכנסו לרשימה הנ"ל, כמה ספרים השייכים לארון הנ"ל.

בב' מקומות צוין לתיאור בוך מסוים שבהספרי', שע"י יתוספו ידיעות אודות הספר (עד"ז ראיתי גם בקטלוג אחר).

* * *

שנינו משתדלים לשמור על שיטה אחידה בצורת העריכה, ובעזרתה נשתדל לשפרו מזמן לזמן.

שלום דובער לויך

במשך קייץ תשל"ח עסק הרשד"ב שי' לזין בעריכת קטלוג לספרים שבספריית הרבי (דפוסים ישנים). כשהכניס דוגמא, העיר הרבי: "מוכרח שיצרף-ישכר עוד מתעסקים בזה ובמרץ".

מתאים להוראה זו צירף אז את אבי החתן שי', שהוא התחיל לערוך את הקטלוג לספרי חסידות הכללית.

במכתב שלפנינו דיווח על כך רשדב"ל לרבי:

[1] במכתבו כתב: "מצו"ב הקטלוג של מדור "חסידות הכללית" – שערך התמים יצחק שרגא פייביש שי' וילהלם".

הרבי סימן בעיגול תיבת "מצו"ב", וכתב:

להחזיר

[2] במכתבו כתב: "בינתיים הוא ערך את הקטלוג – בכתובה . . האם כדאי למסור להעתיק במכונת כתיבה, או להסתפק בזה (לע"ע עכ"פ)?".

הרבי מחק תיבת "או", וסימן בחץ ובקו את התיבות "להסתפק בזה (לע"ע עכ"פ)".

(ב) תורת לוי יצחק - הערות לילקוט שמעוני ומסכת גיטין

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מצו"ב ס' ילקוט שמעוני של אבי כ"ק אדמו"ר שליט"א, עם הגהותיו עה"ג (במקומות שהניר בולט) שלא נדפסו עדיין. ובו מונח גם גליון ח"א על מס' גיטין שלא נדפסו עדיין.

הנ"ל נמצא ע"י החמים יצחק שרגא פייביש שי" וילהלם, דרך עריכת הקטלוג.

שלום דובער לויין

אחת עם זכר
אבא וצנע

באחד מימי חודש שבט תשל"ט, בעת עריכת הקטלוג ע"י אבי החתן שי", הבחין בילקוט שמעוני עם הגהות על הגליון בכת"ק הרה"ג הרה"ח וכו' הרב לוי יצחק אביו של כ"ק אדמו"ר, ובו הי' מונח גם גליון חידושים על מסכת גיטין, שעדיין לא נדפסו. רשדב"ל דיווח על כך, והרבי ענה:

ות"ח ת"ח וכו'

- להו"ל ובהקדם

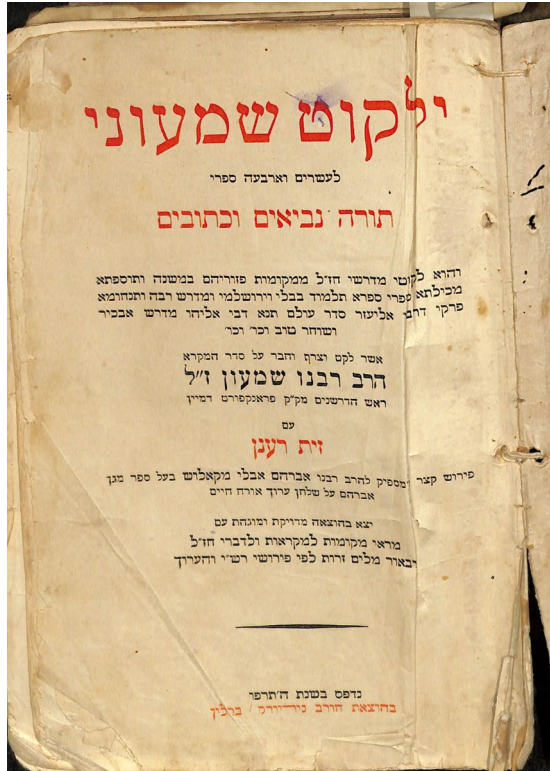
פתח דבר

ב"ה.
ת"ל שזכיתי זכות רבה ונפלאה והגיעו לידי כמה מכתבי אאמ"ר וכן ספרים אחרים,
אשר אמי מרת הרבנית מרת חנה בת הרה"ג והרה"ח וכו' הרב מאיר שלמה הביאה אותם אליי. כאשר קבלה הרשיון לנסוע להעירא לשם הגלה ולהיות שם אתו עמו.
ובהם - אשר רשם הערות קצרות על גליון הספר.
ומי"ל בזה חידושים וביאורים על: א) ילקוט שמעוני. ב) מסכת גיטין.
ההערות ליל"ש - רשומות על גליון דהיל"ש דפוס נ. י. שנת תרפ"ו.
הרשימה למס' גיטין - היא בנייר בעל ד' עמודים.
מנחם שניאורסאהן
ט"ו שבט, ה'תשל"ט.
ברוקלין, נ. י.

1) שלא נכנסו בסי' תורת לוי יצחק - חידושים וביאורים על שי"ם משנה וגמרא (קה"ת, תש"א); וגם לא בסי' לקוטי לוי יצחק - ליקוטים על פסוקי תנ"ך ומחז"ל (קה"ת, תשל"ב).
2) נוסף על הנ"ל הערות שרשם אאמ"ר: על סי' התנאי (קה"ת, תשל"ג); סי' הוהר - בראשית (קה"ת, תשל"ג).
- בשני ספרים הנ"ל נדפסו ג"כ: א) תמונתו. ב) רשימת אאמ"ר ע"ד שמו, המאמר והגלות. ג) ראשי פרקים מדברי ימי חייו. ד) פאקסימיליא מרשימת אאמ"ר הנ"ל. ה) פאקסימיליא מעמוד אחד של התנאי (הוהר) עליו רשם הערות קצרות על גליון הספר - שמות-דברים (קה"ת, תשל"א).

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש פורח אדר ה'תשפ"א

ילקוט שמעוני

לקוטים וארבעה ספרי

תורה נביאים וכתובים

הדוא לקוט מדרשי חז"ל מקומות פורחים במשנה ותרומה ומכילתא ספרא תלמוד בבלי וירושלמי ומדרש רבה ותלמודא פסוקי דקרא אלעזר סדר עולם תנא דבי אלוהי מדרש ואבכר ושחרור טוב וכו' וכו'

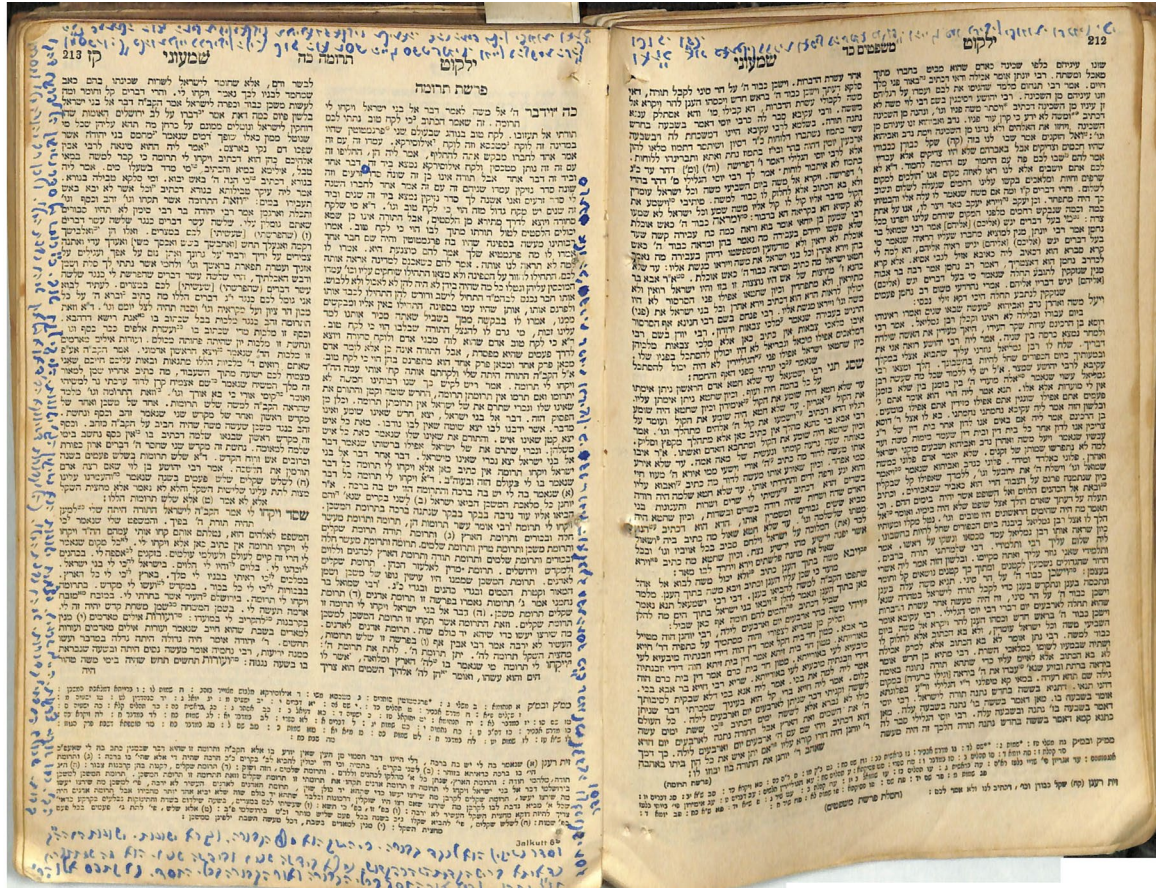
אמר לקט זרעך וזכר על סדר המקרא
הרב רבנו שמעון ז"ל
האס הדרשנים מק"מ ספאקסירס רמיון

זית הענין

מירוש קצר מספיק לזרע רבנו אברהם אבלי מקאלוש בעל סגן אברהם על שלחן ערוך אורח חיים

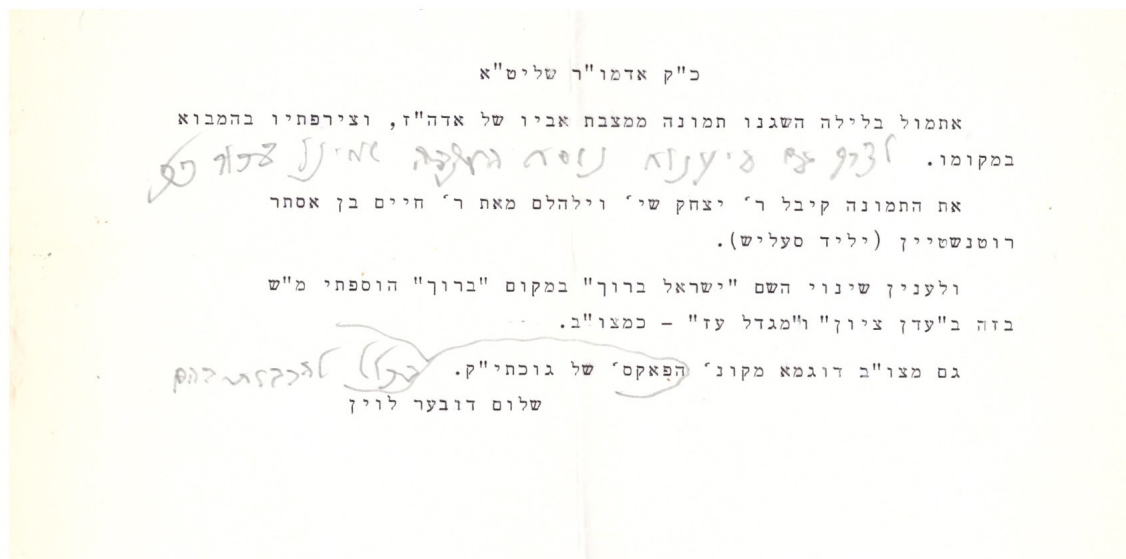
מרא בחצוצה מרוקת ויבוחת עם
מזא ומקומות למקראות ולדברי חז"ל
באחד מליים זרע לפי מירוש רמיו והערוך

דקמס בשנת ה'תתק"פ
בחיצא חורב מירושלם בילק

לה

(ג) תמונה ממצבת אביו של אדה"ז

בשנת תש"מ התעסק הרשד"ב שי' לוי, בהוראת הרבי, בעריכת "אגרות-קודש אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר הצמח צדק".

כאשר הכניס רשדב"ל את עלי-ההגהה של המבוא, בו בין השאר מסופר ע"ד מצבת קברו של הרה"ק ר' ברוך אבי אדה"ז, הורה הרבי להשיג תמונה מהמצבה ולהדפיסה.

במכתב שלפנינו דיווח על כך רשדב"ל לרבי על מציאת התמונה (וצירף למכתבו את גליון התצלומים של הספר):

[1] במכתבו כתב: "אתמול בלילה השגנו תמונה ממתבת אביו של אדה"ז, וצירפתיו בהמבוא במקומו. את התמונה קיבל ר' יצחק שי' וילהלם מאת ר' חיים בן אסתר רוטנשטיין (יליד סעליש)" מענה הרבי:

לצרף גם פיענוח נוסח המצבה שאינו ברור כ"כ

[2] במכתבו כתב: "גם מצו"ב דוגמא מקונן [טרס] הפאקס [ימיליות] של גוכתי"ק".

הרבי סימן בעיגול תיבת "הפאקס", וכתב:

בכלל להרבות בהם

(ד) מאמרי אדה"ז הקצרים

רשימת המאמרים כבר מוכנה - פחות או יותר, ואני עובד כעה - יחד עם הר"י שי' וילהלם - על הכנתם לדפוס. העריכה תקח ודאי כמה חדשים עבודה, אך לא אוכל לתת על זה מועד מדויק.

בתחלת שנת תשמ"א קיבל רשד"ב שי' לוינ הוראה לסדר לדפוס את מאמרי אדה"ז הקצרים (ראה קובץ עבודת הקודש ע' נח ואילך).

במכתבו מאותם ימים כתב להרבי שהתחיל לעבוד על ההכנה לדפוס ביחד עם אבי החתן שי', ו"העריכה תקח ודאי כמה חדשים עבודה". הרבי סימן בעיגול תיבות אלו, וכתב:

!??

במהלך עבודתם בהכנת מאמרי אדה"ז הקצרים, נתקבלה הוראה מהרבי (ביום הבהיר ר"ח כסלו, תשמ"א) לעסוק בהכנת מפתחות לספרי אדה"ז, ושיהי' מוכן בדפוס ל"ט כסלו.

צוות אברכים - שכלל גם את רשד"ב לוין ואבי החתן שי' - התעסקו במרץ בהכנת הספר, בהתאם לזמן הקצר שעמד לרשותם. במשך כל הזמן קיבלו עידודים וכו' במענות שכתב הרבי על הדוחות מהתקדמות המלאכה (וראה בארוכה פרשת הדברים בס' "יומן שנת הקהל ה'תשמ"א בבית חיינו" ע' 65 ואילך).

אופן עריכת המפתחות הי', שכל אחד התעסק לבדו בעריכת מפתחות לספרים אחדים, ולאחר מכן הי' נדרש לרכז את כל המפתחות ולסדרם לדפוס.

לאחר שנשלמה עבודת עריכת המפתחות, ונותר רק הריכוז והסידור לדפוס - שאל רשדב"ל האם לחזור לעבודת עריכת המאמרים הקצרים יחד עם אבי החתן, או להמשיך בהכנת המפתחות לדפוס. על התיבות "כעת שצריך לסדר לדפוס את הערכים של כל הספרים ביחד", כתב הרבי:

ולהגי' היטב בהגהת הפרופס -

יתעסקו בזה וחבריהם שי' בכל הזריזות וביחד ע"ז בכל הדיוק וה"ז כאילו עוסקים במאמרי אדה"ז - כיון שזהו מפתח גם כפשוטו - פתיחת הדלת ללימודם (1)

אזכיר עה"צ (2)

ו) כמה דפים של ההגהות על מפתחות לספרי אדה"ז

סח צו (החלת שבה"כ. שרש. שרש. ההולדה) קפד (סח. בין הכתפין ד"ע) קפה (סגל החתון סגל העליון. משה) רסה (כשהכתר נמנה כו) רפה. חמו (כי דעות) חמב (הכרה) חמד (המשכת הדעת) חמו (פועל התכללות).

רס קנה.

תפד

לקי"ת אה. אוד (שבלב. שביד) בלחב. הלנד (שבלב. שביד).

סח קבו (ד. דליבא. רו"ש) חלו (אחורי דאבא).

סח טו. כב.

רס צ (אוחיות פקד) צד (אוחיות פקד. סו דפיקות) ק (מסי ולא מטי).

דקל.

לקי"ת צי"ע חמר.

דרום:

תוי"א קוד.

דרור:

תוי"א צבא. צוג.

דרך:

תוי"א ריו (צדקה). עי"ע אורחא.

תוי"א לר. להג. סגא (ושמרו דרך ה לעשות צדקה ומשפט עילוי).

לקי"ת אאא (חומ"צ) אאג (כ"ל. תני"ת) דנגא (ד. חיים) דסאב. דובב (אורח. ד.) המוג (ושמרו ד. ה לעשות צדקה גר. גימטי ב"פ הוי אלקי).

סב כו (תוי"ג ארחין. דרך ה).

סח שו (מצות ד. הוי) שעב (שיבור לו האדם) שעט (כ"ל) שפב (ד. הוי חומ"צ) חצג (ממוצע. המצות הם דרכי הוי) חצד (כי מודיעות מוד"ם) חצה (דרכים) דרכי. דרכי הוי ע"י חכונה דלשמה).

דשא:

לקי"ת געטב (מלאכים) דעוג (ד. עשב).

האומר אין לי אלא תורה:

סו קיד.

האיזנו השמים גו:

לקי"ת דעגא - (כטל אמרת) דעוא - (על עשב).

האל הגדול הגבור והנורא אל עליון וגו:

סו לו.

הארת פנים:

לקי"ת עי"ע פנים.

סח חכב.

האשה נקנית בג' דרכים כו:

לקי"ת אאג - (בכסף שטר ביאה).

הבא לטהר מסייעין לו:

לקי"ת דמטר.

סו רכט. רלג. רלו.

הבאת שלום שבין אליה ובין אל:

לקי"ת בלחא. עי"ע אלו דברים שבאדם.

הבדלה:

תוי"א יבב (בין שבת ליו"ט. שבת לחול) יגא (כ"ל).

הבו לה' בני אלים:

לקי"ת געטג.

דן:

לקי"ת גכאג.

דנתבה:

תוי"א מאב.

דניאל:

תניא אכר.

סח טו.

סח רכט. רלה.

דע מאין באת:

תניא עוא.

לקי"ת ככוג. ככד - (אתה הולך ולפני מי כו) גבא - (הולך) דסחב. הגד - (הולך).

דעת:

תניא אג. אמב. אמג. אמו. דטו.

תוי"א טוא (ד"ע ד"ת) יטא (חלוק בר. לפי ב' אומי מעמד י"ס. טיפית המרות. ד"ת ד"ע ה. שלמעי מה"ל. ד. הכולל ב' עטרין. בי אחסנתו) נוא (לי שבירה) ערג (הרגשה. התקשרות. ד"ת ד"ע מחבר תוי"ב. ד. וכתר) פנג (ד. ומצח. אין ד. אלקים בארץ) פחד (פרעה עמלק לנגד ד"ע ד"ת) פחא (ד. ורצון) קיד (בלע. ד.) קיחג (בלע. ד. שרשו מחכי. אינו בקליפות) רכבד (ד"ח"ב. נמשך לכחי ת"ח). עי"ע ידיעה.

לקי"ת ארב. בלעב (כשהכתר נמנה כו) ככוד (ד"ע) גבד (הרגשה) גיאג (ד. העולם) גטוא (ד"ע) גכאג (גדולה דעה שניתנה בין ב' כו) נכחא (מחבר תוי"ב. ז"ן) נמטג (כשאין הכתר נמנה כו. שרשו מרד"א) נגאא (ד. זה ס' טהרות) נסא (כ"ל) נסג (אינו כס"א. קטן משא"כ אשה הכיר אח בוראו. ד. קלה נמטג עת"ד ט"ר. ד"ע ד"ת) נצאב (וכר. חרדים ימלאו תפלה. נמשה בלי כלי גפרו שרשו. ד"ע ד"ת) נצבג (ד. דעתיק דדא. ד. אמונה. ודעת היום גו. אהה הראחה לו. גו. קיום המדות. אמת. שרש ד"ע. ד"ת. ממכ"ע. ד. מאחורים דחכ' דעב (ע"י נסיונות אס אין בינה א"ד) דסגא (כי א"ל דעות) הלא (כ"ל. ד"ע ד"ת. סוכ"ע ממכ"ע). עי"ע אין התנוק. ידיעה.

אח ס (כולל המדות וממנום) קעה. קעג (ד"ע ד"ת) ר (כ"ל) רסא (כ"ל). סב כו (נמשך ע"י לולב) כו (כ"ל) צא (ד"ע ד"ת. משפיע ומקבל) קסו (כי אל ד. ד"ע ד"ת) קטט (ד. ולמעלה מהד). דו (ד"ע ד"ת) רכב (היפך השכחה. מחוק המדות) רפג (ד"ע למעי מתו"ב).

סו קנו (ד"ע ד"ת) רו (כ"ל).

סח קב (אין קישור אלא לד). קכב (כ"ל) רמח (הרגשה) רסו (ד"ע ד"ת) רצא (ד. מני דעת דלמעלה. שוה. משה. דעת על כל נברא במרשיות) רעד (ביורו דט"ר) שם (הרגשה) רפ (השפעה מוח הדעת בזמן החמלה) שג (בו חלוי קיום הדבור. אן קשו כו) שד (הדיעה למעי מהה ומקיים. בכחי מקיף) שמיא (התקשרות. ד"ע ד"ת) שמה (התקשרות. מחיצוני הרצון. כשהכתר נמנה אין כו. בו חלוי כל הוונגים. אל דעות ד"ע ד"ת) שח"ט (כולל חו"ג) שע (המכריע. אמיחתו של שבל) שעו (כולל חו"ג) שפ (שיקול הד. לפני ההכרעה) שמו (דבין כחפין ד"א. מחלק מוחין דד"א) לר (כחי) שפה (ע"י קטנות וגלות המדות) שצד (ד"ע - ד"א. ד"ת - בין כחפין ד"א) חיב. חטו (דקליפה) חית (ד"ע ד"ת).

סו קמו (התקשרות).

סו סג (התחלוקת בא מן הדעה. כולל ה"ג וה"ח) חיד (ד"רגלות ד. דקטנות) חית (כולל ר קצות).

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

הפעם ילוח אלי:

לקרית גמא.

הר:

תרי"א בג (רצוא) מגד (ה. בתר) נאג (ה. גבעות) צחדי (כפה עליהם הר) קי (הר. הר ההר) קטוד (הרי בתר. הר סיני. ה. בגנונים. ה. בשמים).

לקרית גמא. גטוב (ה"ס. תבור) גכאא (ה. הר ההר) דיוג. דכבא (כפה עליהם ה.) דמא (ה. גבעה. חגי"ת נהיי. אבות) דמאה (ושקל בפלס ה. ונבעות גר ה. הגבוהים (יעלים) דסב (ה. הקדש) דסהב (ה"ס חבור כרמל. הרי בתר בשמים) דפוד (טורי דחשובא) הטוב (ה. גבעות) הלוג (הר הגלעד) כמהב (ה. הרר ההר. אהמ"ס וא. דלמע).

טב קלא (ה. הוהים).

סו קסט (הרי אורט. טורי קדמאין) קצו (הר אהבה) רר.

סח צ (הרי בתר) צא"ב (הרי בשמים - כח"ב דאצי. פני עונג העליון. עליית השכינה מהגלות. לשם).

הרגל:

תניא איד. אטו. אלט. אמב. אמד.

הרגל נעשה טבע:

סח ד.

הרהור, הרהורים:

תניא איא (ה. עבירה) איב (כני"ל) אכז (ה. שטוח) אכח (ה. תאות כ"ר) אלז (לאו כדבור דמי) אלח (כני"ל) אנג (כני"ל) דכה (אינו יוצא בה.) דכט (כני"ל) דאח (פעולה הה.) הב (ה. לא עבדי מיד).

אח קס (פעולה הה.) קסא (ה. לא עבדי מיד).

הרחיבי מקום אהלך:

סד א.

השגה:

תניא בט (מקומה) דיט (ה. נבואה).

תרי"א קתג (לי השגה כ"ר).

לקרית מגד (ה. השלילה) דוא (ה. המציאות, המהות).

אח קפג (ה. אנשית באלקות כמישוש השכל בידים. אי"ש לומר חכלית הדיעה שלא נרע).

סח ב.

השגחה פרטית:

תניא אמג. בכ. בו. דכה.

השגחה:

תרי"א ירד (ה. פרטית. ב' בחי' ה.) גב (ה. פרטית).

לקרית דכדא (כ' בחי' ה.) דצאר (כני"ל) המד (ה. פרטית) המגב. עיי"ע עין.

אח רכ (כ' בחי' ה.) של (ה. הרהי' ה. דאלקים) שצב (ה. סכח תרי"א ה. מלבוש דכה הרהי').

סח קכג (בכל חלקי דצח"ם דעשי' טעות האמיקורס בזה).

השיבנו ה' אליך גוי:

לקרית בכוג (-) קדסם).

סד רי.

השמים כסאי גוי:

תרי"א אא (-) ונלה (רות) בא (-) רגלי).

השפעה:

תניא דטו (אופן הה.) דיט (ניודים נהי"ם).

לקרית הכבג (ה. חצונית. פנימית. שרש חוסמות) הכוג (דוקא בעל שכל גדול).

אח קעה (בקירוב ובריחות. כמה אופנים בה. בקירוב) רכג (ג' מדייק. זי, דילוג עיי"ע) רנד (פני' חיי. ג' חילוקים, ביי"ע מסך נקב חלקן).

סח קפג (פני' חיי. ג' חילוקים. ביי"ע מסך נקב חלקן).

סד ל (עיי' תגבורת השפע בעצמו) רטו. ריט (ה. הרב לתלמיד).

אח לב (אצל המקבל חסד אצל המשפיע גבורה).

סו רעגד (שרשו בכח' פני' ירד למטה).

המתפלל צריך כו' איסר כנגד

לבו:

לקרית גמא.

המתפלל צריך כו' עיניו למטה

ולבו למע:

לקרית דכדא.

הן, הן:

לקרית הנאה.

הנה ישכיל עבדי ירום ונשא

וגו:

סד קי. קמב. קנג.

סו לח. קכט.

הנה לא ינום ולא יישן וגו:

סד קנט.

הנה עץ ה' אל יריאיו וגו' ולהחיותם ברעב וגו':

סד קלו. קמג. רא.

הנה שמוע מזבח טוב:

סד קל.

הנותן בים דרך:

לקרית בוא. בנאב.

הנותן שלג גוי:

לקרית דפוב (-) לישראל. עיי"ע שלג.

הנחמדים מזחב ומפז רב:

לקרית גכחא.

הנך יפה רעייתו וגו:

סד קלז.

הנסתרות גוי והנגלות גוי:

תניא אהקדמה (ד"ר ותורה) אמד (ד"ר ותומ"צ).

תרי"א יכב.

לקרית אנב. דכטא. עיי"ע או"א.

הסתכלות:

לקרית דגב (וונ דה. ה. בא"א. ה. דא"א) דכדא (ד"א בע"ק) הכנא (ד"א במצחא דא"א) המא (כני"ל) המאד (ענינו). עיי"ע עין. ראי.

אח קעה.

רס סו. צג.

הסתלקות והתפשטות:

לקרית געגב (אין שייך באלקות. כ"א גילוי והעלם) דמטא (כני"ל).

סח חיה. חיט (רוממות).

העלאה:

לקרית עיי"ע עלי.

סו רי. רסד.

העלם וגילוי:

לקרית כנגב (בארם. צמצום) הלאד (בעולמות).

אח ה. אב לבנו כדי שיחפשו) קג. ולא (בעולמות) רגב (התגלות והתפשטות).

סכ נט (בעולמות) פא (התגלות והתפשטות).

סד מד (בעולמות. בארם) צח. קכא. קנה (כני"ל).

הפוך, הפיכה:

לקרית דלטד (מקללה לברכה).

אח קכ (פשע - שפע. נגע - ענג. קללה - ברכה).

הפך ים ליבשה וגו' שם שנמחה

בו:

סד צג.

סח כו (כי מיני ה) מב (הש) עילה ועלול.
השקט:
תניא רב.
השקפה גוי השמים וברך גוי ישראל:
תרי"א ליה.
השקפה הבטה:
השראה:
תניא רבנן (ה) קביעות שברו.
השראת השכינה:
לקי"ת דצחב (עליונה) בביהמ"ק בביהכ"נ.

השתחווא:
תניא אלט (ה) שבשמו"ע אמב (כני"ל).
ה צבא השמים.
תרי"א כחב (בטול) המשכה מהג (כני"ל).
לקי"ת ככר. דסוד. דמכב (ה) כריעה.
כי בחי (ה) דצוד (ביטול ה) דצחב (כי בחי ה).
סח עה (יירדה והשפלה כמשחתוהו שבורע ראשו. ה) דשמו"ע להמשך אלקות למטה. גפ"א לברר רפ"ח ריצונו. צריך לירד לשם להעלותם) עו (ה) יעקב בשש. יירדה במדריק עשו. קליטות תכבולית השפלות. לברר הטוב. ו' ה' ו' מיני יירדה) עוה (ה) לברר כני"ל וצ"י מעורר שרש הניצונו. ה) יעקב לברר כני"ל. ו' עפנים. לברר ו' מרות שנפלו בשבירה בנונה דבי"ע עו מר"י עשו) קי"ח כ"א (ביטול) המשכה למטה. וחלו וב"ו. ע"י הביטול לאו"ס נמשך למטה. ה) השבנים ביטול. ע"י נמשך המיד (מוס"ק קב"א (ה) דביטול גם המשכה ח"ת. ה) דביטול גם בייעקב כדי להמשך מקיפים ליוסף) קב"ג (ה) דהשכנים כני"ל. ה) דיעקב המשכה המקיפים.

סו קב (בנו), בנפש.
סח תקנד (ביטול, כי מדינות בזה).
השתלשלות:
תרי"א כחב (כי בחי ה) בבחי פמי"ק מקי"ת סרב (לי שלשלת) צא (ה) חילוג.

לקי"ת דצחב (לק שלשלת. עילה ועלול) הטב (כל ה) מי"ד ארוונה שבשם ס"ג שבה"ע) הכסד (ענין הה). הלחה (ה) הפרופוסים. שערות) הלמד (רק מחצוניות שבעיקר) המבב (ה) (ולג).

השתלי ולמעי מהשתל:
לקי"ת ביאר. בלגד. גכוד. רבב. ריבא. רעוד.

אח רחב (ע"ע. שלשלת. ביי"ע).
סב סח (ע"ע. שלשלת ביי"ע).
סד קבג (ה) העולמות) קצח (פי ענין הה) דו (ה) אבי"ע רבו (ה) העולמות).

סח סא (כמשל השלשלת) סו (כני"ל) רבב (מיוסרים בסדר דנחכ"ס דוקא) חיס (צויר) ההשתלשלות שורות שורות) חמ (בסדר והדרגה ע"ע).

סו די (סבב כל הה) הוא בחי מלכות דא"ס - שמו בלבד) לה. רכב.
סו שמי"א (ע"י ריבוי ה) בא ריבוי החלוקות).

סח לך (ג) מדינות בסדר ה) שיש. שב (מהו אור) חקמה (דכר) ונקי. משפיע ומקבל. עלמא דאתכסי' ואתגלי'.

רש קלה. קט.
התבוננות:
תניא א"א איד. אטו. אכב. אכה. אכט. אלא. אלנ. אמא. אמב. אמא. אמר. אמת. בקדמות. גו. גיא. דו. דית. דכה.

לקי"ת כבב (במה"ע. בסוכ"ע ומפני"ע). ע"י"ע מדוח (מ. ומחוק).
אחד (ביקרא דמלכא. ב' מדינות).
סד ב (כי בחי מקיף ופנימי) קלל (לאסתכלא ביקרא דמלכא) קנה. קנו (כני"ל) קצו. רא (כני"ל. ראית הה) הבנת הה). רבא. רלו. ע"י"ע יח"ע ויתר"ת.
סו קבו. רנו (אור ישר וא"ח. גולוח א"ס וביטול העולמות. ח"י"ג. שנו (לך ה) הגדלה גו').
סח א (לפי אופן ההת. כן הוא אופן ההתפעלות).

רש סט. קח.
התהות:
תניא בא (ע"י האותיות. צ"ל חסיד) דכה (צ"ל המיד).
תרי"א מאר (ה) החמר בדבר ה', הצורה מחפץ צונב (ברא, ובראו) קינז (ה) הרבוי). ע"י"ע בודב.

לקי"ת נסחא (ע"י ההתשאוות. ה) בעי"ג כי אין ענין ההכרח בא"ס) בעתב (ה) גז"י יש מאין מסוכ"ע) דכב (ברא, ובראו. עיקר הה) מסוכ"ע) דמוג (ע"י דלג ולא ע"י השול"ת) דצטא (עיקר הה) מסוכ"ע) המאב (כני"ל) המגב (ע"י המדות, מל. סול).

אח ו (כח חוריקה) ח (ח"י"ג) קבח (ככל רנע).

סד ד (מחושש בכ"י מבחי חפץ חסד ו המחילה חסד חנם ואח"כ תלוי במעשה התחתיים) לב (מח דבור) לו (ע"י שם אלקים. נחשטף בשלמה כו') מג (מח דבור) מח (עלה) ברצונו. מח"ק) פט (מבחי אוח"י. הארה דהארה) קח. קפו (בעשרה לובשים נחלבש הקב"ה וכו') קנ (אופן הה) קסד (לדיות לו ית' דירה בתחתונים) קצו (בגן דשחמדיןן ל"י. לאהפכא חשול"ג) קצח (מבחי דבור. כמה מחשבתי למחשבתי איה. מחושש בכ"י) ר. רבב (מחושש בכ"י) ע"ב. מבחי חפץ חסד) רנה (כני"ל) רנח (אסתכל באורייתא כו') רסא (מחילה חפץ חסד ואח"כ תלוי במעשה התחתיים) ער (כני"ל) רעא (ע"י העלאת מ"ן ברצונו השטות).

סח יא (רק סאור. מל דא"ס) יב (כני"ל. רק מבחי חסד) יג (ה) נפריים ע"י שבה"ס) צע"ק (כני"ל. הפירוד (בהתחורום) מאלקות לפ"ע גודל חלקי השבירה. חלק גדול כוללית קרוב יותר לאלקות כו'. בביראה יפרד ל"י ראשים, ו' מתנה שכינה וכ"מ מחשפת לריבוי ופירוד יותר. ביצירה התחלוקות ופירוד יותר כו').

סו יב. סו (ע"י הפרסא) קכא (מבחי שמו ית') קבג (ע"י צמצום - ד' אותיות שם הוי').

סח תקנג (א"א לדיות התהות יש מיש) תקנד (בחי היש ע"י הצמצום).

התחללו בשם קדשו:
לקי"ת הבג.

התחלות:
תרי"א עבא (כל ה) קשות) ענג.
לקי"ת דבד (אתה החילות. אתערואת דלעילא).

התכללות:
תניא ע"י"ע יחוד.
תרי"א די (מעלה. אופנה) יחא (ה) של ג' של ד') סר"ב (דעקד"ים. דבוריים) צוד (וקבל ל' יחוד. רבנו אבינו כולנו כאחד, ויחן ל' יחוד. התחלוקות מהכ"י ולמטה). ע"י"ע שיר (כפול כו').

לקי"ת בלחא (כי מיני ה) גסוב (כני"ל) דנהב (אופן ה) העולמות למע').
סב דו (ה) המדות בשמחה) קצו (ה) המדות וב"ו).

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

ואלה המלכים - מלך לבני:

ח"א טא (נה"ב. נה"א) טוב (דוקא)
לפני מ"ם לבני" נטא. סאא.

לקרית דערד (- בני" מרות מחוק)
הגב היטד. עיי"ע תהו.

סה ז. כב. צט.

סו פג. קלב.

סו לג שרשם מבחי" סג. בעל חנן בן
עכבור. בלע בן בעור הדרי.

ואלה המשפטים גוי:

ח"א ערה (- חנס).

ואלה שמות בני" הבאים גוי:

ח"א טטר.

ואנחנו נברך י"ה מעתה ועד

עולם:

סד מ.

ואני בער גוי הייתי עמך:

ח"א אמו.

ואני נתתי לך שכס גוי:

ח"א קבב.

ואני תמלה:

סד סו.

ואנכי עפר ואפר:

ח"א דטו.

ואנכי תרגלתי לאפרים גוי:

לקרית בבא (- זריותו) גבס (כני"ל).

ואמו עשר נשים גוי:

לקרית במחא (- אהר) בנא.

וארעא אתבטלית:

לקרית כסא.

וארשתיך לי גוי:

לקרית גחב.

ואשים דברי במוך גוי:

ח"א בב (- וליסוד ארץ).

לקרית גוב (- עמי אתה) דערב (-
כסיתוך).

סד קסה. רסה.

ואתה מחי גוי אית מחי אלא

מתוה:

ח"א בב.

ואתה קדוש יושב תהלות

ישראל:

ח"א פב. צדב.

לקרית בטב. ככטב.

ואתה תצוה את בני" גוי:

ח"א פכא. קיאב.

ואתחנן אל ה' גוי:

לקרית דבא (- אחה החילוח גוי) היחג.

סד קצו.

ואתם הדבקים:

לקרית נמהג.

ובבואה לפני המלך אמר גוי:

ח"א צוב.

ובזת הנערה באה:

ח"א צבא. צוא. קב (גוי בבקר גוי
ובערב גוי).

ח:

לקרית דלד.

והאנשים גוי מזליהו חזי:

לקרית גטוא. עיי"ע מולוח.

והוא כחתן גוי:

לקרית דסאר. היאר (- לרזן אורח).

סד ג. ה. ז. דל. רלב.

סה מו.

סה כביה (גוי באבוקה. לחלוחית
שבארץ בשמש) ערוו (גוי באבוקה.
גוי דלוק בעשן שבגוי כבוי
ומדליק).

סו שיב (ה. הפכים) שיט (ה. אה"ר)
שפה (בה. עיקר הויס).

סו נ. נא (לאכללא שמאלא בימינא) צג
(כני"ל) קפט (כ" הפכים) שצר
(לאחכללא שמאלא בימינא).

סח זי (הת. בבחי' החוקן. הת. בבחי'
התהו) רעד (ה. והחלכשו) שכט
(הא' עיקרי) שסח (טפל) תמה
(המדות).

רפ. ה. גו. נט. צט.

התלבשות:

ח"א דו.

לקרית גפסכ (ה. ומעבר) דמטא (כמה
ה. במקום אחד) הלטג (ה. ומעבר).

אח כח (שכל במדות. באצבע כתיבה.
הארס בבחי').

סב קב (ה. ובירור) קעח (ה.
והמשטות).

סח שכט. חפג (בחי' בלבד. בשכל
במדות. מעלתה וחסרון).

התלבחות:

סב רני (מצד עונג הלול מח"ג).

התנוצצות:

לקרית המא (ה. והולדה).

התנשאות: ח"א (מקף) גסחא
(ההתהות ע"י דה. אף שהוא
בהסתלקות) עיי"ע גאווה,
הגבהה, מלי.

אח מג. קל. ר (בקדושה ובקלי. בלי
טעם).

התפעלות:

ח"א לגד (ה. מסקף) דנג (כני"ל).

לקרית כמדג (ה. כשמחפסל בעשרה)
גיוא (כני"ל).

סד עה (ה. בשכל. ה. בלב) רו (ה. ראי
השמינה) רלו (ה. שעי' החבונות).

סה שפח (אינו שייך בשכל מצ"ע) חצח
(הת. בא משינוי. הופרש דהת. צד.
ובע"ת) חקרו (כני"ל) חקסרפג
(כחמלה - ינחו מסקופו) שמא
(כחי' התפשטות).

סח א (ה. המדות גלדים מהחבונות
לבו) ב. ג.

התפשטות:

אח רכב (באר ובנפש וכחות).

סב פ (באר) טא (בנפש וכחות) רפ (ה.
וגילוי).

התקשרות:

ח"א דטו (יסוד) דכו (ה. להצדיק).
עיי"ע דעת.

ואברהם זקן בא בימים:

סד לה (ימים בחי' לבושים) לח (כני"ל).

ואהבת:

ח"א אמג (בנימס' ב"פ אור).

ח"א מא (כ"פ אור) נוג (פועל יוצא)
מבב (כני"ל) פוג (ציווי. עתיד).

לקרית כמחא (כ"פ אור) גלוג (כ"פ
אור. העלאה והטבה). עיי"ע ק"ש.
סד עיי"ע אהבה.

ואהבת את חוי' ס':

סח טו.

ואהבת לרעך כמוך:

ח"א אלב.

ואה"י אצלו אמון גוי:

לקרית גיד. דפדב (ואה"י גוי - עם
כני"א).

סו קלו.

ואכלתם אכול ושבוע והללתם

את ח"א וגוי:

סד פ. סו.

עיי"ע
ל' א' ז' ט' י' י"א

ח"א ז' ט' י' י"א

ח"א ז' ט' י' י"א

ח"א ז' ט' י' י"א

?

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

וחד חרוב:
 ת"א צוא.
וחם הוא אבי כנען:
 ת"א כוא.
וחסד ה' מעולם עד עולם:
 סד סח.
ויאמר אלקים נעשה אדם וגו' וירדו בדגת הים וגו':
 סד רכו.
ויבן ת"א את הצלע וגו':
 סד קפט.
ויברך אותם אלקים - מלאו את הארץ וכבשוה:
 סד טו.
וידבר אלקי גו' אני ה' וראו אל אברהם גו' לא נודעתי לחם:
 ת"א נגז.
וידבר אלקים גו' אנכי ת"א גו':
 לק"ת גסוד. הכנה. המבא (-) לאמר א"א. ע"י"ע אנכי.
וידבר ה' אל מלכה במד"ס באוה"מ גו' שאו את ראש גו':
 לק"ת גאא. נבא.
וידבר ה' אל משה דבר אל בניי:
 לק"ת הטוב (אוא"ס. חכ"גו"ה).
וידבר ה' אל משה גו' את קרבני לחמי גו':
 לק"ת געהא. געוג.
וידבר משה וגו' איש כי ידור נדר וגו':
 סד קסו.
וידונו:
 לק"ת דלזא (ו. דברים בחשוכה) דעטא (מסעורי האבה).
 אח סו.
ספ לה (ע"י הו. מוציא החיות מפתולת העבירות):
 סו ססד (מצד ההכללות אומרו כא"א) שצו (כ"ל).
וידעת היום גו' אין עוד:
 תניא בא. בו.
 לק"ת דדא. דוד.
 סד סה. צ. קכ.
ויהי בשלה מרעה גו' ולא נחם גו' ויטב גו':
 ת"א סאג.
ויהי בנסוע גו' קומה גו':
 לק"ת גפט.
ויהי מקץ גו' וזנה ז' מרות גו':
 ת"א לאב. לבא.
ויהי נועם גו' ידינו כוננהו:
 תניא רכג.
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:
 ת"א יאא.
 לק"ת הדד.
ויהיו חיי שרה גו':
 לק"ת דעגב (- מאה שנה).
ויהיו שניהם ערומים גו':
 לק"ת גסדכ (- ולא יחבוששו).
ויהי לבבנו:
 לק"ת בכו. גסוג. דנחה. דערא.
 סד סו.
 סו שנה.
וילך איש מבית לוי גו':
 לק"ת נכבא.
וימרה יוסף גו' ויבוא החדרת גו' לחם:
 לק"ת כמד.
וימרו את חיהם:
 ת"א מטא. נאא (- בסדך).

והחוט המשולש לא במהרה ינתק:
 סד ט.
והחכמה מאין תמצא:
 לק"ת אגג. ככבג. כמאר. גזא. דכב. דכבג (מאין בגיטט ק"א) דנאא. דסוד. המאר.
סה מנה. קטיל (ע"י כנסיי. סדור התורה):
 סו כב (כח דאצי' נק' אין) סה (נמשכה מבחי' אן שלמעה מהשתלשלות) נד. עא (כח פרצוף א"א דאצי') קטט (כח) ריד.
והחכמה תחי בעלי:
 לק"ת גלג. דטג. דיד. דידח.
והי' לי שמחה:
 לק"ת דלד.
והי' אור הלבנה כאוה"ח גו':
 לק"ת בטכ. גוב.
 סו שפת.
והי' ביום ההוא יצאו מ"ח מירושלים וגו':
 סד צו. קלב. קסו. רכו.
והי' מספר ספ"ג גו':
 לק"ת גזא (- ח"י) גסוד (וה"י) מספר גו' וכתיב אשר לא ימד גו' כאן (כו).
 סו קסה. קצב (מספר ח"ר אלק בריוק הענפים יוכלו להתפשט עד אין שיעור) קצד (עלה ברצונו שיהי מספר ח"ר אלק שרשים) קצה (מס' מועט חסד בשבי העולמות דאכ"ש).
והח' הדברים האלה גו':
 לק"ת ככא (ק"ש או ד"ת).
והיו העטופים ללבן והקשורים ליעקב:
 לק"ת גסדא.
 סה מח"ט.
והיתה נבלתך מאכל גו':
 לק"ת בידח.
והכשבים המריד יעקב:
 לק"ת בלא. גצחה.
והנורא:
 ת"א יאא. סגכ. סבא.
 לק"ת דחא. דסוא (הגדול הגבור והנורא).
והניף ידו על הנהר גו':
 לק"ת בסוד.
 סו שסו.
והקדוש בשמים ובארץ:
 לק"ת גנאר. גסה. דכ. הלוג (המלך הגדול והקדוש בש"א).
והר סיני עשן גו':
 סד קכה.
והשקות בכלי זהב וגו' ויין מלכות רב וגו':
 סד קיד.
והתהלכתי בתוכם - לי לעם:
 לק"ת דנגג.
 סד קיב.
וזאת לפנים בישראל:
 ת"א לאג.
וזאת המצוה גו' שמע ישראל גו':
 לק"ת דדא. דטא.
וזאת תורת האדם:
 לק"ת גמגד. גמוג.

X

Handwritten notes in Hebrew, including "א"א" and "ס"א" with arrows pointing to specific lines in the text.

Handwritten note: "והי' לי שמחה" circled in red.

Handwritten note: "והי' מספר ספ"ג גו'" with a red line pointing to the corresponding text.

Handwritten note: "והשקות בכלי זהב וגו' ויין מלכות רב וגו'" with a red line pointing to the corresponding text.

ומבשרי אחזה אלוקה::
לקרית בלאב. דדא.
סה קי.
ומי כעמד ישראל גוי בארץ:
סה קדיט (כמה פירושים).
ומעין מבית ה' גוי:
לקרית הלטא.
ומרדכי יצא מלפני המלך וגוי:
סה סה.
ומשוש חתן על כלה ישיש עליך
אלקיד:
סה כא.
ומשם יפרד:
ח"א וב. כג. (במלאכים, ושמות) קסוד
(בקרדשה, למטה).
לקרית הלחג.
סה צה. קב. קד.
ומתחת זרועות עולם:
לקרית המאא.
סה קה.
ונאספו ממה כל העדרים:
לקרית דהא.
ונברכו בך כל משפחות
האדמה:
סה טו.
ונחר יוצא - את הגן:
ח"א טב. כא. כחב. מטב. נוא. קכבב.
סה צא. צה. קב. קד. קרית.
ונוצר:
תניא רבא (אוחית רבין).
ונפשי כעפר כוי בתורתיד:
לקרית בטוב. גלאא. נסחב. דסהג. דעשב.
ונקדשתי בתוך בניי:
לקרית בלאא.
ונשב בגיא מול בית פעור:
לקרית דיאג. דמוה.
ונתתי לך מהלכים בין
העומדים:
לקרית נכבב.
ונתתם את החמישית למרעה
וארבע חידות גוי:
לקרית הוד.
וספרתם לכם גוי:
לקרית בלהב.
ועבד חלוי הוא:
לקרית אוה. גכבא. דעשב.
ועברתי בארמיצ גוי אני ולא
אחר:
לקרית ביבב.
סה סה.
ועד:
תניא בו.
ח"א טעג. קטוב.
לקרית בלאא (בחילופי אחין אחד).
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם:
סה א (בחוץ כא"א ישראל) סה
(כני"ל).
ועשיתם אותם אתם כתיב:
לקרית במהג. במאז. המאר. הלוד.
סה קי. רסא.
סה לו. קעב.
ועתה מה י"א שואל גוי כ"א
ליראה גוי:
לקרית גצאב. גצוב. דעג. דיג.
ועתה מודים אנחנו לך
ומהללים לשם תפארתך:
לקרית בלא.

Handwritten notes:
אני כעמד ישראל גוי בארץ
סה קדיט (כמה פירושים)

Handwritten notes:
ועתה מה י"א שואל גוי כ"א ליראה גוי

ויניחחו בגי'ע לעבדה ולשמרה:
סה קעה. קפה. רכ.
ויסע ויבוא ויט:
לקרית דינג.
סה לו. צג.
ויצא יעקב מבאר - אעשרנו
לך:
ח"א כאא.
ויצא יצחק לשוח בשדה:
ח"א יוא.
ויקה מאבני המקום וישם
מראשותיו:
סה י.
ויקם עדות בעקב ותורה שם
בישראל:
סה טו. כב.
וירא והנה הסנה בוער באש
גוי:
סה רסט (מנה ב"ע אש אצי").
וישלח יעקב מלאכים - ויאבק
גוי:
ח"א כדא.
ויסק יעקב גוי ויבדן:
תניא אמה.
ויתן לך:
ח"א כג.
סה לט (מקרא כר) מא (כני"ל).
וכבוד ה' מלא את המשכן:
לקרית באא.
וכל קומה לפניך תשתחוה:
סה (חזו) ק. יש הנצב ועומד בחוק).
וכל קרבן - תקריב מלח:
לקרית באא.
סה טו.
וכלים מכלים שונים ויין
מלכות רב:
לקרית בלבג. במהג. גמר.
ולא ידע איש גוי עליונים
נדמה כוי:
לקרית גיבא
סה כו. לא.
ולא תחללו:
ח"א סחב (לי חלל).
לקרית אדא. בוד. בלבג. גסנא. דינג.
האא. היבר.
ולאום מלאום יאמץ:
לקרית דהא.
סה סה (פעמים מתגבר ס"ט דקדושה).
ולד:
ח"א וב (אופן גדולו) יוג (עיקרו
מהוכר) מסב (עיקרו מנוקבא) רוב
(עיקרו מואב) נהא (כשהולד במעי
אמו דומה כר. אופן גדולו) קדא
(טבור פתוח כר. אוכל מה שאמו
אוכלת כר ומלמדין אותו כה"ת
כר).
לקרית ביט (וכר או נקבה) גסנא
(מנוקבה) צענז (קדם יצירתו
אפשר להשתנות) דטוד (מבחי'
המין) הטא (כני"ל. מהנקבה).
עיי"ע הולדה, הניק.
ולחם לבב אנוש יסעד:
סה נא.
ולמכור בכספי אביו עד שיהי
כ' שנה:
לקרית בכח. גבא.
ולתבונתו אין מספר:
לקרית קוג.
סה קסד.
סה עה.

X

?

Handwritten notes:
תניא רבא

ופניהם וכנניהם פרודות
מלמען:

לקריה בא.

וקרא זה אל זה גו:

לקריה באב.

וראיתם אותו וזכרתם את כל

מצות ה':

סד קמב.

ורב להושיע:

תרי"א קיג.

ורחל היתה יפ"ת ויפ"מ:

סד יא.

ורידיו:

תרי"א עי"ע פרעה (גי שרי פ). קנה.

ושבתי בשלום X

תרי"א עי"ע רצא יעקב.

לקרי"ת במטא (- לאלקים) דלד (כניל)
דסדד (כניל).

ושט:

תרי"א עי"ע פרעה (גי שרי פ). קנה.

ושמרתם את השב"כי קדש היא

לכם.

סד קפ.

ותחת רגליו - ויאכלו וישתו:

תרי"א עוד.

(רצ"ע סבא)

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

אח קצט (י. נשיקין).
סב לט (י. וחוק) קנב (י. ראשון ח. שני בעבודה, ביה"ג ולע"ל).
סו שפה (אוסף השפעת הורע).
סו קסה קער. שפו (יעקב לאה ורחל).
סח רטו (יעקב ולאה י. יעקב ורחל, להמתיק דינין דעוק) רטו (י. יעקב ולאה בבוקר, לאה דינין קשין יותר ור. בין הערבים) רטו (י. מרצת שכלול מחי"ב) תחנ (חלקו) משל כ"א תעט (שניהם מבררים משל הגבינה) חפ (ג' דרגות) הבאים מחצונגו).
רפ ג.

זונה:
תניא אט (משל חו.) אכו (ולא תחורר גו זונים) אכט (משל חו.).

זיי:
תניא עיי"ע שמש.
לקי"ת בלאר (י. השכינה) גפאא (כני"ל)חא (י. השמש).
אח קמג (הוד. י. השמש) רא (י. השכינה) שמוח.
סב סב (י. השמש) קיח (י. השכינה) רעא (י. השמש).
סח שטט (י. השכינה).

זיעה:
חרי"א לך (מו. של חיות נהי"ד - יחול).
לקי"ת גיאב. גמאא. המבר.
אח לה (מו. חיות נהי"ד) ק (כני"ל).
סב רנד (נקבי חו. י. של חיות).

זית:
חרי"א לחד. פאג (משכח כר' שפן י. מחורר כר' כותח) קיד (כני"ג. ע' שנה).
לקי"ת גבוד (יוד. י. רענן יפה פ"ח גר) גלג (מר. כחישת י. שמן) גלחא (כחישת).
סו סט (כחישת היתחם) מר' עה (יית משכח) הלמרוז של ע' שנה) עו (מר').

זכור:
חרי"א עב (י. זכרי עם י"ה ו"ה) אהבה יסירא. י. אח יוהשל ששת ימים תעבוד. י. ושמו בר"א. דיי"ג) עאד (י. ושמו בר"א) עאג (כני"ל).

זכר:
לקי"ת אנב.
זכר רב סגנן - ירנגו:
חרי"א לוא.
סד כא.

זו"ן:
חרי"א יוג (י. מוריע בלא נ. משא"כ נ. הולדה) עיקרה (מוח) מחא (זו"נ) בראם (יבקר גו.) עיי"ע איש, אשה, ולד.
לקי"ת ביט. בכעג (מרוז, דבור) גמהב (זכרתי) אח כל מצות גר' גמזג (כני"ל) גפבר. דוד (אהו"ר) דלאא (כני"ל) בניך (בונך) הכבב (אה"ר) אהבה (זוטא). עיי"ע איש מוריע, מל.

סד עט (אף דבבר יש בירוד). עיי"ע איש מוריע, בינה יתרה.
סח ערוח (משפיע) ונוק' מקבל. כבד שהמקבל יעלה להמספיע. המשפיע נותן כח עיי' חיבוק. התגוררות אהבה בבחי' מקיף) עט (עיי' יחד י. ונקבה נמשך אור' עילין) פ"א (כני"ל).

זכרון:
חרי"א כוב (י. שכחה) לאג (כני"ל) פאג (כני"ל) פוה (כני"ל) קיד (כני"ל).
לקי"ת בלד. בנבד. נפרכ. צנאג. דמוג. דנתג. הלגא. עיי"ע מלכויות. שכחה.
אח רד (י. ושכחה) רנד.
סב פג קעג (למעל' מן הדעת) נגד קליפת עמלק. י. ושכחה.

זאב:
חרי"א קינב (קליפות).

זאת, זה, זו:
לקי"ת אאב (זה) בבה (זה) זאה (זה) ביבד (בעבור זה) גמב (זה) גמנד (זאת) גנד (זה) - הקבי"ה) גפכא (זה) כה) דעד (זאת) דפונג (מאת ה' היתה ז. היא נפלי"ע). עיי"ע שם.
סד נ (זאת בחי' יראה. זה בחי' גילוי) קצ (זה הדבר. משה נתנבא בזה).

זאת הפעם עצם גו:
לקי"ת גפרא (ויאמר האדם זאת - לא יחברשו).

זאת תהי' תורת המצורע:
לקי"ת בכהא.

זבולון:
לקי"ת גמב (קדם) לישכר. עמים הר (קראו).
סו טו (צנח).

זבח:
לקי"ת עיי"ע כל הקורא ק"ש, קרבנות.

זה:
חרי"א סוג (יחוי"ע) צדד. קחד (זה) כה. ככה).
סח ת (ביטול נהי"ד) תמה (בעבור זה).

זה שמי גוי שסי"ה מל"ת כו' רמ"ח מ"ע:
לקי"ת אבב. דעהא. היד (מ"ע ומל"ח משם הוי' ד"ע). עיי"ע מ"ע ומל"ח.
סד כב נה. נו.

זה אלי ואנוהו:
סד נ.

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו:
סד צג.

זהב, כסף:
תניא אמר (כמעלת חו.) על הכסף אן (כני"ל).

זהב:
חרי"א כוד (יראה. טוב לי תורת גו) לוד (כל המשכות ע"י ז') צוד (שרביט חו.) קראד (י. כסף נחשת, עבודה גמ"ח תורה).
לקי"ת גלבר (יראה. די מיני ז') גלהג (שמחה) ש"פ. בכל. בינה דלאב (חושבני"ס. ר"ה) דנוכ (בינה דא"י) דעחד (מובח חו.) דגא (י. סהור) היגא (י. כסף באה').
אח פא (י. כסף באהבה).
סב לג (י. וכסף) צה (כני"ל) צו (י. סגור).
סו שטב (אורות בו"א) שצ (חוי"ג).

זונות:
לקי"ת הנאר (י. ולמני מו.).

זור, ש' תז:
תניא רכו (כי' יפקן מן גלותא).
לקי"ת דמנג (ל' הארה).

זווג:
תניא טרו (טעם שהמשילו לו) דך (י. זוי"ן) דכה (י. זוי"ן) דקליפות הרותנים) הב (י. העלין עיי' מצי"ט). עיי"ע נשיקין.
חרי"א רד (י. נשיקין) גופני כגא (י. נשיקין) ענב (י. חצוני פנימי).
לקי"ת בחד (י. נשיקין) ביטא. בכהא (יעקב עם לאה, רחל) בלחד (כני"ל) גענב (יעקב ורחל, ישראל ורחל) דגב (דמי' מו"ד. י. דהסתכלות. י. עיי' המשכח מוחין חחלה) הלעד (י. נשיקין) גופני. עיי"ע יחוד.

55

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

ל"א מאחוריים ראבא. כתר ד"א
דיבר (מדות) רכוא (הסתכלות ד"א
וע"ק) דלוג (מוחין ד"א. צלם) דגא
(ת"ת) דאימא כתר ל"א. יסוד
דאימא כחוח ד"א) דגוב (פי'
השמות ו"א א"א) הבא (המשכת
המוחין ל"א. שניה ד"א. ת"ת
דאימא נעשה כתר ל"א) הכוא
שרש כתר ל"א) הלכר (חב"ד
ד"א יש עליהם ב' כסופים כר) המא
(אסתכלותא במצחא ד"א) המוד
(בע"ק אחיד ותליא) המוג (ו"א
ומל' הפכים. מת"ת דאימא כתר
לו"ג). עי"ע מדות.

סב קב (נה"י דו. מוחין לטויק) קבד (ו'
ימי המעשה. בע"ש נגול ראשו)
קפא (יסוד אימא כחוח ד"א) ריב
(אילן).

סח כב (ממוצע. ע"י כל ההשפעות. נק'
אדם אדמה לעלין כי כולל כל
המדות. בחול מתלבש ב"א
דבריא יצירה לברר ביוריים) כהו
(בחול כר כב"ל. יום א' חסד כר)
כו (אות ר') פנ (השתל' דינים
משערות ד"א) קד (יחז"ע, ומל'
יחז"ת) קב"ג (יב"א ד"א,
ממוחין ד"א). שבט ירה.
ממשיכים לטויק ד"א. שבטים סחמ)
תנו (ראצי כנינו מחסדים) חננ רוק
מחציתו ההתחזיקוד למשך לב"ע)
חטט (בעתיקא תליא) חקט (סוף
העולמות ד"א) חקטו (ש"ס ד"א,
אידי דשרד למבלע כר). עי"ע
בו"י. וו"ן.

ז"ו:

סח א (בע"ק. פרוצוף א. התחלה
מציאותם בח"יב. חסדים וגבורות
מהותיים בפ"ע. מ"ה וב"ן. עליה
ועלול) קנו (זיווג שלמה לפרקים)
קש (ברכה ע"י שלימות ביהדות)
ריח (יחוד אב"א. ופכים) רמד
(יחוד ו"ג שגביל הולדת חדשות.
הולדה מבחי' תגי'ת) שיות (הההוות
מל' (עשראה) מ"ס ד"א) חט
(התחלקותם לב' פרוצופים) חקט
(חנן וכלה).

סו רטב (יב צירופים ד"א נק' יום) רש
(אדם ובהמה) שי (ע"ה"ח עה"ד)
ש"ט (אהר"ר) שלא ואילן (ו. נק'
ה"י ולגבי ע"י נק' אלקים) שפכ
(אורות דו. נק' זהב וכסף) שפו (ש
למל' ז' מקישים יותר מ"א).

סז קלה (דיקנא ד"א) קמו (ט'
ספרות) רג (ו"א בעתיקא אחיד
ותליא) רטב (ו. ומל'. הגבלה ככה
ובפועל) רח"ט. שטו (בעתיקא
אחיד ותליא) שפו (ו"א בעתיקא
אחיד ותליא).

סח א (בעתיקא אחיד ותליא) ד (כב"ל)
ה (כב"ל. מעלות על א"א) ט (כב"ל)
ע"א) יא (כב"ל) קבג (ו"ק יב"א)
קמו קמט. רה (דיקנא ד"א) ריא
(רובו חסדים. שרש הצדקה) רלט
(ל"ב העלין. מקבל מאו"א) רקה
(אשה מורענ' זרע. בלא זכר) שם
(אינה מולדת בלא זכר) שם (עגנים
למעלה) חקסה (ועיר. קטן) חקטו.

זקן:

תו"א עי"ע משה (מ. והוקנים). ת"ד.
לקר"ת בשר. בכח. גלג. (ו. אהרן) גלבד
(ו. המשכה מהשכל) גצבד (מגדלות
המוחין) דטוב (עילאה, תחאה.
שקנה חכ' דעבא (שרש הדיקנא)
גבג (ב"ס ז. הטב (עילאה) תחאה.
שקנה חכ' עי"ע כשמן הטוב.

סו ל (דעתו מתיישבת ע"י המשכתו
בחוספות גליו מעצמות הנפש) שו
(כחור).

זקנישם
סל קלד (תארת משה עליהם)

סז קלה (שונה חכמה. סבא דעתו
סחוס) קלו (דיקנא) קטו (כשמן
הטוב) חד (זקן אהרן).

סח רה (דיקנא ד"א ודיקנא ד"א) זקן
אהרן. מוחין דאבא. אקן דיקנא
לאבא.
רס נה.

סד ? (מטוח החכ' הארז"ל נתן
להלמידו מבארה של מרים כר).
סה מו (חכ' שפו (מפני החכ' עי"ע
שנתה.

זכרי:

סכ קלג (נבואה המורוה) רטו (כב"ל).

זכרתי לך חסד נעורין גו:

לקר"ת נגדו (- במדבר).

זמירות חיו - בבית מגוריי:

תריא לבא (נענש ע"ו).

לקר"ת גיחא.

זמן-מקום:

תגי'א בו (כב"ל).

זמן:

תרי"א לוא (ו. ומקום נבואים) קיאב
(כב"ל. מ"ע שנה. נבואה).

לקר"ת נגמא (התחווה מרוצ"ש) געג
(מחדש) דסאא (נבואה. יב"צ ה"י
אד. מרוצ"ש. רגע קטן בעתיק
כיום נר) דצחא (ו. ומקום נבואים
בבחי' א'). עי"ע מקום. כד.

את קמא (סדר ו. כב"ל. כמד' רק ר"ש)
קנו (חמיד חזר ללמע' סהו).

סב קל. קמד (התחווה הו. ע"י ר"ש)
רס (ישנו ככל עולם לפ"ע. נבואה).

סד קעט (מבחי' מל' רה (כב"ל).

סה שא (מחדש. מתחלק לחלקים. עבר
היה ויהי. כב"ל) טב (וסדר זמנים.
כמה סוגי בחי' בו.) טבח (המשך)
שצח (שית אלפי שני כר) שצט
(ימורים. תחרי"ם. אלף השביעי)
חבי"ג (כב"ל).

סו מג (התחווה הוהן היא בעולם
הבריאה) מג (ומן נבואה) מג (שרש
התחווה הוא מבחי' ר"ש ומט"מ)
מג (שנינו ומן למעלה שנינו המפי'
מד (מכא הוהן שלמנה) נב (התחלה
הוהן הוא ממל' דאצי' ואילן) רטב
(התחלקות) רטב (כב"ל) שצ (ו.
למע' הו"ע השלשלת הו).

סז ריא (למעלה עבר הוה ועתיד שוין.
מקור הוהן. מחשבה) שמא"א
(התחלקות הוהן) שמו"ט (המשך).

סח לה. תל. חקבא (התחווה מאן ליש)
חקבמ (שרש התחווה. רצ"ש).

זאב

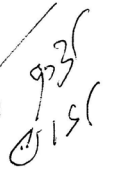
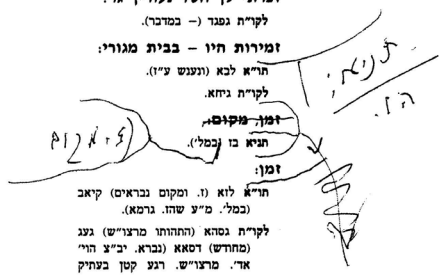
לקר"ת נגמא. גנג. נטבא (משל הו. וכן
המלך) גערה. עי"ע ג"ע.

את קנה (משל הו. וכן המלך) קעג
(אשת ו).

ז"א ז"א ומל':

תו"א מגד (ו"א ומל'. צומח דומם.
אדע"ב) מוד (ו"ר. חתן וכלה)
מחב (באסתכלותא בא"א כר ש"ע
כר ק"ן כר) נד (נ"כ נק' ישראל)
נחג (עני החוה ד"א, חוה שבור,
טבור-ידיים, ג' שלשים. עבדו
בבטן אימא לידתו) עבא (רק ט"ס.
ו"א בעתיקא אחיד ותליא) עגא
ד"א בעתיקא כר. מוחין דו.
מא"א. הטפה מעצמיות) עתג (ג'
גו ג' כר ס"ר) סאא. מהב (השם
שלם) צגב (נוקבא דו. מחחיל מחוה
דו.) קיבב (ששית כתר דו. דנוקבא)
קידו (רב. ריב) קבד (בעיבור במעי
אמו - בינה - אוכל מה שאמו
אוכלת כר). עי"ע מדות.

לקר"ת כוב (ו"א וע"ק) ביוג (בע"ק
אחיד ותליא) ביטב (כב"ל) בלבג (ו.
שמים. עלית ד"א. כתר ד"א מיוחד
א"א) גטב (ו"א וא"א) גיב (בעל
ט"ס) גיטב (בע"ק אחיד ותליא)
גנבא (ו"א וא"א) גנבג (כב"ל. ט'
ח"ד ד"א) גנאג (בעלותו לגבי
עתיקא היינו א"א) גנחב (בע"ק
אחיד ותליא א"א) גמולא (כר) געגב
(עליות ד"א) געחור (ו"א וע"ק) גפגב
(השגחת ע"ק בוא"א) גפטר (ו"ג
בוטן העבור) גצגב (אסתכלותא
בפנים ד"א. ק"ן. אר"ך) דגב
(הסתכלות ד"א וא"א) דוד (דעת

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

חוט:

לקי"ת גנזא. הינא (ח. השני).
סר י (חוט השני).

חוטם:

לקי"ת גנזא (לבעל חת. כו') געטד
(נשמה באפו) גצד. דמנג. הלנא.
אח רלה (ח. ופה).
סב סב (ח. ופה).
סד עג (חוטמא דא"א לבעל חת. כו').

חול:

לקי"ת גוב (ח. הים) גסוד (כני"ל) גצדג
(כני"ל).

חול (וי ימי המעשה):

סו ח (שיראל, אוה"ע) ע' ערך
שיראל. קנה (יירדה ד"א בכי"ע -
ע' ערך שבת) קנו (כני"ל).

חול המועד:

סו ח (שנעשו עשה"ק).

חולדה:

סח הלט (מל' דאצ"י בהיותה ראש
לשועלים) בב"ע.

חולה:

תרי"א חא. סחא (ח. למע' סטא ח. ח.)
אהבה.

לקי"ת דצוב (ח. אהבה, חסר שער ה'י.
שמש בשבת דזקה לעינים) הכהא.
הלאו (סמכוני באשישוח).

סו ח (למעלה).
סח רוח (חולת אהבה, אש וז דקלי')
רכב. חוב. חוב.

חוליות:

סח (חסד מעבר העונג).

חולין:

תניא דלא.

חולין, ח. שנעשו ע"ט הקדש:

???? יבב (ח. ח. שנעשה"ק) יגא
(כני"ל) עזר (ח. שנעשה"ק) סחא
(כני"ל).

לקי"ת גסא (שנעשו עשה"ק - בינה)
געזב (ח. שנעשו עשה"ק) דצבא
(כני"ל).

חוס, חמימות:

תרי"א כבג. כוא. קוד. קוב.
לקי"ת ביטד. גזא. נכהב. גפזא. גצדא.
דגזא. הסוב.

חומה:

תרי"א בא. כסא.
לקי"ת ד"א (אני ח. זו תורה, תורה
שנע"ס).

סד ח.
סח שפ (למה צריך) שסא. שפג שפח
(מאין) שפז. שפז. חא. חמח (מקיץ)
חמט. חמט (שמירת הברית).

חומטין:

לקי"ת בוא. גמוג.

חומר, צורה:

תניא אמ (המלאכים הם בעלי חו"צ)
דה (חו"צ האנוחית).

תרי"א וד (ח. וצורה. ח. הראשון) מאד
(חו"צ בכל דבר. ח. וברא בדבר
ה'. הצ. בחפץ) ברא (חו"צ).

לקי"ת גגז. דעבב.
סח חעד (ח. מהות צ. גילוי, יצירה
ובריא, ראשית גילוי הצורה מתי
דאצ"י).

סו ח (עצם והתפשטות).

חומניות:

סו רלא (ח. הגוף מחשיך ומסתיר על
התארה) האלקית עד שמתגשם
כבהמה).

חומש:

לקי"ת גפר.

חבוט הקבר:

תניא או. אח.

חבוק:

תניא אד. אמה. אמו.
תרי"א כוא (ענינו. אומנו) סוב (כני"ל).
רמינו חחבקני) צחד (כני"ל).

לקי"ת דפנו:

ע"ע ספאל (רמינו חח).

אח קלג:

סב סב (אחוריים דנוק. רמינו חחבקני)
לט.

חביון עונו:

תניא אבו. דכו.
תרי"א וב.

חבל:

תניא גה. גו.

לקי"ת גסוד (יעקב ח. תולחו) גענג
(כני"ל).

חבלי לידה, ח. משיח:

חב"ש ע"ע גאולה.

חבקוק:

תניא אלג.

חג:

לקי"ת דגוד (לי אחוי' ליה).

אח לי אש וקדיה. גבו.

חגרה בעזו גוי טעמה גוי:

תניא דא.

חדלו לכס מן האדם גוי:

לקי"ת געטד (- נחשב הוא א"ת במה
כו').

סו רמרמו.

חדר:

לקי"ת כוד. גסדא. געאב.

אח קנד (הביאני המלך חרדיו) קפב (ח.
חרדיו).

חדש:

תרי"א מסד (כל ח. מאיר צירוף מיכ"צ
ה' באר. ר"ח).
ע"ע ראש (ר"ח).

חדשים:

לקי"ת גנא (ח' וז) גצדב (כ"ח יב"צ
ה"י, יב"צ אר') דטא (אלול ר"ח)
אח לבנך גוי) דלכא (אלול. אני
לדודי ר"ח) דלנא (כני"ל. אח לבנך
גוי) דמוב (ר"ח) דמזא (לי
התחדשות) דנגו (יב"ח. תשרי
שרת) דנזא (ר"ח) דסדא (אלול).
אני לדודי ר"ח) דסנג (חדש
השביעי) דצוד (חול, ר"ח, שבת.
וה' מדי ח. בח. ומדי - לפני אמר
ה').
ע"ע ר"ה (החדש מתכסה).

סו קצא (כל חדש מאיר שבט א') רטג
(התחלקות ללי יום).

סו מט (י"ב חדשים. י"ב צירופי הוי)
דו (ראש חדש) חו (י"ב חדשים ר'
חדשי קיץ ו' חדשים בחורף) שמ
(כ"ח נמשך חיות חדש).

חנה:

תרי"א דב. וג.

לקי"ת דגג (כנסי"י) דלאא (מל').

אח רמא (מל' דאצ"י) רמב (מלוי שם
מה) רמט (אחזבת בחיאה).

סב סט (מל' דאצ"י) ע (מלוי ש' מה)
עז (אחזבת בחיאה).

סו ר (כא נחש על חזה והטיל בה
וזהמא - יניקו התינונים מאחוריי
דשם ב"ן).

חנה:

תרי"א צוד (כשושנה בין חת).

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

ה (מת. השפע בכל האצו. ראשית הנאצלים) ט (לבי א"ס אין לו ערך אפי' כעשי' לנבי חכ) יג (מנימי' הח. אינו מתגלה באוה"י) נז (כנ"ל) ככ"ד (שקן) מג"ד (מת. ולמטה עולה ועולה, והכי מאין כי באין ערך. בינה לנבי חכ' כמדות לנבי בינה) מה (ראי. מים) מו (וכרן) נה (שכחה. אחרים רחוק) נח (אדם קדמא. אה"ר, ואדם כי ח"ת דו"א. ראשית הנאצלים. דוד, דבור דלמעי נעלם בו. בדוגמת הטורח בשכל נפלא ששוחק או. בגילוי רב מכתר בת. ועד"ו בשכל) מוכרח להתגלות בדבור עליון. כמו ברשבי"י. כולל היוצא מבטן אמו) נט (ראשית. ובטובו מחדש כו. שמש, ויש חידוש מכתר. משא"כ תחת השמש אין חודש) פד (תיקון. בח. אהביררו) צדח (כנ"ל. ולכן לא עלה יעקב לשרש לתתו מעבר הנהר), פכ"ס (קטנים) קדיה (חכ"י מחבר כל הנסודים. מה רבו כו' כולס בחכ"י קטו שי' מ"ה. חכ"י אהביררו) קיז (כנ"ל קדיה. ת. ביטול) קיח"ט (התלבושות אוא"ס בחכ"י מצד הביטול) קכח (תורה מת. נפקת. בח"צ אהביררו. אבל ע"י דבור) קכ"ט (תורה כנ"ל. ת. עשי'. כולס בחכ"י עשית. מאין המצא ע"י כנ"י. המשכת אוא"ס ע"י אמו. כל הנשמה תלול י"ה. ע"י מסי"ג בק"ש נעשה יחוד י"ה מאין ליש) קכ"א (התלבושות עונג העליון בחכ"י רכב (מאין המצא) רל (עונג העליון מתגלה בחכ"י) שיג (דאצ"י מותרות ח"ס) תה (דקדושה חיצונית) תלא (ח"ס) תלד (עיקר הטעמים בה. קטנות וגלות) תג (שלמעי מאצ"י) תנב (כנ"ל. דאצ"י ושאר הספירות) תנג (עצמותה והשפעתה) תסד (ל"ב נתיבות) תסה (ח"ס דע"י). ע"צ א"ס: ת"ב: חת"ג: ב"ה: דח"י: ספירות.

10 טו כב (תחלת הברכה) עז (נקי ריחוק) קיג (ראשית הגילוי) קלח (נקי ערך) רצה (התהוות חכמה מן כתר) שיח (ת. ה"י"ע יראה עילאה) שיש (נקי אחת) שלה (נקי אין וכה מ"ה) שלט (י"ד) שם (ל"ב נתיבות) שמא (בת. אהביררו) שעו (בת. דא"ק דוקא אהביררו).

חז"ב:

10 טו. כד (מחכמה ואילך בסדר השתלשלות) נא. קם (חכמה נקי אין. בינה יש) גה (חכמה בח"י בריאה. בינה ביצ"י) רלא (חכמה) מקרוב בינה מרחוק) רמז (כנ"ל ע' קם) רתה (ח"ס סחימה הטעם לרצון, ונקי טעם כמות) רנה (הצמצומים הנמשכים מח"ס הם בח"י חסד דעניק"י) רסס (י"ה שבנפש, יחוד חז"ב) רעז (ח"ס. קרומא דחמ"א) שיש (התכללותם) שלט (אילך נקודה בחילאל) שמב (מן ההעלם אל הגילוי) שצא (מב. יניקת החיצונים לא מת.).

10 טז קסג (תענוג בחכמה חיצונית) רח (ברק המבריק. בלי טו"ד) רסה (דקדושה ביטול, דלעו"י ישות) עז (כנ"ל) רעא (ביטול) רעז (מאין המצא. ביטול) שכ"ב (יראה עילאה. ל"ב נתיבות) שלביג (ביטול. י"ד) אבא יסיר ברהא) שסיא (ויול). ע"צ אבא.

10 טז ה (נמשך מבחי' מותרו מו"ס דא"א) ח (אין בו שום התחלקות מדות חז"ב כלל. ת. שולטת במדות בכמה אופנים שונים) י"ד. כד. מב (כי בח"י בת. מה. קטו (ת. דאצ"י, בריאה) רצב (נקודה) רצז (אור צח) שו (ג') שח (לנבי למעלה מקו) שט (אהביררו) שי (אלוף בינה) שיא (מלא) שיש (הכת לתינים) שיש (מלא מצ"ע - צדוה) שיד. ששו (מקור לאחודות) שכב (ג' דרגות) שלא (ראשית) שמא (מאין) שפה. חו. הם (דרגות שונות) חסב (נקודה) חעג (עין ממנו הנהר) חקג (בחי' אהביררו) שם (מדות דחכמה) חקסב (ראשית הגילוי בכל עולם) שם (אופן התלבושות החכ' בחסד כו).

חייב אינש לבטומי כו' מרדכי:

חז"א צוא. צטר.

חיים:

חז"א רסו (חייך קודמין כו') רכז (שבק ח"ת. חיי הצדיק אמונה ואה"י) רח (ת. שעה, עולם). ע"צ מיתה.

חיים, חי:

חז"א גסאר (חיים, חיי החיים. חכ', כתר) גפב (ח. זה תורה) גסנג (ת. המלך בינה) דיאב (בחרת בת. ח. מות טו"ר) דמג (צדיק איש חי) דמוב (ואמרתם כה לחי) דעכב (ת. מות צורה חומר) דצוג (בחרת בת. זו אמונת). ע"צ להחיות.

חז"א עט (ת. בעצב חו. להחיות) ק (ת. עצב הנפש חו. התהפשות בגוף) רס (ת. מות טו"ר). סכ צ (ת. מות טו"ר) רמח (חיי הח. צדיק איש ח. טו ריא (ח. חיי החיים. חיי העולמים. חיי בהם) רסא (חיי בהם). טח קכה (ת. חיי הח. בעוה"ז וכי ח. א"א חיי הח.).

חיל:

חז"א לקי"ת גיחד (י"סין ה' עשה ח. דכתב כי"ס כד).

חילופי אתוון:

חז"א ע"צ תד.

חילופים ותמורות:

חז"א בא. בו

חז"א רח.

חינוך, מצות ח.:

חז"א הנאי בהקדמה.

חז"א לקי"ת גכטא. דמתג. דצחב.

חיצים:

חז"א טו. טו.

חיקך:

חז"א לקי"ת גיחד (חיקך קרי חוקך כתיב).

חך:

חז"א מוג.

חז"א לקי"ת גיא (חכ' ביאג (חכ' היא נחך) אוכל טעם).

חכלילי עיניגם - מחלב:

חז"א מוג.

חכס:

חז"א טו ע (ביטול) צב.

חכס עדיף מנביא:

חז"א לקי"ת אה. בהז.

חז"א סכ. כב.

חז"א טו. כב.

חכמה:

חז"א ע"צ אב.

חז"א ע"צ אבא.

חז"א לקי"ת ככזג (ח. דלעו"י) דעזח (כנ"ל) הלחב (חבר"ד בניטטי כתר). ע"צ אבא: א"ר.א.

חז"א טכ (כולס בת. עשית. מאין המצא. אין של הש) מה (חז"ב) קלו (כולס בת. עשית. חרד"ס) קלו (ב. מעבר לח. לצורך השפעה) קמג (לעצמו ולאחרים) קסח (בת. אהביררו. באוא"ס שבה) קסח (ת. אדם תאיר מניו. המשכת התענוג).

כב:

חז"א רס כב (עיקר התענוג) קעב (ח. דקדושה. דקליפת. חמור) קס (חז"ב) בטול (יש) קעב (בת. אהביררו) רוח (כנ"ל. בת. אהביררו) רמג (מספר הנדרים) רמג (ת. כלי לאוא"ס).

חז"א א ראשית הנאצלים) ג (מקור כל חת. דבי"ע ומקור כל החסדים. נקי אב לכולו אבוק. ח. סחם נקי אב)

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

חלישות:

סח ט. וי"ד.

חלום:

לקרית בוג.

חלק:

תניא ד.

לקרית נענב (כי ח. הרי עמו יעקב חבל נחלתו) דעאג (כ"ל).

חס:

תריא קסד.

ע"ע חום; נח.

לקרית גצדא (הוא אבי כנען).

סב קסט (הוא אבי כנען; חמימות).

סו קסא.

חמאה:

לקרית גמבד.

חמור:

לקרית כזוא (של רסבי"י) דפוג (וישכם אברהם בכוקר נר חמור).

אח ס (של רסבי"י).

חמוץ:

תניא אמו.

חמוץ ומצה:

תריא כאג (חי נעשה ה').

ע"ע מצה.

חמץ:

לקרית בינג. כמוב (בדיקתו לאור הנר. מח') בלוג (ח. בשבועות) גיאר (כ"ל) גסאג (ח. במשוח).

סח חלד (בקטנות אבא אוי אסור) חלה (דשתי הלחם).

ע"ע מצה.

סח רלג (חוצפה מלכותא בלא תאג) רלד (חמוץ בפסח) רנג (אסור חח. בכל המנחות חוץ ב' הלחם, י' חלות תודה).

ע"ע תנח"ש.

חמש מדינה:

סח חקע"ב (ענינו ברחמינות).

חמרא וחיי לפום רבנו:

תריא קכד.

חן:

תריא כדג.

סח מנה (המשכת מנוף דחהו).

חנה:

תריא סא (וחתמלל ח. על ה' גר צבאות) עטא (ותל) אין ילדים וחתמלל על ה' ובכה תבכה).

חנוך:

תריא חב (תופר מנעלים) נאר (משמיה הא. חקונו בעולם).

לקרית גנאא (תופר מנעלים ועל כל חפירה כו') המדא (תופר מנעלים).

אח רלא (גם גוטו בטל) רלה (תנוך ומשוח).

סב נח (גם גוטו בטל) סג (ח. ומשוח) רחצ.

סד קנו (תופר מנעלים).

חנוך לנער ע"פ גו:

תניא בהקדמה.

תריא כטר.

לקרית כנב.

סו קד.

חנוכה:

תריא לא (כתבו לכם על קין השור כו. הלל והדאה) לד (מלחמה ואח"כ הנה) לכב (הנה בנרות כי ה' גלות חתורה ולא גופני כפסת ופורים) לגד (חי) נסיכי ארם. נרות דח. ודיהמיק. כה"ג. שפן. בש"א פחת והולך כו' בה"א כו. ח. וסוכות. טמאור כל השמנים) לוג (ג"ח על פחת הבית מבחוקין) מאא (והיכל) שפן. כה"ג. ח. ח. ת. ושבת. יין. חוחם) מבג (מוחה מימין וני"ח משמאל).

סח ד. נא. קפת (ח"ע ח"ת ביטול בעצם וביטול הש) קפת (מיס. חסר שחכי) רב (ח"ב עין ונהי. חכי מעיק. בינה מקבל) רג (עומק אורך ורוחב. ח"ב שפן ויין. הבן בחכי חוסם בבינה) רד (שרשם ממול ונצור ונקב) ריד (הבן בחכי חוסם בבינה. שפן דחכי) רל (חיי בחכי) אורייתא מחכי נפקת) רסה (בכחי יבנה בית) ער (אין רש) חסב (נאמן ליסוד הכוללם).

רס כו (ביטול עצמי) לג (אבנא משקלא) לד (לגבי כתר בנרות) לו (יתרון מן הסכלות. השכירה באורים. בתוכה אתמירור) עט כו (בחי) קו (לחורידה) קלו. קמו.

חב"ד:

תניא אב. אג. דטו.

ע"ע אב; דעה; מוחין.

חב"ד חגית נחיי"מ:

סו טג.

חכמה בראש, בסוף:

לקרית כזוא. בחכא. גמה. נסבב. דטוב.

סו שכו. שלב.

חכמה שתימאה:

סו שם (גם בא ע"י צמזום) שנה (מרות שבה. ס.ו).

סח רמג (בחי"ס נחלק בחי" כתר שבכתר לחצאין).

חכמות בחוץ תרונה:

לקרית גלבג. דטוא.

סח רסח.

חכמים:

סד ח (עניו העדה. ראשית הגילוי לרבנן אח"כ לתלמידיהון) נח (עניו העדה) רב (כ"ל).

חלאים - תכשיט:

לקרית המדא.

חחין בגיה דתי"ל:

סח א (חחין בגיה) ב (חחין בגיה) י (חחין בגיה) סו (חחין ובגיה מעלה ומטה. משטיע ומקבל).

חלב:

תריא מוד (ולכן שנים סח. תורה) נהג (שמתה) דם נעבר ונעשה ח. דרים במקום בינה) פא (תורה) קוג (דם נעבר וני"ח. דרים במקום).

לקרית גידו (דם נעבר ונעשה ח. נכבד כ"ל) גלוא. גמבר. דדי. דטוח. הלגב (ח. יין).

סב קלו (דם נעבר ונעשה ח.) קלה (כ"ל) גברל (המוחין) קמ. קמב.

סו רלב (חסדים ודגולות. שרשו במוחין דאימא. על ידו גידול האברים).

חלב:

תריא כסד (כל ח. לה) מבא (תענוג). לקרית געוה (דם וחלב) היבב (תענוג).

חלום:

תניא אכט.

תריא כחג. עהב.

סב צד.

סח קפה (גלות) שם (שרש החלום) קפו (גלות).

חלוקא דרבנו:

לקרית גמרב.

חלון:

תריא טגא (ח. חריטים) צדג (כ"ל).

לקרית כנאב. דלוא. דמבד.

סו רסב (משגיח מן החלונות ונהי) רמה (כ"ל).

סו צו (הארת בינה לוי"א דרך חלון).

חליצה:

לקרית הכנג (מעשה מעכב קריאה ל"ס).

Handwritten notes:
 100
 100
 100
 100

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

סו נ (הרי). אמיתיה הו. כשמשותף בו גבורה (מ. גם מלאכים שמגבורה) ח. קיריות וא"ל השפעה רק ע"י חמימות. גבורה. כמו גמים קרים נעשים קרין ואין נמשכים. מה. ליחמיה הצאן במקלות) נא"ב (כ"ל ד"א, ח. עולם מניע העלאת מ"ן שכו ועוש. כה. דאריך. רב. ח. אין נוגע מעשה החחוחים. המשכה ח. דאריך בח. ד"א (גרשים בחו"י) מבטל המקטרג. סח. דאריך חח. יורד בחמירות. ב"ג נמשך ונמשך ע"י ח. ד"א. המשכה ח. ד"א בח. ד"א הוא ע"י א"א, ולכן הרי יחזו בגרשים) נג (המסך. המשכה ח. ד"א בח. ד"א (ה' ה' ופסיק טעמא). ע"י פניו ל' רבים אבא ואמא, ולכן גרשים בחו"י יחזו נר (ח. ד"א דמ"א כ"ל. סח. ד"א מט"ב לרעים ולטובים) נה (ח. ד"א נמשך ע"י צדיקים גבוהים בהפלהם כמשה. מתגלה לצדיקים גבוהים בעצ"ע ח' עומין דכסופין) שט"ע (האור אלוך אינו בהם בשלימות) שט"ב (ההפך דח. דמדי"ח ח. דמדי"ח) שעה (אברהם ויצחק) שט"ו (כ"א אמר בפ"ע) חטו (ב' מדריגות) חלא (בלא גבורה א"א להעביר הטמאה חמד (כולל כל המדות) חנא (ע"י בן האצ"ר).

לקרית דסחב. חוג (מצות נ"ח משתקע חמה) חנא (שחלה רגל מן השק).
אח סג (רצו להשכיח ח' לכן חלקת נרות).
סב קב (נר מצוה וחורה אור) קבב (נר ח. אור שמן ופחילה) קבב (כה. ירדת המ"ל יחרון האור כר').
ס ד (נ"ח כפתח השער) מא (נ"א באור ובלילה דוקא) מנ (להחליק נ"ח ר"ח חלל) נב (נ"ח דחיתת הער).

חונות הבית, המזבח:

ח"א כטו.
סו קך (ע"י חוספת ד"א יתר על המדה ראוי רמב ע"ד תוך לענה. כפי שרש שבטו) רמג (בתי מלכות דאצילות).

חונ:

לקרית דנא (ח. רחום ה', ה' רחום ח.) וסבה (כ"ל).

חנינא רחב"ד:

ח"א לוא רחב"ד ורבי"ו).

חנינא רחב"ת:

ח"א יטב (מה אני לחיי עוה"ב כר').

חנס:

לקרית דנא.

חנני בן עזור:

חניא גה.

חוי"ג:

חניא אלא (גבר וקדושה) אמ (המחקה ח. בה. אמא (כ"ל) בר (הגדול הגבור) בה (ימין שמאל) בו ג. ג. הכללה בח. דב (ח. דאברהם. דשמעאל) די (ח. או ג. כפי האחריות) די (אית ח. ואית ח. ח"יג בחומ"צ. חסי דלית ח. עזולם. רב ח. חסדי ח') דרב (מיס אש. מיכאל בבריא. עושה שלום גר. המחקה ח. בה. ע"י הח"ח. חח. גובר על ח. דיג (בשמות. בעבודה. אית ח. ואית ח.).

ח"א סג (ח. שבג - מבה בנו) מדי (ח. המכוסים המגלים) פוקי (ח. סגן נוצר ח. עושה ח. סבא ח.) עולם, דרב ח. קוד (ח"יג שבה. ח"יג שבי"א).

לקרית נוד (המכוסים, המגלים) גיטב (ח. מכוסים ביסוד אימא) כהנא (ד"א ד"א) גלא (יוסם דאדיל עם כולו יוסין. ד"א ד"א) גלבא (התכללות ח"יג) גמג (ח"יג, מיקף ופנימי) גטטב (אית ח. ואית ח.) גנדה (כ"ל) גטטב (ח. המגלים ע"י) גצא (כ"ל ח. המכוסים ביסוד אימא) גצג (ח. של אמא) דאד (ח. דחמיס) דרב (ח"יג. אצילפו דוכתיחו כר') דיוג (ח. גדולה דאברהם דשמעאל) דכונ (ח. שבגור, גבר שבת.) דמנ (המכוסים המגלים) דעוב (לצל יוסם. דאדיל ע"כ יוסין) דמנב (ח. לאברהם. של אמא). ע"ע לאכללא.

אח זי (במקורם. עושה שלום) לב (יש מאין וגילויים. למטה נחקה ח. ע"י ח. למעלה נחקה ח. ע"י ג. ולמטה) סב (ג. שבת) קט (במשפיע ובמקבל) קיד (בכורה ח. קורשים משא"כ במקבל) קנד (ג. שבת).

סב ד (ההפך ביניהם) ה (דע"ק) כג (דאימא) כד (דאברהם דשמעאל) ל (ח. שבג. ג. שבת.) לך (פי ח.) סו (ח. מכוסים ח. מגלים) סו (ח"יג שבמקלות) קוג (ח"יג דנוק) קבא (ח"יג שבמאכל) קפג (גומל ח. ומילות ח.) קפד (ח. וובח. ח. דאצ"ר כמשל חוריעה נמשך) רה (ח. גדולה).

סו נח. קפג. רדי. רטו. ע"ע ההרות.

Handwritten note: *אשר נאמר*

ע"ע חת"ן ב"יה דח"י.

סו"א (מחשש בלי די) רב (חסד כולל לכל המדות) רטו (אור חסד משפיע בכל מקום) שיט (נקי אהה).

סו לנ (מולם מלמעלה נמשכי למטה) סא (גבורה יוסין חסד טבע לקצר ולצמצם השפע) לרצד (התכללות) רצו. שפה (ע"י התכללות ח"יג עיקר הויפי שפח ח"יג ה"ח) שצ (שרש ג. נעלה יותר אבל צ"ל בטל לח).

סו יג (חסד חס דלי"ח) ג. נח. שצד (אחילפו דוכתיחו).

חוי"ג:

סו ג. סב. רמב (ככל דבר) רפה (אור חח. בכלי ח. ולהיטך רטו (כ"ל).

חסד:

סח ה (ח. דע"י מלושב בגלגלחא ד"א) ו (ח. דחה) ח (נמשך ממנו מ"ס מניס סהור) ק (הפרש מדי"ח ומדי"ח) קט (ח"יג מים ימין) שא. שב (ג' דרגות) שו (נקי אהה) שו. חמט (חולף עם כא"א) חנא (רב חסד) חנב (הגבורה חסד) חנג חקי (כ' מיני התכללות) חקין (חסד דאבא, דאימא) חקב (חסד דאברהם) דשמעאל. חרש (ביניהם) חקנו (אופני התכללות).

רפ סו (נקי בן) כב (אית חסד ואית) כב (ח. חסדים) מה שלא חשב יסוד) נח (גומל חסדים).

חסדי ח' כי לא תמנו:

חניא די.

חסודה:

לקרית חמה.

חסות, לחסות:

לקרית דצד. דצבא.

חסיד:

חניא אי.

ח"א כב (ח. הראשונים, עבודתם) צוג (ולא ע"ה ח).

לקרית גמרב (ח. צדיק) דעגב (לא ע"ה ח).

סו קנד (לא ע"ה חסיד - מקבל חסד) קנד (לא ע"ה חסיד - חסר מצות בקיום גשפי מדברים שבנוגה, אין לו כלים למעלה).

סח סג (עושה לפנים משה"י. למעלה).

חסידיה:

ח"א קיחב (ב. ברושים ביחה).

חסי:

לקרית דמהג (מחוסר אבר).

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

חרב
לקי"ת דצאג (ת. חלק)
חרכים:
חרי"א ע"צ חלק

חרמש:
לקי"ת גטוד.
סח רכה (כח האלקי המכניע המדות רעוה).
חרי"א יאר. כאא (ת. רנה) באא. ננג.
לקי"ת הוא.

חשאי:
לקי"ת צנא (פנימיות הלב, לוחות האחרונות, ק"ש).
סד ע"צ כהנים: חלה.

חשבון:
חניא אכט (מארי דה). בו (מורה על מיטעט האורי) גו (מארי דת). דל (מקום הת. ח. גדול).
לקי"ת גיאר (ת. גדול) גסוד (ת. של עולם. ח. גדול) צנא (ת. גדול) הלנג (כני"ל).
סב לו (מ. מל). ח. ולמעלה (מח. מא (ח. למעי מח).

חשד:
חניא אכט (קליפות) דח (גוף. יגי חשכי. ורח בחשך גוי).
חרי"א לטא (כח).

חשובא לנחורא ומרירו למיתקא:
חניא אי. אכו. אכט. אנג.

חשמל:
חרי"א יבב (חשות, ממלוח) סוג. צוג (ח. דבינה).
לקי"ת בכוד. בלוג. דצאג (ת. בעליקן) הנאא.
אח כח. נת.

סב רנג (עור דעוקי פורסא) רנה (כני"ל).
סד קע.
סו ס (שראה יחוקאל הנביא) סא (חיצוניות אימא דאצילות) סד.

חשן:
לקי"ת דכוד.

חשן ואמוד:
סח שד.
סו קצו (לבוש לוי"א).

חחוס תורה בלמוד:
חרי"א וב.

חחונה:
אח ב (פי' ימים הראשונים והאחרונים).

חחן וכלה:
חרי"א חב (חוי"כ. ח. עם חב) חוד (כני"ל. חב. שחוקת. קול כ) קוא (פי' שמחת חוי"כ).
לקי"ת בחוד. בטב. גכטב. דלא. דלוא (חוי"כ). תורה ונשמות דפאר (הוא) כחון. בי בחי (ת. דצנא) חוי"כ. תורה וישראל, ישראל ותורה) האא (כי בחי חוי"כ) חבד. חוג. הלטא (שמחת ח. שמחת כ. חוי"כ, תורה ונשמות. לתיקון) חמוב (כבוד ח. חלה. חופה. חוי"כ. ח. עם הכלה. קול ח. קול כלה).

אח א (שמחת חוי"כ. קרובים שנתרחקו).
סד בא (משמש חתן על כלה וגו') רל (הקב"ה נק' ת. ח. רסה) כיום חחונתו (כד).

סח סו (ח. ל' חות דרגא, צמצום. בוח"י בי חחנים. בוח"י חתן א) שצו (וי"א ומל. בברוסקי) חיה (חופה) מקי"ת.
ע"צ גלות.

סו קפו (הקב"ה ובני"י. ממלא וטובב) קפט (כי הפכים).
רס סו (ומגבירים ומשאים אותם) סד. סו. סח. סח. קלה. קלט. קטב.

טבור:
חרי"א קכוד (אכילה הילד ע"י הט).

חפון:
לקי"ת בלהב (ת. ולא בחפון) נאג (כני"ל).

חמירה:
לקי"ת גסבר (ת. כרי").

חפץ:
חרי"א נגע (פנימיות הרצון) סרכ (למע' מהרצון).
לקי"ת גלנג (ת. רצון) דירנג (כני"ל) דכוד. דכוד. דנגג (ת. רצון) הכחד (כני"ל) הלנד (כני"ל).
סב בו (ת. רצון).

סו רלה (ענג שלמעלה. פני הרצון. רצון שמצד התענג) שסח (פני הרצון).

חצוניות, ח. ומנימיות:
לקי"ת נמאג (ת. ומני בכל דבר. ח. שבעלין פני לחחוק) טבא (חוי"פ למעי, באדם) הלטר (חוי"פ בחכי, מבורח).
סד יא (חוי"פ למעי. במלי דאצי. באדם) קכו (שרש הח. גבוה מהס). קצב (חוי"פ בעולמות) רט (חוי"פ בגוף. בנפש).

חיצונים:
סו רסח (כי דברים להכנעת הח). ע"צ מקי"ת.

חציר:
לקי"ת חכא (מטי"ט).

חצור:
חרי"א לו (ת. בית) צרג (ת. בפנימיות). לקי"ת נחב (בית ח. הפנימיות ח. החיצונה, בחפילה בעולמות) דנגב (כני"ל) זלאג (ת. בית) דלוא (אסתר לא רצחה לבוא לת. החיצונה).
סו שכר (ת. חציר ח. פנימית).

חצר חכבד:
חרי"א חב.
לקי"ת גכבד. דיאב.
אח רנט.
סב סח. רסה. רנג.

חק:
סח רטב (מל') חבד (לשון מוקן ולשון חוקת).

חקיקה:
לקי"ת ככנג (אוחיות חח. כתיבה) כמאח (כני"ל) כסוד (כי' ת. פסודיו) מצות חוקים) גווא (כי' ת. מפקום חח. משוריר. אוחיות חח. הכתיבה) נגבב (ת. מבחין מבפנים) גווא (אוחיות חח. הכתיבה כנשמה) דמוג (חק ומשפט) דרג (חק כמה פי') הוא (חקיקה כתיבה דיו קלי).
סד קו (אוחיות חח. כתיבה) קיד (כני"ל) קע (כני"ל) קעז (כני"ל).

סו קעז (בחי התרחבות הכלים שנעשו ע"י הבאות האורות) ר (חקיקה מבחין) ערה (כי חקיקות) רסד (כני"ל).
ע"צ אס בחוקתי חלכו.

חקל תפוחין קדישין:
חניא דכו.

חרב:
חרי"א קבג (ת. פפיות).
סו שוב (פסקי דומרה).

חקה:
לקי"ת דחב. דסא.
אח קיח. קכב (כי מיני ח).

חרוב, וחד חרוב:
לקי"ת גוד. דפגט (חורב ולאח"י).
סח שצט. תא. חיד.

חרוזים:
לקי"ת היגא. חכנג.
סד ט (צווארך בתרוזים).

חרישה:
לקי"ת אבא. גצוד. דעדה. הלחד.

חרי"א ע"צ חלק

חרי"א ע"צ חלק

חרי"א ע"צ חלק

חחונה:
אח ב (פי' ימים הראשונים והאחרונים).

חחן וכלה:
חרי"א חב (חוי"כ. ח. עם חב) חוד (כני"ל. חב. שחוקת. קול כ) קוא (פי' שמחת חוי"כ).
לקי"ת בחוד. בטב. גכטב. דלא. דלוא (חוי"כ). תורה ונשמות דפאר (הוא) כחון. בי בחי (ת. דצנא) חוי"כ. תורה וישראל, ישראל ותורה) האא (כי בחי חוי"כ) חבד. חוג. הלטא (שמחת ח. שמחת כ. חוי"כ, תורה ונשמות. לתיקון) חמוב (כבוד ח. חלה. חופה. חוי"כ. ח. עם הכלה. קול ח. קול כלה).

אח א (שמחת חוי"כ. קרובים שנתרחקו).
סד בא (משמש חתן על כלה וגו') רל (הקב"ה נק' ת. ח. רסה) כיום חחונתו (כד).

סח סו (ח. ל' חות דרגא, צמצום. בוח"י בי חחנים. בוח"י חתן א) שצו (וי"א ומל. בברוסקי) חיה (חופה) מקי"ת.
ע"צ גלות.

סו קפו (הקב"ה ובני"י. ממלא וטובב) קפט (כי הפכים).
רס סו (ומגבירים ומשאים אותם) סד. סו. סח. סח. קלה. קלט. קטב.

טבור:
חרי"א קכוד (אכילה הילד ע"י הט).

טבילה:

לקיחת דמנב. דסטד (ט. בערב שבת).

טבע:

תניא אטו. איט. אכב (ט. אלקי) בד (ט. הטוב להיטיב) בו (אלקי) בגיטטי (הט.). ע"ע אהבה: הרגל.

לקיחת דבנב:

את קמב (ט. שני וט. חדש). סה ד (ט. וט. שני). טו שענ (מטייע להמוך הרע לטוב).

טבע הטוב להטיב:

טו רלט (בל"ג) רמה (כנ"ל).

טבעת:

תרי"א קנב. טו שענ (בחי' עינול ומקף) שעה (כנ"ל).

טהור:

לקיחת ע"ע הבא לטהר: קדוש. סד רכט (הבא לטהר מטייען אותו) רלט (כנ"ל. פי' טהרה).

טהירו:

תרי"א עתנ (טה"ע ב' דעות). לקיחת בנאב. בנבב. דצא. ע"ע ברש והרמנא. סח סה (עוצם הבורות. לפעלה בח' א"ן).

טוב, טו"ר:

תניא אא (עה"ד טו"ר) אט (רע נהפך לט). אי. איא. איד (ט. תורה) אכו (ט. שאינה נגילה) בד (טבע הט. להיטיב) דיא (אין רע יורד מלמע'). ט. שאינה נגילה) דרב (תעובת טו"ר ע"י חטא אה"ר) דכב (ט. שאינה נגילה). תרי"א ע"ע עץ (עה"ד): קליטות: רע.

טוב:

לקיחת גענג (אין עושה ט. גר) גנבא (מעש"ט) גצנג (הט. כי לא כלו רחמיק) דבב (ובט. מחדש בכי"ת מע"ב) דטוג (הט. זה בונה ירושלים) הדי (ובט. מחדש בכי"ת מע"ב) הדי (ט. במלאפוס). ע"ע סומע"ט.

אח טו (יסוד. בהטיבו) רנג (יסוד. רב טובך).

סב סא (יסוד) סב (רב טובך). סד סא (ט. ורב ט. כל ט.) עה (בחי' יסוד) רטו (כנ"ל).

סו קו (בחי' יסוד) ריד (ט. ל' אור) ולה (עונג) רפח (יסוד דעתיק).

טוב דרע:

לקיחת גנג (תעובת טו"ר) דידג (נמלחתו טוב ולא רע כל ימי חי'). סב רלה. רנד. רנו. סח ה"ח (תעובת טו"ר) כא"ג (כנ"ל) סב (כנ"ל).

טוב לחסות בה' גו:

לקיחת דצד (- אמילט). סד רלו.

טוב לי תורת - וכסף:

תרי"א כוד.

טוב שם משמן טוב:

לקיחת בכוא.

טומאה וטהרה:

לקיחת גנאא. גננד. דמנג. הטג. הייד (גטות - אבי אבות הט.). ע"ע מיהא; גנעים.

סב רנו.

סח תלא (דט. מת).

טומטום:

תרי"א עטא.

טורי דפרודא:

תניא אכב אלג.

טורין:

תרי"א ע"ע הר (ט. דפרידא): מרות (ט. דחשוכא).

טחינה:

לקיחת כמג.

טיחה, מבטוח:

לקיחת רצו.

טיפה:

תניא אב. דטו. דכט. הו. לקיחת גענא (אין ט. יורדת מלמע' שאין ט. כ"ו) גפחד (עגולה) החד (מתגשטת. תורה) הלטר (ט. השטפתה שכל).

טיקלא:

סח טדי (מל' דאצ"י. כמו גלגל שהו מניע הוצ"ר את החומר) יא (טיבוב הט. ע"י ק' במדה).

טל:

תניא אלו. בה. דיו. דכח.

טל:

תרי"א סהג. עבא. טטא (טל אורות) קינג.

לקיחת גבחד (ט. דבדולחא) גנחג (כנ"ל) גמג (כנ"ל) דינג (פן. ר"ר) דובב (ד"א. דסרב. דענג (ט. ומטר. ט. אורות. טלא דבדולחא שוירי ט. דבדולחא) דערב (טו"ר) דמטר (ט. דבדולחא) הלדר (שראשי נמלא ט. ט. דבדולחא).

את רלה (מעלתו על הגשם). סב סג (מעלתו על הגשם) קג (דנטיק מעתיקא).

סד קנח. קטא. סה כב (ט. דנטיק מעתיק ל"א) בד (כנ"ל. טטל השמים) לג (כנ"ל) לט (כנ"ל) תלא (ט. דנטיק מעתיקא).

סו קטא (טלא דנטיק מעתיקא להחיות המתים - ע' ערך תח"מ) שט (אינו נראה, לכן ענינו כחי').

סז קל (הפריש בין ט. למים) קלח (טלא דעתיקא. ט. אורות) רכ"ג. שנט"ס. שצו.

סח כו. לג. לה. לו. ר (ט. דבדולחא ושיויא ט.) חב (תח"מ) חקצ"א.

רס צב.

טלית:

תרי"א צאג (מקף על הראש והעטרה) קא (ט. תצצית). ע"ע ציצית.

לקיחת גמריב. גטוג. גמוב. גנבב (עיקר מצותה לבן. ט. שכולה חבלת כו').

סב רכד (פרישו דמלכא) רכו (ט. שכולה חבלת) ולא (כנ"ל).

סד רכח (פרישו דמלכא).

טמטום:

תניא אכט (ט. הלב). לקיחת דמגב (ט. הלב א"א להיות בכקר).

טמירא דכל טמירין:

תניא דיג.

טעם:

לקיחת גצב (ט. ריח) דקב (ט. עצו ומריו שוה) הלגא (ט. וריח).

סו שעז (כאשר הענגו מבלבש בחי' גק ט.).

סח שסו (ט. וריח) שסו (עומקא) חסט (טעם כמסו).

רש קיה.

טעמי תורה, - מצות:

תרי"א יוב (לא נגאלו. ר"ש דריש ט. דקרא) כוב (לא נגאלו בפרטיות) נדג.

כה

Handwritten note: *אלימלך ופעשא*

טעמים:

תניא ריט ט. מצות לא נוגלו דכו ט. הלכות.

תניא קוב ט. שבמאכל מבחי גבר. לקי"ת ברא (בחי) בלוב. בלוא. בנגב. גאג (בחי) גגוד (טנ"א, חריב וז"מ, דצח"ם) דצדא (טנ"א) עלמין סחמין דלא אתגליין) האג (המשכות מתענג עליו).

טעמים:

סר טו (בחי).

סה עט (בחי) ועי' שבה"כ בבקודים, נסתלק מנקודת אור החכ. ע"י הברור כו' מתגלה אור החכ. נקוד על וישקוד.

טעמים פריים:

לקי"ת גיא (וקף גדול) גכוד (ב) גרישין) גכה (כ"ל) גסג (וקף גדול, קטן) דלאב (טסחא) דסטג (וקא מקף שופר וולך מגולחא) היגא (מגול מגולחא).

סר ח (מגול העליון וט. התחתון, מגולחא, ורקא מקף שופר וולך מגולחא) לד (מגול העליון וט. התחתון).

סה נא"ג (גרשים) צח (מרכא כפולה). סח"רגא (המשכה ענג העליון ע"י הט) רנב (גם ר"ע חי' דורש רק על הקוצין אבל על העמים אין שום פי' וביאור בגימרא).

טנתי"א:

תניא יגב (וקף גדול) יסד (ג בחכי) כהב (ב טעמי) כוא (ג בחכי) כוא (וקף גדול) לאג (ט. שבתושבע"ס) מהב (טנ"א) כנגד עסמ"ב. בבחי' ט. דחכי יש שם גילוי צחוק) נגא (ט. בחכי).

טו שעו (ט. בא"ק).

טפה:

תניא נדד. קובו אין ט. יורדת מלמע' שאין טפים כו'. ע"ע ז"א

אח קכה (ט. אבא).

סח ער (כל פדטי האיברים יש בט. כמו בכלי האצטרול"ב) רואין בתפוח ברוחניות) רפג (יצירת האדם מהפוח מהמבורר שבורע).

טפה:

לקי"ת דסג (חמשה שיעורן ט).

טרף:

תניא קיא (רפ"ח ע"ח).

לקי"ת בלוב.

סב קסא.

סר יט (הכפירים שואנים לט.) כ (טרף נזון ליריאי).

סה שעו (רפ"ח ניצוצים עם המולל, ע"ע הטיסה).

Handwritten note: *קפה (120 העליון) וט. נחתיון.*

(ז) הוספות לסה"מ אתהלך לאזניא (1)

ב) בענין המ"מ לספרי אדה"ז: המ"מ וכו' לס' הנחות הר"פ כבר נדפס, ולספר 'אתהלך - לאזניא" עובד זה משך זמן הרה"ת ר"י שי' וילהלם; הציונים לכת"י וכו' כבר סיים והמ"מ לפסוקים ומארז"ל - אוחו באמצע. וישאר (588) האם כדאי לחלק את הנשאר ביני לבינו - כדי לזרז ההו"ל, או להשאיר את גמר הספר עבורו, ואני אתחיל לעשות משהו אחר.

בשלהי אדר תשמ"א הורה הרבי באמצעות רשד"ב שי' לזרז את הוספות - מ"מ וציונים - לספרי מאמרי אדה"ז שנדפסו במהלך השנים.

אבי החתן שי' התעסק בעריכת הוספות לס' מאמרי אדה"ז - אתהלך לאזניא. רשד"ב לזרז את הורבי על התקדמות העבודה.

[1] במכתבו כתב: "בענין המ"מ לספרי אדה"ז: המ"מ וכו' לס' הנחות הר"פ כבר נדפס, ולספר "אתהלך - לאזניא" עובד זה משך זמן הרה"ת הר"י שי' וילהלם; הציונים לכת"י וכו' כבר סיים והמ"מ לפסוקים ומארז"ל - אוחו באמצע".

מענה הרבי:

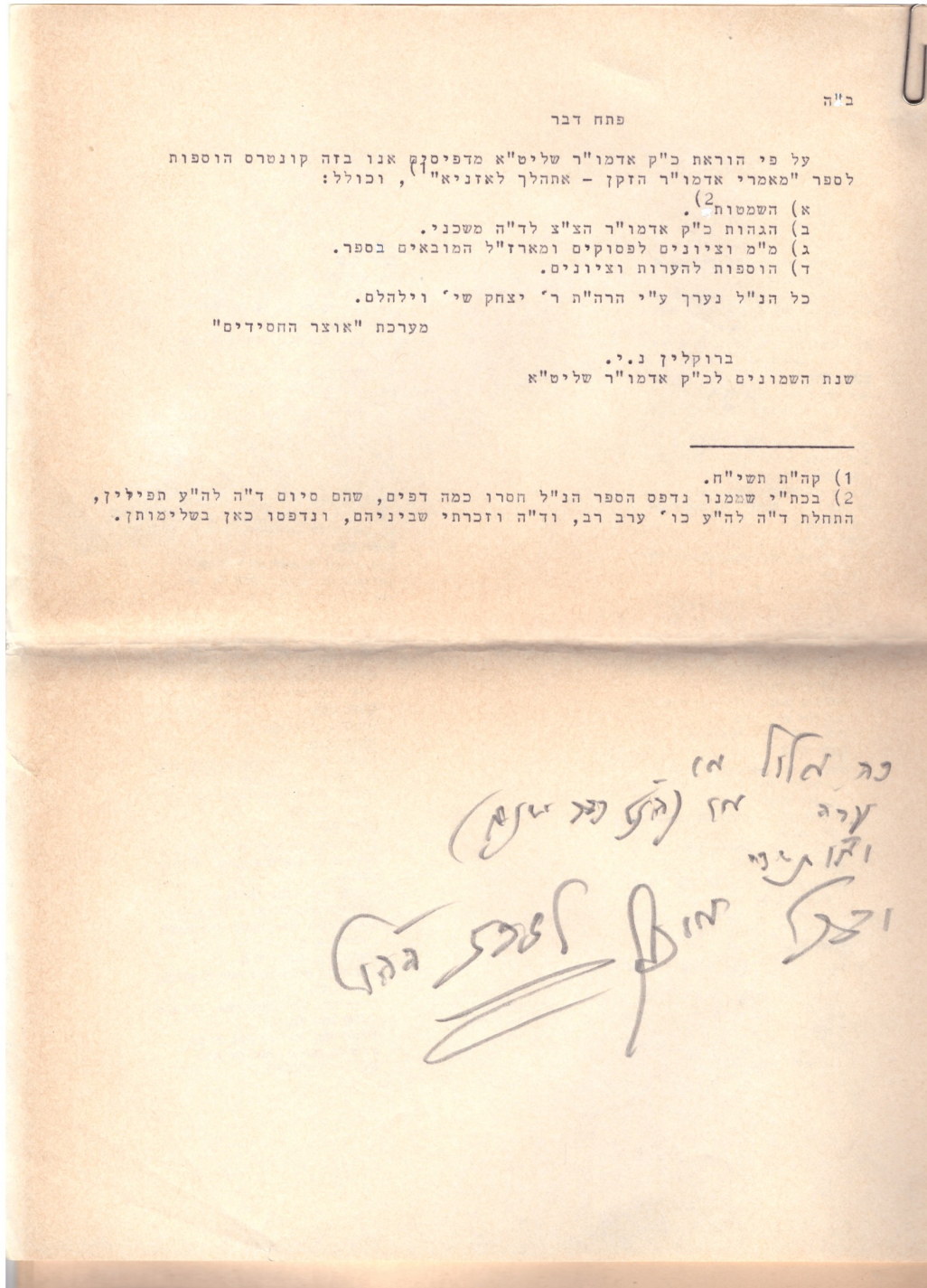
וכדאי לזרז

[2] במכתבו כתב: "האם כדאי לחלק את הנשאר ביני לבינו - כדי לזרז ההו"ל, או להשאיר את גמר הספר עבורו, ואני אתחיל לעשות משהו אחר".

הרבי מחק תיבת "או" והתיבות "ואני אתחיל לעשות משהו אחר", וסימן בחץ ובעיגול את התיבות "להשאיר את גמר הספר עבורו", וכתב:

שיהי' בשיטה אחידה וכו'

(ח) הוספות לסה"מ אתהלך לאזניא (2)

מזכרת מנישואי חיים אלימלך ופעשא שיהיו וילהלם - א' דראש חודש אדר ה'תשפ"א

קונטרס ההוספות לסה"מ אתהלך לאזניא הי' מוכן בשלהי אלול תשמ"א. בגמר ההכנה לדפוס הכניסו את עלי-ההגהה להרבי, כאשר בפתח-דבר השאירו, כרגיל, את התאריך פנוי - ובקשר לזה כתב הרבי:

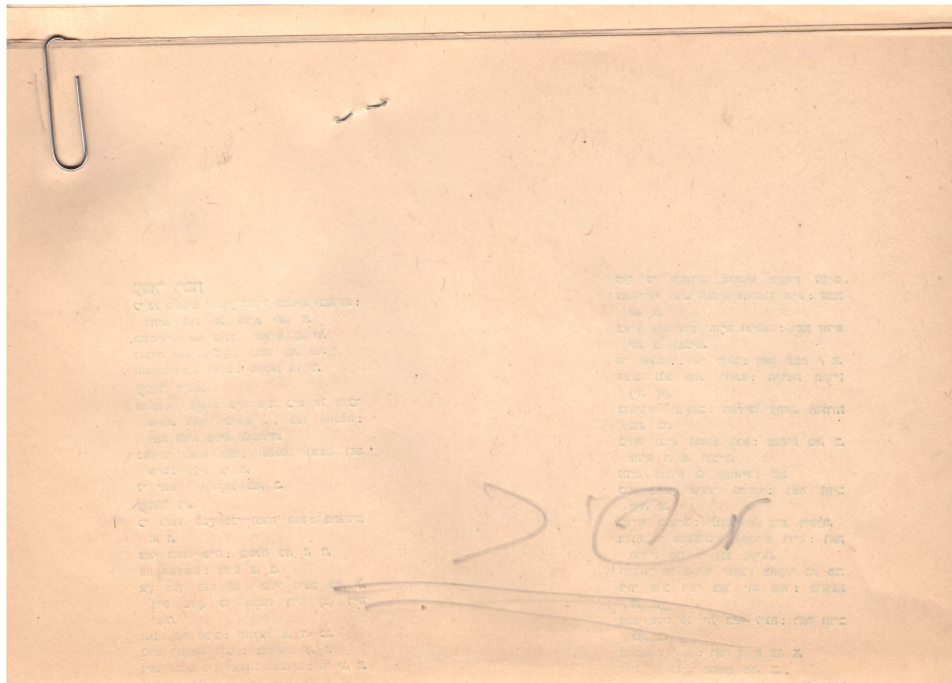
כה אלול או

ערה או (הנ"ל כבר ישנם)

וא"ו תשרי

ובכל אופן לזרז ההו"ל

[כלומר, שכבר ישנם ענינים אחרים שיו"ל לרגל כ"ה אלול וער"ה. ואכן הקונטרס נדפס לרגל וא"ו תשרי תשמ"ב]

על צדו השני של עלי-ההגהה, כתב הרבי:

מהיר

(ט) אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ (1)

ג) מאז נאמר לי לסדר המכתבים כו', התעסקתי במיוחד במכתבי אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע, לע"ע אספתי כ-230 מכתבים וסדרתיים על סדר השנים וכו'.
כ"ז הוא חוץ מהמכתבים שהובאו מווארשא (ע"י שז"ר וע"י יבהל"ח ר"א ש"ט שי"), ועוד כמה עשרות מכתבים שהם בהשג יד ועדיין אינם תח"י.

האם כדאי שאמשיך לע"ע להתעסק בהנ"ל לוד' ציטוט
שלום דובער לויך
כ"ז פשוט זהו (ועצ' כ"ז צ"ל)
אם יש מישהו שמוכר

בקייץ תשמ"א כתב רשד"ב שי' לויך להרבי:

"מאז נאמר לי לסדר המכתבים כו', התעסקתי במיוחד במכתבי אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע, לע"ע אספתי כ-230 מכתבים וסדרתיים על סדר השנים וכו'. . האם כדאי שאמשיך לע"ע להתעסק בהנ"ל?".

הרבי מחק תיבת "האם" וסימן-השאלה, וסימן בחץ את התיבות: "כדאי כו'", וכתב:

[כדאי שאמשיך לע"ע להתעסק בהנ"ל] ובזריזות

כי כדאי להו"ל (וג"כ בהקדם) מכ' כק מוח אדמו"ר

ואולי ימצא עוזר מתאים לזה עכ"פ טכני אבל שלא יהי' "מגלה סוד"

לפי ראות עיני, מתאים לעבודה זו ביותר הר"י שי' וילהלם, בכשרון שמירת סוד וסדר, אך אז יהי צורך לחכות עד שיגמור המ"מ לאתהלך - במשך חודש הבע"ל; או אולי להתעניין בעוזר נוסף?

הרי צ"ל גם לשאר ס' אדה"ז (כיון שתועלתם גדולה)
ואולי למצוא אחר - להמפתחות.

בהמשך להמענה שקיבל כתב רשד"ב: "לפי ראות עיני, מתאים לעבודה זו ביותר הר"י שי' וילהלם, בכשרון שמירת סוד וסדר, אך אז יהי צורך לחכות עד שיגמור המ"מ לאתהלך - במשך חודש הבע"ל; או אולי להתעניין בעוזר נוסף?".

על התיבות "אך אז יהי צורך לחכות עד שיגמור המ"מ לאתהלך", כתב הרבי:

הרי צ"ל גם לשאר ס' אדה"ז (כיון שתועלתם גדולה)

ואולי למצוא אחר - להמפתחות.

(י) תורת חב"ד - ספרי ההלכה של אדה"ז

ב"ה יום ועש"ק שעה 10 (ובארה"ק שעה 5 אחה"צ)

כ"ק אדמו"ר שליט"א

דברתי כעת עם הר"י שי' וילהלם, שחזר עתה לביתו מהדפוס.
יהושע עדיין בדפוס, שם עובדים על הספר עד הש"ק, ובמוצש"ק
ישתדלו לסיים. לדברי הר"י וילהלם נראה שהוא יוכל להספיק
להביאו אחר לכתא, נדפס, ביום ג' הבע"ל.

שלום דובער לויין

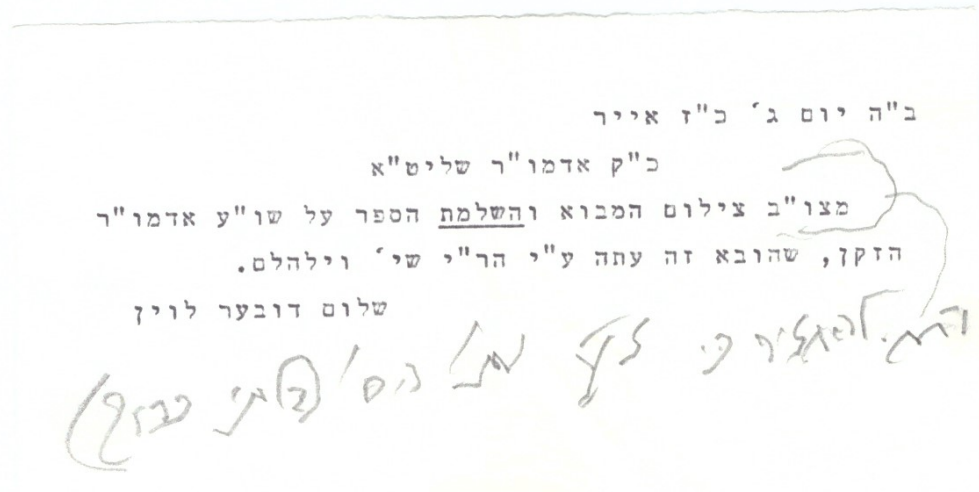
בשנת תשד"מ התעסק הר"י מונדשיין ע"ה - בהוראת הרבי - בעריכת הספר "תורת חב"ד - ספרי ההלכה של אדה"ז". הרבי זירז את ההדפסה באופן יוצא מן הכלל (ראה קובץ עבודת הקודש ע' סט ואילך).

באותה תקופה ביקר אבי החתן שי' באה"ק, ורשדב"ל ביקשו לעזור בזירוז גמר ההדפסה וכו'.

במכתב הרשד"ב אז להרבי כתב: "דברתי כעת עם הר"י שי' וילהלם, שחזר עתה לביתו מהדפוס. יהושע עדיין בדפוס, שם עובדים על הספר עד הש"ק, ובמוצש"ק ישתדלו לסיים. לדברי הר"י וילהלם נראה שהוא יוכל להספיק להביאו אחר לכתא, נדפס, ביום ג' הבע"ל". ועל זה ענה הרבי:

ת"ח על ההודעה

ויה"ר שיבוא בפו"מ כנ"ל

ואכן כך הווה, שאבי החתן שי' הביא את הספר מודפס ביום ג' כ"ז אייר. רשדב"ל הכניסו להרבי וכתב: "מצו"ב צילום המבוא והשלמת הספר על שו"ע אדמו"ר הזקן, שהובא זה עתה ע"י הר"י שי' וילהלם". ועל זה ענה הרבי:

ות"ח. להחזיר כי ז"ע נת' הס' (בלתי כרוך)

(יב) עבודה אצל אגו"ח

א) ר"י וילהלם עבד עד עתה בספרית אגו"ח וקיבל המשכורת שלו מאת "בדק הבית" של 770. כך הוא במשך 7 השנים האחרונות, מאז כתב לי כ"ק אדמו"ר שליט"א שלא לאחד את שני הספריות. האם כדאי עתה להעביר את שני הספריות תחת הפיקוח שלי, ושמעתה יעבוד הר"י הנ"ל אצל המל"ח?

לאחר משפט הספרים, בו' טבת תשמ"ח, שאל הרשד"ב שי' לזין במכתב להרבי: "ר"י וילהלם עבד עד עתה בספרית אגו"ח. . מאז כתב לי כ"ק אדמו"ר שליט"א שלא לאחד את שני הספריות. האם כדאי עתה להעביר את שני הספריות תחת הפיקוח שלי, ושמעתה יעבוד הר"י הנ"ל אצל המל"ח?".

והרבי מחק תיבת "המל"ח", וכתב:

[אצל] אגו"ח

(יד) "הגדושה" בסידור הבעש"ט

מספר אבי החתן שי':

מר בן ציון פישלר כתב מאמר בבטאון "לשוננו לעם" (תמוז - אב תשמ"ו ע' 267-268) אודות הנוסח בברכת המזון שאומרים "מידך המלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה", והעיר שלפי תוכן המילים מתאים יותר שבמקום "הקדושה" יהיה כתוב "הגדושה" בגימ"ל, ביטוי שמשפיע הרבה ושפע, כמו שאר הביטויים - מלאה, פתוחה ורחבה.

כשנודע לו כי בסידור הבעל-שם-טוב אכן כתוב "הגדושה" והסידור נמצא בספריית ליובאוויטש, הוא כתב לרבי וביקש צילום של העמוד הרלוונטי. יום אחד פנה אלי המזכיר הרב גרונר, סיפר לי על כך ואמר שהרבי הורה למלא את מבוקשו ולשלוח לו את הצילום המבוקש.

בחיל ורעדה ניגשתי לאוצר הגנוז, פתחתי את הסידור, דפדפתי לברכת המזון, אך מה גדולה היתה הפתעתי שכשראיתי כי כתוב בברכת המזון "הקדושה" כנוסח כל הסידורים ולא "הגדושה"!

סגרתי את הסידור, החזרתי אותו למקומו השמור וסיפרתי לרב גרונר את אשר ראו עיניי. כפי ששמעתי מהרב גרונר, כשהוא דיווח על כך לרבי, הרבי הגיב בפסקנות: אזוי האב איך געהערט פון שווער!

אחרי התגובה הזו של הרבי, לא נרגעתי וניגשתי שוב לסידור. הפעם דפדפתי עוד עד שהבחנתי שבתפילות השבת ברכת המזון מופיעה בסידור זה פעם נוספת והפעם אכן לא כתוב "הקדושה" כנוסח הסידורים אלא "הגדושה".

כהוראת הרבי צילמתי את הדף, שלחתי לעורך "לשוננו" והוא אמנם כתב שהדפסת המאמר התעכבה עד שהוא קיבל את הצילום המבוקש מספריית ליובאוויטש.

כמה חדשים לאחר מכן, בהתוועדות פורים תשמ"ז אמר הרבי (באמצע שיחה הא' - תמליל מסרט ההקלטה): ". מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה און ווי עס שטייט אין סידור . . אין אין ארט הקדושה מיט א קו"ף און א צווייטע ארט הגדושה מיט א גימ"ל".

אחרית דבר

לאחר שנסדרה החוברת בדפוס נתוספו לי עוד דיגמאות, שלא הבאתי כאן. על תוספת אחת לא יכולתי ולא רציתי לנתר: בהסתמך על דברי הרב מנחם גוטמן (לעיל, עמ' לה) ועל הכתוב בדיעש אברהם (לעיל עמ' מז), פניתי אל האדמו"ר מנחם מנדל שניאורסון מלובניץ וביקשתי לשלוח לי צילום הסידור (כתב יד על קלף), שבו מופיעה הגרסה "לידך... הגדושה...". והוא, בטובו, אכן עשה זאת. ואני אסיר תודה לו על כך. הרי הצילום מעבר לדף.

ברוך אתה יידי ברוכה של ברוך וישראל המצות: דו
 רחם נא יהוה אלהינו שלם על ישראל
 עמך ועל ירושלה שדך ועל עירן מסכן
 כבודך ועל מלכות בית דוד כבודך ועל כ
 בסתריהם ובהקדוש שקרא שסך עליו עליהם אביט
 נופית זמית עליהם כלכלם כדחיתו והרזת לט יהודה
 אליהם כבודם מכל צרותיהם וסא קל תתירלע יהודה
 אליהם לא לידי מותם כטת נדם ולא לידי פלוגתם
 כי אם לידך בטלעו כפגעתם המדוסס ודחוקה שלא
 נכנס ולא נבלם לעולת נערה

רצתה ונחליצת יהוה אליהם בפענתך שלטת ש לט
 ובסמכות יום השביעי כעל ופקדת
 כח כיהוה יום נה גדול וקרנת הויה
 לשון לשבתו בו ולעמכו באהבה
 כמנוחת רצון וברצון כנחלת

נפוח אליהם שלא תהא ערה ריגון כזם כנחלתנו
 נבארע יהוה אליהם כמסכת עין שרך ובנין י
 רה ילים עיר קדשך כי אתה הוא כפל ישושנות
 ובעל נטותי טו ילך וינא
 וכנה ירושלים עיר כקודש כמסדה כישית
 כרוך אתה יוד היא ואנ הוא כונג כרה מין
 ירושלים אבך

צילום מתוך הסדור (כתב יד על קלף) שהיה ברשותו של הפעש"ט
 (מספריית הארמו"ר מלונביץ).

(טו) מענה לשאלה בהתועדות

מספר אבי החתן שי':

בחודש אייר תש"נ שאלתי את הרבי כדלקמן:

"מדובר כו"כ פעמים בהתועדויות וכו' וכן בהתועדות ש"ק העבר אשר יה"ר שעוד ביום הש"ק גופא ומיד לפני תפלת מנחה תבוא הגאולה ואז עוד יוכלו להקריב קרבן התמיד של היום וכדומה לזה בעוד כו"כ פעמים.

ולכאורה הרי בזמן המדובר כאן בניו יורק הוא כבר כו"כ שעות בלילה של מוצש"ק בירושת"ו.

בשלמא לגבי תפילות ותיקון חצות כותב אדה"ז אשר עת רצון הוא למעלה מן הזמן ולכן משתווים כל המקומות אבל בנין ביהמ"ק ועבודתו צ"ל למטה ובזמן ומקום שבירושלים ושם הרי כבר לאחר הזמן המדובר בהתועדות".

ועל זה הי' המענה:

הרי זה הענין בתפילות שכנגד קרבנות שבביהמ"ק דלמעלה ג"כ כמפורש בכ"מ

לזכות

החתן הת' **חיים אלימלך** והכלה מרת **פעשא** שיחיו
וילהלם

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

א' דראש חודש אדר, ה'תשפ"א

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' **יצחק** וזוגתו מרת **בתי'ה** שיחיו **וילהלם**

הרה"ת ר' **חיים** וזוגתו מרת **מילכה** שיחיו **רייטפארט**

ולזכות זקניהם שיחיו

הרה"ת הרב **משה אהרן** וזוגתו מרת **חי'ה שרה** שיחיו **וילהלם**

מרת **עטיא** שתחי' **יורקאוויטש**

הרה"ג הרה"ת הרב **יצחק** וזוגתו מרת **שיינדל** שיחיו **רייטפארט**

הרה"ת הרב **גרשון** וזוגתו מרת **עמית** שיחיו **סודקביץ**

מרת **סימא** שתחי' **סודקביץ**